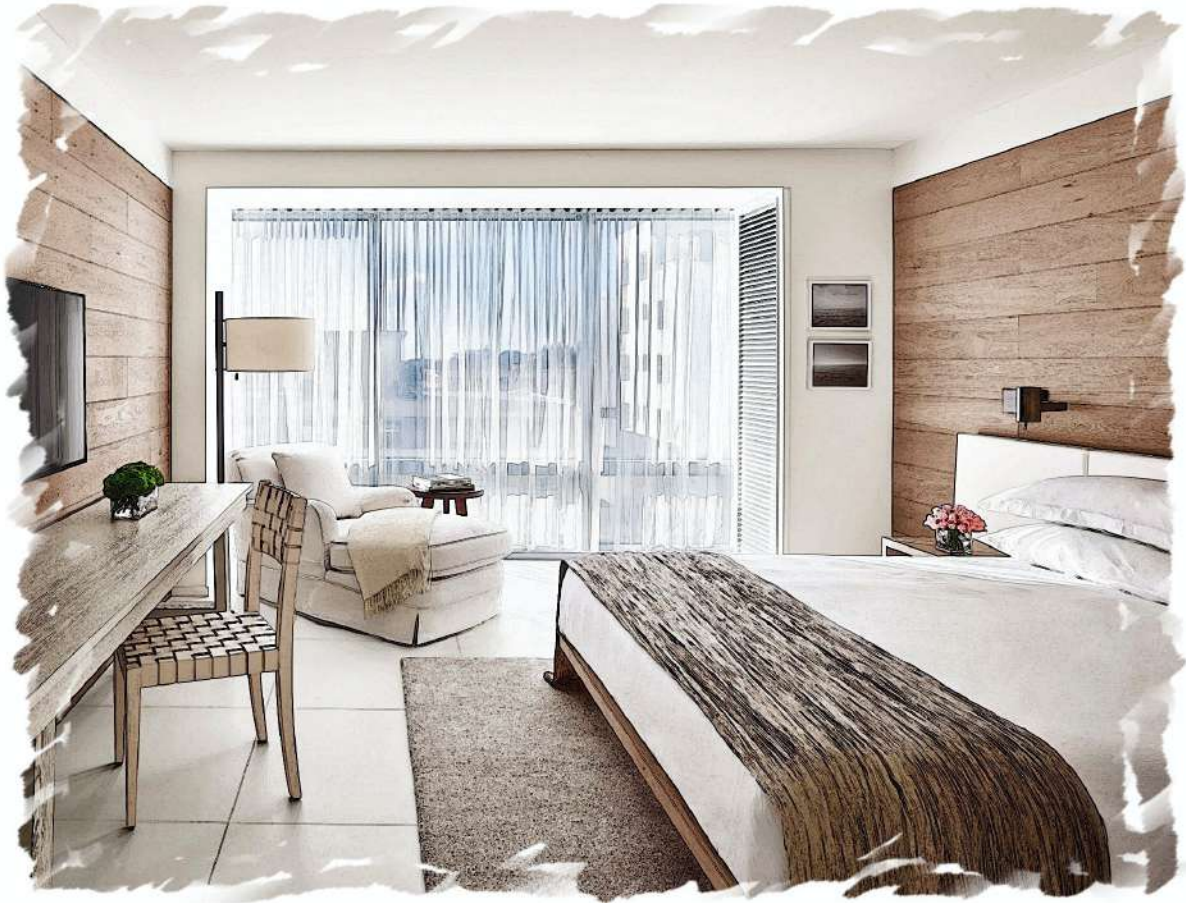


Кімната 322



Dr X - Київ 🇺🇦

Жіночий еротичний детектив

room322.com



Містить сексуальні сцени. Книга лише для повнолітніх!

Сцени натхнені реальними фантазіями реальних жінок.

Відгуки

"Маленька книга що викликає великі емоції"

** * **

"Це щось неймовірне. Я мало не проїхала свою зупинку, відірватись неможливо."

** * **

"Шановний Dr. X! Я тільки що закінчила читати вашу книгу і вона настільки схвилювала мене, що я просто не могла не написати вам який-небудь коментар! По-перше, читати було легко і цікаво з першої сторінки - у вас безперечно є талант По-друге, сюжет! Ви так класно закручували інтригу і в самий правильний момент зривали завісу, і кожен розділ набирал нові оберти, а на деяких моментах я буквально підстрибувала в кріслі! Ваша книга викликала у мене хвилю живих емоцій! Це було дійсно круто!"

** * **

"Прочитала на одному диханні і... Як думаєш, який був результат? - Хлопець пішов з роботи на обід, так і не повернувшись на роботу, секс був приголомшливим, так збудилася після прочитання! У тебе чудово виходить не тільки доставляти фізичне задоволення, але і писати! Я лише від Ремарка так само кайфувала, як від твоєї книги незважаючи на різні жанри, але все ж, як є. Продовжуй, будь ласка, в тому ж дусі!"

** * **

"Добрий вечір) Я теж прочитала книгу. Не відриваючись від тексту :) Дуже класна, просто немає слів."

* * *

"Добрий день, Dr. X. Буду відвертою, це мій перший еротичний детектив, зазвичай люблю інший жанр книг. Не думала, що прочитання цього детектива так вплине на відчуття себе і свого тіла, складно уявити, що ви можете робити руками з жіночим тілом, якщо зуміли створити такий ефект книгою. Читається дуже легко, можна сказати на одному диханні, а тіло переноситься в якийсь інший світ. Відчуття залишається навіть після прочитання останнього розділу цієї прекрасної книги. Дякую!

* * *

"Я щойно закінчила читати Вашу книгу і я під великим враженням. Після цієї книги мені ще більше хочеться потрапити на масаж до Вас, і я сподіваюсь, що скоро наважусь) Дякуємо за це оповідання, у Вас талант писати так захоплююче, однозначно варто продовжувати далі. Особливо в такому жанрі.

* * *

"Чудова книга! Прочитала на одному диханні)) Ви чудово знаєте психологію жінок та що нам подобається."

* * *

"Прочитала книгу за два рази - на одному подиху... Сподобалась легкість написання, захоплюючий сюжет і зміст книги!! Люблю взагалі такий жанр, і легко збуджуюсь... так що книга тримала мене в повному збудженні протягом дня!! Коли навпроти мене стояв чоловік з роботи, і щось мені говорив, я подумки з ним вже переспала і зрозуміла, що не чула про що він говорив!! І це повторювалось... довелося тримати себе в руках)) Мені добре зрозумілий сенс книги, я так само вважаю що різноманітність у сексі має бути, це добре і правильно, але напевно не для всіх.) І якщо мені чоловік подобається, він мене заводить - я його хочу! І багато жінок насправді фантазують і хочуть бурхливого, часом жорсткого сексу з деякими партнерами - просто не завжди зізнаються в цьому самій собі. І в цій книзі немов свої фантазії побачила)))"

* * *

"Вчора вночі не вдавалось заснути і я почала читати Вашу книгу. Дуже відгукнулось схожістю ситуація згаслої пристрасті з коханим партнером. Також відгукнулись таємні бажання головної героїні, Катерини, які вона сама собі не наважувалась визнати. Особливо хочу відзначити, тему поліаморії, яку Ви торкнулись.. мені було важливо в черговий раз поринути у цю тему і відчутти більше розуміння та легкості з нею пов'язаних. Загалом, я добре провела час під час читання, це мені додало якоїсь пригоди, хоча б уявної) - дякую"

Розділ 1

Ще. Ще трохи... Лише б не впасти. Мені важко дихати, і я вже не бачу, що відбувається за вікном, а просто дивлюсь на своє відображення – так легше тримати рівновагу. Крапельки поту стікають по спині в міжпоп'є і лоскочуть шкіру. Від ранкової зачіски нічого не залишилось. До речі, треба пофарбувати волосся перед відрядженням. І ще, треба запам'ятати більше не ставати на цю бігову доріжку, вона дивно стукає, і у неї стерті кнопки.

На таймері залишилось 49 секунд. Ще трішки. Чому скидати вагу так важко? У нас вже машини на автопілоті, а щось просте для схуднення так і не винайшли. Машини давно замінили коней, а ми досі бігаємо як коні, щоб виглядати як люди.

Остання секунда і той бажаний потрійний звуковий сигнал. Я вже майже падаю. Ззаду почулося "Молодець!". Це був Рома, який перестав залипати у свій телефон і нарешті звернув на мене увагу. Класна робота у тренера! Вештаєшся собі по залу й командуєш, час від часу. Мене завжди забавляє, що він чоловікам допомагає робити підтягування підтримуючи за спину, а дівчатам – за сідниці. Важкі робочі будні.

Рома, звичайно, лакомий шматочок, поки не починає говорити... Високий, стрункий, кубиків у нього на животі точно більше шести. Мабуть, найкращий прес, який я бачила вживу. Обличчям він теж вродився. Але інтелект його обійшов стороною. Маленька дитина в гарному чоловічому тілі.

- Чудово попрацювали! Післязавтра ноги та попа.
- Післязавтра я лечу до Барселони! Ти знову забув?
- Ааа, точно! Ну тоді будеш загоряти з обвислою попою!
- Ха. Ха. Якби в мене був час загоряти. Я буду дуже зайнята, у мене важлива презентація.
- Вау, ти наче бізнес-леді! А про що презентація?
- Про автоматичну адаптацію рекламних компаній залежно від людських бажань та інших змінних, навіть враховуючи погоду та...
- Ого! І ти в усьому цьому шариш? Нагадай, ким ти працюєш?
- Рома, вибач, давай іншим разом, мені треба бігти. Зараз зустрічаюсь з подругою.
- Добре, Катю, тоді відбий п'ятірочку! Гарної подорожі!

Шариш, відбий п'ятірочку - спілкується як підліток. Усвідомлюючи, що на цей раз часу на душ немає, я стрибаю в свою червону і не дуже чисту Тойоту - саме як я виглядаю зараз. Жахаюсь, випадково побачивши своє волосся в дзеркалі. Але часу на жахи також немає. Я натискаю на газ.

Віка - моя найкраща подруга, а тепер ще й моя колега, вже сиділа за нашим улюбленим столиком біля вікна та допивала свій лате. Я завжди, потаємки, вважала себе привабливішою за неї, але сьогодні краще виглядала вона. Ідеальний макіяж, укладка, свіжий френч на руках і новий бежевий піджак, який я вже хочу приміряти. Як у неї на все вистачає часу? І на відміну від мене, у неї вже є діти.

- Привіт, Вікуся!
- Привіт, Катю! Ти виглядаєш, ніби займалась сексом з футбольною командою!
- Ха. Ха. Сьогодні всі жартують. Я після тренування і не встигла зайти в душ. Вибач, що відразу до справ. Ти вже купила квитки?
- Я бачу, ти хвилюєшся...
- Якщо відверто, то дуже. Ще ніколи не виступала для такої великої аудиторії. Я дуже хочу, щоб все було ідеально. Але впевнена, що щось піде не так. Перед вильотом буду ставити три будильники.
- Не хвилюйся, все буде добре. Ось наші квитки та страховка.
- Дякую. А готель?
- А це трохи пізніше. Нас усіх хочуть розмістити в одному готелі, і не так просто знайти таку кількість вільних номерів.
- Вся делегація в одному готелі, це просто чудово!

Кажу я з явним сарказмом. У цей момент підходить офіціант. Не давши йому навіть привітатись, я відразу шепчу: "Мені капучіно без цукру та порожній круасан". Навіщо шепотом, сама не розумію, напевно підсвідомо хочу показати, що не налаштована на довгу розмову.

- А що не так, всім разом тусити в одному готелі? Весело ж!
- Саме так, тусити! А я хочу нормально підготуватись і щоб мене ніхто не тягнув випити, кожні 5 хв.
- Ну ти зануда.

- І, взагалі, в останній час я дуже погано сплю, мене будить кожен шорох. Було б непогано, нарешті виспатись, особливо перед виступом.
- Зануда! Що тобі заважає спати? У тебе навіть собаки немає! Лише хлопець на повідку. До речі, як у вас справи з Олегом? Він їде з тобою?
- Ні. Не виходить через роботу. Можливо, це й на краще. Мабуть, нам треба одне по одному заскучити.
- Ооу. Зникла пристрасть?
- Схоже на те. Поступово згасає.
- Зараз ми проведемо експрес-терапію. Викладай, скільки разів на місяць у вас секс?
- У самий незручний момент підходить офіціант з моєю кавою. Мені здається, він встиг почути Вікине питання. І, судячи з виразу обличчя, йому також цікаво почути відповідь. А я навіть не можу придумати іншу тему для розмови і просто сиджу в тиші, відводячи погляд. Лише вимовила "Дякую" і чекаю, поки він піде.
- Ну?
- Скільки разів на місяць? Буде добре, якщо один раз, на два місяці...
- What!?! Раз на два місяці!?! Не хочу матюкатись у людному місці, але ви що взагалі з глузду з'їхали?! У нас двоє дітей і секс кілька разів на тиждень. Недивно, що ти не висипаєшся. Ти не розслабляєшся!
- Я вже думаю купити вібратор. Але мені навіть анонімну доставку приймати незручно.

- Да ти наче незаймана! Тобі не потрібен вібратор. Ти себе в дзеркало взагалі бачила? На тебе черга з чоловіків вишукується, ще бійка буде.
- Сьогодні в дзеркалі я якраз не дуже. А взагалі, не розумію, що я роблю не так.
- Віка озернулась по сторонах, очевидно збираючись сказати щось пікантне.
- Одягни коротку сукню, без нижньої білизни, і ходи так по квартирі. Бажано, щоб сукня лише прикривала сідниці, але не більше. У нього завжди буде бажання підняти її вище. А ще краще, йдіть разом з ним так гуляти!
- Гуляти? Без трусиків? У короткій сукні? Тепер ти з глузду з'їхала!
- Повір, як він почне помічати голодні чоловічі погляди, то одразу поведе тебе назад додому задовольняти. Перевірено!
- Ах ти погана дівчинка! Ти знаєш, в цьому щось є. Але я не впевнена, що таких ігор вистачить надовго. Добре, мені напевно вже досить скаржитись і пора їхати в офіс. Сьогодні ще до косметолога і мені треба визначитись з речами, які я буду брати з собою.
- Залиш місце для вібратора у валізі. Я тобі куплю, якщо ти сама соромишся. Буде чим зайнятись в номері.
- Не варто. Мені точно буде не до цього.
- Я вже казала, що ти зануда?
- Офіціант! Можна рахунок, будь ласка.
- Їдь в офіс, занудо. Я оплачу.

279... Двісті сімдесят дев'ять! Непрочитаних імейлів. Понеділок має бути справжнім понеділком. Але навіть на пошту немає часу - мене чекає мій менеджер Анжела. У її кабінет мені зайти настільки ж страшно, як напевно буде страшно вийти на сцену через три дні. Я впевнена, що вона мене ненавидить. У Барселоні буде головна презентація нашої компанії в цьому році, і вона точно хотіла б виступити сама, якби не вагітність. Коли обрали мене, Анжела якось не дуже випромінювала впевненість у моїй кандидатурі. Особливо, враховуючи мій відносно малий досвід.

Заходячи до ліфту, я уявно починаю вигадувати відмазки, чому навіть слайди не готові. Як же я люблю все відкладати на останній момент! Я просто олімпійський прокрастинатор. Цікаво те, що чим важливіша робота, тим більше відкладаю. Мабуть, це через страх зробити щось не ідеально.

Ліфт відчиняється. Я, як маленька дитина, повільно йду до двері за якою очікує покарання. Підскочила від раптового сповіщення на телефоні. Треба його поставити на беззвучний режим.

Або вже не треба. Оповіщення було про те, що зустріч скасувалась. У Анжели якийсь форс-мажор. Вау! Невже мені сьогодні пощастило? Тепер навіть не схоже на понеділок. Але радіти все одно зарано. Розгрібати мені сьогодні багато. Та й презентація сама себе не доробить. Я глибоко вдихаю і впевненою ходою прямую на своє затишне робоче місце, з гумовою качечкою біля монітора. Її мені подарували айтішники після чергової проблеми з робочим комп'ютером, якою я їх діставала чотири дні. Здається, вони хочуть щоб я спілкувалась з качечкою про свої проблеми, а не з ними.

- Знову горбишся?!

Це був Марк – наш біг бос. Від його голосу я аж підпригнула. Капець, а я справді горблюсь. Мені стало соромно, що він побачив мене в такій негарній позі – знову.

Марк робив зауваження у стилі "сиди рівно" лише мені. Він завжди ставився до мене з якоюсь незрозумілою батьківською турботою. Найбільший шок був місяць тому, коли номінували кандидатів на виступ у Барселоні. Несподівано для всіх Марк обрав мене. Я впевнена, тепер вся компанія думає, що я з ним сплю. Принаймні це було перше питання, яке мені поставила Віка того вечора. Ніхто не вірить, що я була найбільш вдалим кандидатом. Ніхто, включаючи мене.

Чи може мені реально з ним переспати? Все одно усі так думають.

Марк, начебто, пройшов повз і я майже розслабилась, ще раз оцінивши його попу в нових джинсах. О ні, він обертається.

- Катю, а давай влаштуємо репетицію завтра вранці. Зберемо весь офіс, щоб ти практикувала працювати з аудиторією.
- Ой, а я сподівалась, що з мене лише один раз поригочуть і я відразу звільнюся. Хоч у Барселону встигну з'їздити.

Мені завжди було легше жартувати з Марком, ніж з Анжелою, хоча він був її босом.

- Тоді я дам обіцянку, що ти все одно з'їздиш, навіть якщо зганьбишся. А потім я тебе сам звільню.
- Я так розумію, вибору в мене не має. Ну окей, сором так сором.
- Може, тобі пощастить і офісні гієни тебе не зжеруть.
- Сумніваюсь. Наші гієни страшніші за велику сцену.
- Зроби розсилку. Не забудь запросити всіх - на десяту ранку.
- Окей, бос! Займуся організацією власного жертвопринесення.
- Я впевнений, що буде класно. Окей, не буду тебе більше відволікати. Мені треба ще пару ледарів навідати.

Марк із посмішкою потопає далі. Ну хоч настрій йому підняла. А до мене прийшло усвідомлення реальності і посмішка з мого лица почала зникати. Сьогодні вночі сон скасовується. Косметолог теж скасовується. Це просто чудово. Краще сорому, може бути лише сором невиспаною і непривабливою. Гаразд, не треба втрачати контроль над собою. Напишу Олегу, що він сьогодні вечеряє пельменями та за роботу.

Розділ 2

Вівторок.

Вже другий день поспіль, я їду в офісному ліфті як на страту. Напевно, це скоро почне викликати погані асоціації. Вчора мене врятувало диво. Сьогодні мене може врятувати лише кінець світу. Від втоми мене починає нудити навіть у ліфті. Добре, що мені ще вдалось поспати хоча б дві години. Я їду на останній поверх бізнес-центру, де знаходиться велика аудиторія, в якій я ще жодного разу не виступала, лише бачила як це робив Марк.

Виходячи з ліфта, я швидко подивилась на годинник. 10:04 – ну це ще не так погано. Все одно, раніше 10:15 починати нема сенсу. Запізнюватись у нашій компанії люблю не лише я.

Неподалік від входу в аудиторію утворилась довга черга до єдиної кавомашини на поверсі. Окей, мені туди – допінг зараз точно не завадить. Марк вже на роботі і стоїть у черзі з усіма. Один із нових співробітників пропонує пропустити боса без черги, але Марк категорично відмовляється і продовжує стояти майже наприкінці. Мене приваблює його людяність, він завжди намагається бути нарівні з усіма.

Марк махає рукою, подаючи сигнал щоб я підійшла до нього.

- Good morning, Катю.
- Morning, тільки не дуже good.

- Чого це? Ти добре виглядаєш.
- Неправда. Я щойно бачила себе у дзеркалі.
- Ти готова запалити натовп?
- Хіба що приспати. Мені моя презентація здається нуднішою за шкільний підручник з фізики.
- Ти ж п'єш капучино без цукру? Я тобі візьму, а ти поки йди підключайся до проектора.

Ого, Марк знає яку я п'ю каву? Може, я йому реально подобаюсь?

Я переступаю поріг аудиторії, передчуваючи, що на мене всі дивитимуться, поки я буду готуватись. Але, на моє щастя, там поки що лише 4 людини і всі невідривно втичать у свої телефони. Я начебто повинна засмутитись, що всім пофіг на мій виступ і мабуть на мою особистість також. Навпаки, сьогодні це викликає дитячу радість. Я погано підготувалась і погано виглядаю. Чим менше людей на мене дивитиметься, тим краще.

Одразу за мною, у двері зайшла тінь маленького бегемотика. Це була вагітна Анжела. Вона сіла у першому ряду, біля входу. Напевно, щоб можна було бігати до туалету.

Окей, макбук підключений до проектора, слайди відкриті, електронний вказівник працює. Начебто все готове. Якщо чесно, я очікувала гіршого. Принаймні, боротьбу з технікою та тролінг від наших айтішників. Може, не все так погано і я таки запалю натовп?

Аудиторія вже наполовину повна, і я починаю хвилюватись. Ось ще зайшло двоє людей. Окей, мені треба перестати дивитись на двері, бо зараз сама через них вибігу.

Звичайно, я не змогла придумати нічого кращого і почала витріщатись у свій телефон, як це вже роблять інші. Незручно дивитись на людей, якщо я нічого не говорю. Мені навіть стало прикро, що я так швидко все підключила і тепер "насолоджуюсь" цим незручним очікуванням.

До аудиторії зайшов Марк. Одразу за ним, як за ватажком, ринула отара офісного планктону. Я думаю, більшість з них навіть не розуміють, куди вони прийшли. Але це не важливо. Для них важливо, що час робочий, а працювати не треба.

Тримаючи в кожній руці по чашці кави, Марк швидко піднявся на сцену. Коли я простягла руку, раптово, він вирішив зробити щось на кшталт бального розвороту і урочисто вручити мій капучино. Такий незграбний міні перфоманс викликав багато посмішок та шепотіння у залі. Я клянуся, що прочитала по губах "вона з ним спить" у другому ряду. Це просто чудово.

На мій подив, всі місця вже були зайняті. Багато хто навіть стояв. У цій аудиторії ще ніколи не було так багато людей. Ой

Марк узяв мікрофон:

“Друзі, саме час прокинутись! Як ви вже знаєте, завтра розпочинається найбільша у світі ІТ конференція – ApyTech Summit. Минулого року вона проходила у Гонконгу, де я виступав сам. Цього року вона відбудеться у Барселоні, а виступатиме там Катерина. Сьогодні ми проводимо репетицію. Так що не треба ставитись дуже критично. Катя ще у процесі доопрацювання. Плюс не так легко виступати англійською.”

- Катю, твій вихід!

- Дякую, Марк.

Тепер усі очі були направленні на мене. Останні секунди тиші і чергова спроба подумки прокрутити вступну фразу. У мене пересохло у роті, ніби там посушили феном. Дивне відчуття у животі, ще й запаморочилася голова. Коли я підходила до мікрофона, то відчула, як підкошуються ноги. Ох, як же мені ніяково. Але тікати вже нікуди.

Я роблю фінальний вдих. У моїй голові крутиться *“Думай англійською! Думай англійською!”*. Ой, ні, треба так: *“Think in English! Think in English!”*.

Настав час зробити крок у прірву. Я починаю говорити тремтячим голосом:

"Hello!..."

Вийшло так собі... Для мене це фіаско. Мій внутрішній перфекціоніст розчавлений. Майже півтори години нудного мукання, з незручними паузами та дитячими помилками. Більшість *“слухачів”* навіть не намагались вдавати, що вони звертають увагу. Насамкінець, навіть Марк уткнувся у свій телефон.

“Дякую всім за увагу! Рада відповісти на ваші запитання.”

Жодного питання не пролунало. Усі поспішно рушили до виходу. І так просиділи майже на півгодини довше ніж планувалось. Або всім просто пофіг!

Так низько я себе ще ніколи не відчувала. Втомлена, негарна, осоромлена. Мені більше не хотілося піднімати голову. Я мовчки збирала свої речі. Марк сплив разом із натовпом і навіть не підійшов.

Натомість підійшла Анжела. Перший раз у своєму житті я побачила співчуття у її очах. Вона була як ніколи мила.

- Катю, у тебе все вийшло взагалом нормально. Але готуватись тобі ще треба.
- Ага, нормально... Так, я саме збиралась витратити останній день на підготовку.
- Маленька порада. Ніколи не починай свій виступ із великої таблиці. Дуже важливо, як ти почнеш. Від цього залежить половина успіху. Важко придумати нудніший початок, ніж таблиця.
- Дякую, Анжела. Я обов'язково це врахую.

Повернувшись на свій поверх, я пірнула в робоче крісло, без сил і мотивації. Тепер гидко навіть відкривати свої слайди, хоча працювати над ними треба. Боковим зором бачу як до мене наближається Марк. Його ходу та силует, я ні з ким не сплутаю. Він повільно підійшов і став навпроти мене. При цьому не сказав жодного слова, а просто дивився, з якоюсь новою посмішкою.

- Дай вгадаю. Я звільнена? І ти виступатимеш замість мене? Як то кажуть, якщо хочеш зробити щось добре, зроби це сам!
- Ні. Я хочу тебе ще помучити. До речі, вийшло все досить непогано.
- Та невже! Марк, я теж там була. Більшої ганьби можна було очікувати, тільки якщо я б знялася в дешевому порно.

Не вперше помічаю, коли я жартую про порно - у Марка спалахують очі. Цікаво, він мене уявляє голою в цей момент?

- Катю, помітно що ти зробила глибоку роботу. У твоїй презентації багато важливого та цікавого. Але ти не звертаєш увагу на дрібниці, які насправді легко виправити. У тебе добрий товар, просто його потрібно вміти продати.

Він спеціально сказав "зробила глибоку роботу" після мого жарту про порно? Чи це мій збочений мозок шукає сексуальний підтекст у всьому?

- Окей. Буде краще, якщо ти мені даватимеш конкретні приклади. Якщо я не бачу де помиляюсь, то продовжуватиму і далі це робити.
- Добре. Наскільки мені відомо, Анжела вже тобі казала про таблицю на початку презентації?
- Ого. Оперативно у нас розповсюджується інформація. Так, казала.
- Таблицю краще перемістити в кінець або взагалі видалити.

- Без проблем. Вважай, що зроблено!
- У тебе ще був слайд зі списком із вісімнадцяти пунктів. Ти на ньому зависла на півгодини.
- Так, я ніби думала що це багато... Але це головний слайд, де я перераховую переваги нашої системи.
- Саме так, переваги нашої системи. Це важлива інформація. Вона не має виглядати як сторінка з газети, з купою тексту, дрібним шрифтом. Очевидно, що треба розбивати.
- Хіба через це не стане більше слайдів? Їх і так вже забагато!
- Чому ти так думаєш?
- Думаю що?
- Чому ти думаєш, що слайдів занадто багато?
- Нууууу, я дивилась інші презентації. У мене склалось враження, що у мене слайдів уже більше середнього...
- Bullshit! Вимірювати розмір презентації слайдами це порочна практика, яку притягли з університетів. Головна мета – донести меседж. Найбільш ефективним способом.
- Добре, на скільки слайдів розбити список із вісімнадцяти переваг?
- Залежить від того, скільки буде пунктів на кожному слайді.
- Дякую, капітане очевидність! Я не знаю, скільки буде оптимально.
- Насправді знаєш. Ти просто не знаєш, що ти знаєш.
- Напевно я знаю, що один це занадто мало, а вісімнадцять – занадто багато. Може, дев'ять, це золота середина?
- Пішли на кухню, мені потрібна ще одна кава.

- І мені.
- А тобі краще поспати. Як закінчимо з презентацією, їдь додому.

Що блін? Знову татка ввімкнув! Хоча поїхати додому раніше – це непогана ідея. У мене ще валіза не зібрана. Та поспати мені справді не завадить. Якщо бос сказав спати, то спати!

Марк забрав свій американо з кавомашини та одразу спрямував до столу, де взяв упаковку зубочисток.

- Відвернись.
- Навіщо?
- Хочу здійснити біологічний експеримент. Повернешся, коли я скажу.

Трохи разгублено, я повернулась в інший бік, де зустріла здивовані погляди колег за сусіднім столиком. Їм було настільки ж цікаво дізнатись, що відбувається, як і мені. Марк не соромився сторонніх глядачів під час свого “експерименту”. Я чула як він шарудів зубочистками, потім щось робив на телефоні.

- Можеш повертатись.

Він сидів на тому самому місці. В одній руці телефон, друга лежала на столі, долонею вниз. Ймовірно, під долонею були зубочистки.

- Отже! На рахунок три, я піднімаю руку і тобі треба сказати, скільки на столі зубочисток. Якогога швидше.
- Я готова.
- Один, два, три! Go!
- Ммммммммм. Дев'ять!

У той же момент Марк зупинив секундомір на телефоні.

- А тепер ще раз. Відвернись.

Ми повторили той самий ритуал.

- Повертайся. Один два три!
- П'ять!
- Чудово!
- Я пройшла тест?
- Так, ти довела, що ти людина.
- Вважатиму це за комплімент.
- А тепер дивись на результати. Для того, щоб порахувати дев'ять зубочисток, у тебе пішло 2.3 секунди. А для того, щоб порахувати п'ять – всього 0.4 секунди. Тебе це не дивує?
- Хм. Вдруге було майже вдвічі менше зубочисток. Але порахувала я їх майже вшестеро швидше!
- Різниця в тому, що вперше ти саме рахувала. А вдруге ти просто ПОБАЧИЛА їхню кількість!
- А це вже цікаво.

- Очманіти як цікаво! У середньому люди одразу бачать усе від одного до п'яти. Деякі одразу бачать шість. Більше шести, вже рідкість.
- Але, я й не чекаю, що хтось буде рахувати кількість пунктів. У чому зв'язок?
- Людина, в середньому, не може утримувати в голові більше п'яти пунктів одночасно. Ми можемо цього не помічати, але різниця суттєва.
- Ну так. Якщо подивитись з одного боку, різниця в дві секунди невелика. Але якщо подивитись з іншого, то різниця у шість разів – це дуже багато.
- Так працює людський мозок. Насправді люди дуже ліниві. Якщо нам покажуть слайд, який складно обробити з першого погляду, мозку буде ліньки це робити.
- Тобто, магічне число це п'ять? П'ять пунктів на слайді?
- Можна п'ять, можна менше, навіть один. Але не більше п'яти. Це абсолютний максимум.
- Я зрозуміла.
- До речі, в тебе будуть ілюстрації?
- Ні.
- Відповідь неправильна!
- Блін. Я пожартувала!
- Ха-ха. Ілюстрації швидше сприймаються, ніж текст. Давай так, одна перевага на слайд та релевантна ілюстрація.
- Одна? Це вісімнадцять слайдів замість одного! Я і так у регламент не вкладаюсь! Глядачі встигнуть постаріти до кінця презентації.
- Насправді все навпаки. Ти швидше опрацюєш багато маленьких слайдів, ніж один величезний. Тому що мозок

глядачів, і твій до речі теж, набагато ефективніше працює з однією думкою одночасно.

- Звідки ти все це знаєш?
- Просто треба думати як споживач. У твоєму випадку – як глядач. А ще треба не забувати, що люди це ліниві тварини. Які поводяться примітивніше, ніж нам хотілося б думати.
- Марку, ти геній!
- Ні. Це просто моя робота. Бізнес нашої компанії базується на вивченні людської поведінки.
- Добре, що далі?
- Це все.
- Це все?! Мені більше нічого не треба міняти?
- Слайди – то найменша з проблем. Не так вже й важливо, що ти презентуєш, важливо як.
- Я вся в увазі.
- Не ображайся, але сьогодні ти виглядала як нудний викладач із совкового університету.

Я роблю глибокий вдих. Розуміючи, що Марк 100% прав, мені все одно важко сприймати критику. Він безтурботно продовжив.

- Місяць тому я обрав тебе не просто так. Знаєш чому?
- Після сьогоднішнього виступу – гадки не маю.
- Ти дуже жива та нешаблонна у спілкуванні. І ти єдиний співробітник компанії, який може легко зі мною жартувати, а це великий показник. Але на сцені ти все це закрила в собі. Чому?

- Важко відповісти. По-перше, я хвилювалась. По-друге, не було часу відрепетирувати. Але в мене складається враження, що ти знаєш причину краще за мене.
- Ти занадто серйозно ставилась до свого виступу.
- Як можна несерйозно ставитись до головної презентації нашої компанії? Це шанс всього мого життя, виступити на такій великій сцені.
- Знаєш як ти отримала цей шанс? - ти його отримала, коли була собою. Тепер, раптово, ти вирішила копіювати сіру масу і провести чергову презентацію, від якою хочеться спати.
- Окей, Марк, я тебе зрозуміла.
- Катю, якісну роботу можливо робити і через силу, але не довго. Багато якісної роботи можливо зробити лише, якщо в тебе є ентузіазм. Працювати з ентузіазмом можливо тільки, якщо тобі подобається, що ти робиш.
- Капітан очевидність. Капітан очевидність. Капітан очевидність.
- Капітан очевидність був сьогодні на сцені. Якщо тобі не подобається твоя власна презентація, просто немає шансів, що вона сподобається глядачам. Єдиний спосіб добре виступити - це отримувати задоволення. Єдиний.
- Тут я згодна.
- Ти працювала у нас багато років, зробивши тонну креативної роботи. Ти все це робила через силу?
- Якби я стільки працювала через силу, я б уже вбила себе якимсь збоченим способом.
- Краще і не скажеш.

- Добре. Марк, якби ти був у моїй ситуації прямо зараз, щоб ти робив?
- По перше – їдь додому. По друге – збери валізу. По третє – лягай спати. Слайди можна і в аеропорту доробити, там небагато роботи. Перед виступом, подивись якийсь комедієнний стендап, бажано з імпровізацією.
- Окей. У мене лише одне запитання. Звідки ти знаєш, що в мене ще не зібрана валіза?

Він просто посміхнувся. Йому навіть не треба було відповідати. Ми надто довго працюємо разом.

- Марк, ти настільки добре мене знаєш, що це лякає.
- Мене дивує, що ти сама себе не знаєш.

Я навіть не знала, що відповісти. Декілька секунд незручного мовчання, потім Марк підняв свою руку і голосом проповідника сказав:

- "Вставай та йди!"

Розділ 3

Класно приїжджати додому раніше. Я ідеально припаркувалася, що у нашому дворі просто фантастика. Олега ще немає вдома, і мені ніхто не заважатиме збиратись.

У мене досі розрив шаблону. Я лечу влітку до Барселони - і це не відпустка! Купальник все одно поклала з собою, про всяк випадок. Звичайно, немає шансів, що я ним скористаюсь, але місця він займає небагато.

Почало темніти. Валіза вже майже зібрана. Останні дрібниці я покладу вранці, після душу. Олег досі не прийшов. Незважаючи на те, що я майже не спала минулої ночі, я надто збуджена і не відчуваю втоми. Потрібно якось розслабитись перед сном.

На телефон надійшло повідомлення. Мене хтось додав до чергової групи. То була реклама масажного салону. Я інстинктивно вирішила видалитись, але зупинилась на секунду. Хм, а масаж – це непогана ідея. Я глянула адресу – та це зовсім поруч! Цікаво, звідки в них мій номер? Напевно, як завжди, якийсь банк злив мій телефон і адресу.

Салон працює до десятої вечора. До закриття ще кілька годин. Я одразу одяглась, взулась і вийшла з дому.

У масажному салоні мене зустріла приємна жінка на ресепшн. Якщо до неї уважно придивитись, було видно, що вона суттєво старша за мене, але виглядала вона просто шикарно. Я хотіла б виглядати як вона, коли буду в її віці. Не

знаю, в чому її секрет, але я точно хотіла б його дізнатись. Мені цікавий образ життя таких людей. Що вона таке робить? Що її настільки омолоджує? Коли в мене буде більше часу, я навіть хотіла б повернутись в цей салон, лише заради того, щоб з нею поспілкуватись.

- Добрий вечір! Мене звати Марія. Чим можу допомогти?

Запитала вона приємним голосом. Марія була занадто спокійна і розслаблена, начебто займалась йогою цілий день.

- Доброго дня, підкажіть будь ласка, у вас на масаж без попереднього запису можна потрапити?
- Так, можемо прийняти вас прямо зараз. Який масаж бажаєте?
- Я навіть не знаю. Щось розслабляюче.
- У нас є чудовий розслабляючий масаж. Йдіть за мною.

Марія привела мене до затишного кабінету і видала мені якийсь маленький пакетик.

- Що це?
- Це одноразові стрінги. Щоб ви не бруднили вашу білизну масажним маслом. Роздягайтесь, масажист заїде за хвилину. Приємного відпочинку.
- Дякую.

Я повністю роздяглась і розпакувала стрінги. Мда... та вони нічого не прикривають, толку від них. Ну вже одягну, якщо розпакувала.

Масажний стіл був застелений великим білим рушником. У кабінеті було тепло і грала тиха, спокійна музика. Світло було приглушене, а в повітрі кружляв приємний аромат. Ідеальна атмосфера для релаксу. Я лягла на стіл і відчула як моє тіло вже починає розслаблятися. Мої очі самі заплющились. Думки з реальності поступово переходять у сон...

Не встигла задрімати, як відчинились двері. До кабінету зайшов молодий, симпатичний хлопець. Ой, мені не сказали що масажист буде чоловік... Я лежу практично гола. На мені одягнені лише напівпрозорі стрінги, які на кілька розмірів більше і навіть не прилягають до тіла.

Масажист був середнього зросту, спортивної статури та гарною зasmaгою. Мабуть, хтось вже встиг відпочити цього літа. Охайно виглядав, з доглянутими руками. Він привітався і, не поспішаючи, оглянув моє тіло. Здається, йому сподобалось те, що він побачив.

Змішані почуття вирують у моєму тілі. З одного боку, я соромлюсь. З іншого, збуджуюсь. Між моїх ніг почало мокріти, і я їх відразу зсунула одна до одної.

Мабуть, масажист відчув мою незручність і накрив нижню частину тіла рушником, залишивши відкритим лише спину. Мені одразу стало тепло та комфортно. Як тільки він поклав мені руку на спину, я відчула його енергетику, яка дуже заспокоювала. Таке відчуття, що дотиком своєї руки він ніби сказав, що все буде добре.

Він наніс олію на мою шкіру і почав свою масажну магію. Його руки працювали повільно та дуже ретельно. Поєднання ніжності та впевненості, яке складно описати словами. Це було неймовірно приємно. Я зрозуміла, наскільки в моєму житті не вистачає дотику. Швидше за все, я не одна така і дотику не вистачає багатьом людям у цьому світі...

Шалені думки завирували в моїй голові. Я вже уявляю масажиста з голим торсом. Температура мого тіла почала підніматись, мені ставало дедалі спекотніше. Я відчувала наскільки мокрою стаю між ногами. Окей, саме час пригальмувати, я вже не на жарт збуджена. Як правило, мої сексуальні фантазії не мають такого сильного ефекту. Але в поєднанні з масажем - це якийсь новий рівень.

Масажист працював з усією спиною, включаючи боки та низ попереку. Іноді зачіпаючи попу. Щоразу, коли він це робив - світ просто зупинявся.

Після чергової дози збуджувальних погладжувань його руки попливли від спини до шиї. Дотики стали ще повільніші та ще ніжніші. Він нахилився наді мною. Я відчувала його подих. Складається враження, що він хоче мене поцілувати. Мабуть, я була б навіть не проти. Гаряча рука ніби ненароком провела по обличчю. Схоже, що він насолоджується моментом, як і я...

Масажист, імені якого я навіть не знала, знову взяв масло і оголив мої сідниці. Коли він піднімав рушник, також з'їхали і одноразові трусики...

Нижній масаж ставав більш інтенсивнішим. Він м'яв мою попу все сильніше і сильніше, ніби хотів з'їсти. Я випадково доторкнулась ліктем до його штанів і відчула твердий, гарячий

член... Він трохи відійшов, намагаючись приховати своє збудження.

Настала черга ніг. Цього разу, він остаточно прибрав рушник. Я відчула що повітряні стрінги порвались і пішли разом за рушником. Хм, це так випадково вийшло? Я була вся на показ. Ніколи не думала, що можу настільки збуджуватись від того, що мене розглядає незнайомий хлопець. Привабливий хлопець...

Масажист, не поспішаючи, піднімався від самих ступнів нагору, працюючи над кожним квадратним сантиметром моїх ніг. Я почала трохи вивертатись на столі. Він чудово знав, що я виверталась від задоволення і не думав зупинятись. Навіть трохи розсунув мені ноги, щоб йому було зручно масажувати. О це так зухвалець!

Щоразу, коли він проводив по внутрішній стороні стегна, його рука піднімалась все вище і вище. Якоїсь миті він трохи торкнувся до найпотаємнішої частини мого тіла... Я аж схватилася за стіл.

Він продовжував масажувати мені ноги, іноді зачіпаючи мою мокру подружку, ніби випадково. Я думаю, масажист-спокусник відчував, наскільки я збуджена і підвищував ставки...

Його тепла долоня лежала під коліном. Цього разу, вона рухалась вгору повільно як ніколи. Я вже зрозуміла, що цей раз буде особливий... Чим ближче до моєї квіточки, тим повільніше... Коли залишалось буквально пів сантиметра – він зупинився. В мене трусило ноги від очікування. Я більше не могла стримувати тремтіння свого тіла. Пауза ставала дедалі більшою.

Буде прикро, якщо масаж закінчиться на цьому. Я надто збуджена, щоб зупинятись. Розсунувши трохи ноги, я дала зрозуміти, що готова на більше. Тепла долоня ніжно лягла у мене між ногами...

Маски було скинуто. Він вже не вдавав, що дотики були випадкові і відверто грав у забороненій зоні. Я вже не намагалась приховувати свого збудження і стогнала, звиваючись на столі. Найцікавіше, що з моменту як він привітався, ще ніхто не сказав жодного слова!

Після ніжного пестіння моїх статевих губ, його палець увійшов всередину. Потім ще один. А мізинець продовжував стимулювати клітор. Водночас, його вільна рука впевнено переїхала зі спини на шию. Сам масажист нахилився і почав кусати мене за мочку вуха... Буквально хвилина і я вже скручувалась від оргазму...

Ніфіга собі на масаж сходила! Якби у мене був із собою презерватив, я б схопила його за член і зайнялась сексом просто на масажному столі. Воу! Оце мене понесло! Я ж гарна дівчинка? Зазвичай...

- На жаль, вже час закінчувати. Салон закривається за 10 хвилин. Мені потрібно збиратись. Ви можете ще трошки полежати, якщо хочете.
- Дякую, але в мене також справи.

Він щойно сексуально задовольнив мене і продовжує звертатись на ви. Ось це так сервіс. Потрібно буде йому чайові залишити.

- Вам все сподобалось?
- Ооо так! Не зовсім те, що я очікувала... Але це був найкращий масаж у моєму житті. Серйозно!

Задоволений масажист пішов із кімнати, а я підняла своє розслаблене тіло і почала одягатись. На столі лежала візитівка із номером телефону. На ній не було імені - просто номер, хоча і так було зрозуміло, кому він належав. Я поклала візитівку собі в гаманець. Такий секретний контакт може стати у нагоді.

На виході із салону, мій погляд знову зустрівся із прекрасною Марією. Вона уважно подивилась на мене і одразу посміхнулась. У цій усмішці було щось незвичайне - вона була, на диво, щирою. Зазвичай, в таких місцях співробітники на ресепшн намагаються тримати стандартну, натягнуту посмішку, як фасад. Але її обличчя випромінювало справжнє щастя. Таке враження, що Марія зрозуміла, наскільки мені сподобався масаж і це її, по-справжньому, порадувало. Я усміхнулась у відповідь і побажала їй гарного вечора.

Так, треба повертатись у реальність. У мене відрядження завтра вранці, а я ще навіть не знаю, в який готель їду.

Дорогою додому, я набираю Віку.

- Привіт, зіронька!
- Віка, привіт! Слухай, а до якого готелю ми всі їдемо?
- Нажаль, усіх не вдалось розмістити в одному готелі. Зараз високий сезон. Я тобі на email усі деталі скинула.
- Можеш, пліз, відправити у месенджер? В мене сотні непрочитаних листів.

- Добре. Без проблем. Катю, та ти взагалі не хвилюйся. Ми з тобою в одному готелі. Завтра зустрічаємось в аеропорту, а потім просто ходи зі мною. Я все організую - і таксі, і поїсти, і поспати.
- Ти просто the best!
- Не буду сперечатись. Обнімашки. Бувай.

Я цілеспрямовано йду додому. Масаж та свіже повітря зробили свою справу. Сьогодні ввечері Олегу вже не відкрутитись. У нас буде палкий секс!

Розділ 4

Середа.

"Пасажир, Кондратенко. Пасажир, Кондратенко! Терміново пройдіть до гейту D34. Посадка на літак завершується."

Мене взагалі не відволікає гомін аеропорту. Я, начебто, перебуваю в своєрідній ментальній бульбашці і фігачу слайди. Так, саме фігачу! Знову згорблена, макбук на колінах, але продуктивність набагато вища ніж в офісі. Швидше за все, встигну закінчити презентацію до посадки на літак.

Спала я добре, але мало. Довелося вставати о п'ятій ранку, щоб встигнути в аеропорт.

Перед очима з'явилась літаюча чашка з капучіно. Це була Віка, яка тихо підкралась і на витягнутій руці підсунула мені каву прямо під ніс.

- О, дякую!
- Як успіхи?
- Майже закінчила. Зараз вип'ю каву і дороблю два останніх слайда.

Віка сіла зліва від мене. Я відклала ноутбук убік, вільною рукою взяла телефон і почала перевіряти повідомлення, одночасно смакуючи свою каву.

- Вікусь, чому наш готель розташований у якійсь дупі, так далеко від центру?
- У центрі вже не було нормальних варіантів за прийнятною ціною. Але ти не переймайся, наш готель - це найкращий вибір, особливо для тебе.
- Особливо для мене?
- Так, це американська мережа готелів "Альфа Сон" (англ. Alpha Dream). Ти ж казала, що хочеш добре виспатись?
- Назва багатообіцяюча.
- Їхній пріоритет - твій міцний сон! Вся концепція побудована навколо сна та тиші. У цьому готелі найкраща звукоізоляція номерів у світі. Там не чути сусідів, чи шум з коридору. Зовсім не чути. Безшумна система кондиціонування. Найкращі матраци у світі, вони просто мега комфортні. Сім видів подушок на вибір, різних за розмірами та щільністю.
- Віка, я тобі вже казала, що ти найкраща?
- Два рази.
- Судячи з фото, готель виглядає дуже навіть круто! Він дорогий?
- Не дешевий, але він точно вартий своїх грошей. "Альфа Сон" проводив тест: у одному номері грали на барабанах, а в сусідньому номері нічого не було чути.
- Вау! Я сподіваюсь, ми не перевищуємо бюджет на відрядження.
- Хіба що трошки, але ти не хвилюйся. Я вибила збільшений бюджет для нас двох. Ти ж мега зірка! А я твій ангел-охоронець.
- Ангел, який пропонував мені гуляти без трусиків.

- А чому б ні? Можеш спробувати так погуляти по Барселоні. Літо же! Я точно спробую.
- Не сумніваюсь.

Я поклала макбук назад на собі коліна і завершила всі слайди що залишились. Job is done! Вийшло 70 слайдів, що для годинного виступу здається забагато. Але сподіваюсь, Марк був правий і я вкладусь в регламент.

- Мабуть, вже пора йти на посадку.
- Let's go!

У літаку було, як завжди, тісно. Я сиділа біля вікна, Віка посередині. Біля проходу сидів якийсь чоловік похилого віку у костюмі. Місця для ручної поклажі зверху нам не вистачило. Рюкзак з ноутбуком валявся у моїх ніг, під сидінням спереду. Що робило перельот ще менш комфортним.

Мені завжди було важко спати в літаку, але сьогодні треба спробувати. Треба просто подумати про щось приємне...

Мені сподобався вчорашній масаж, а потім секс з Олегом. Так яскраво та чуттєво було лише коли ми починали зустрічатись. І чому я раніше так не робила? В сексі, після масажу, є щось особливе. Можливо, масаж компенсує відсутність прелюдій, яких так не вистачає в довгострокових відносинах. Я помітила, що після гарної ночі, на наступний день мені хочеться сексу ще більше...

Ой, блін! Я ж таки забула про таблицю на початку презентації. Якщо не зроблю цього зараз, то потім знову забуду.

Починаю лізти в рюкзак за ноутбуком. Треба ще вирішити, переносити таблицю в кінець, чи просто видалити...

Видалити! Все одно у кінці виступу не залишиться часу. Done! Я натискаю "зберегти". Було 70 слайдів, стало 69. Символічна цифра. Особливо враховуючи те, що я щойно думала про секс. І це лише додало мені впевненості в тому, що видалити - це правильний вибір. Я люблю символізм.

Заснути мені так і не вдалося, на відміну від Віки, яка проспала три години з відкритим ротом. У цьому, я їй заздрю. Більшу частину польоту я провела ментально прокручуючи свій завтрашній виступ.

Сьогодні ідеальна погода, ані хмаринки на небі. В кінці польоту я прилипла до вікна. Лінія блакитного моря торкається жовтого піску, а за ним - прекрасна Барселона. Можливо, це найкрасивіший вид, який я бачила з вікна літака. Нажаль, я прилетіла сюди не відпочивати.

"Ласкаво просимо до Барселони. Місцевий час - 11:17. Температура за вікном - 32 градуси".

- Доброго ранку, соня. Ми вже прилетіли. Ти пропустила такий красивий вид.
- Могла би і раніше розбудити.
- Ти так мило хропіла, що я не захотіла цього робити.
- Я не хроплю!
- Так, звісно, ти не храпиш. Принцеси не храплять і не пукають. Ми спершу в готель, чи одразу на конференцію?

- Власне, це саміт, а не конференція.
- А яка різниця?
- Гадки не маю! Просто хотіла показатись розумною і не думала, що ти запитаєш.
- Так куди ми їдемо?
- Марк казав їхати одразу на саміт, незважаючи на те, що наша компанія сьогодні не виступає. Він хоче, щоб ми "вбирали атмосферу" і налагоджували зв'язки з потенційними клієнтами. Нетворкінг.
- Якщо сьогодні дозволити не їхати на саміт, всі просто поїдуть на пляж. Марк думає на крок вперед.
- Саме так - працювати, ледарі!
- Ти таксі організуєш?
- Катю, ти мене недооцінюєш! Вже все організовано. Нас буде чекати місцевий водій з табличкою, прямо в аеропорту. Не будуть же принцеси самі носити свій багаж.
- Мама все порешала.
- Звісно! Треба буде собі в резюме додати - мама-решала.

Лише три з половиною години і ми вже на місці. Дві потні принцеси приїхали налагоджувати нетворкінг. Марк і ще два співробітника вже тут.

Я ж їх тільки вчора бачила. Вони що прилетіли на приватному літаку? Або вилетіли нічним рейсом?

- Привіт! Який план, бос?
- Бухати та привертати увагу. Нас мають запам'ятати.
- Чудовий план! Ми з Вікою приступимо прямо зараз.

- Я передумав. Сьогодні ви будете шпигунами. Нам треба потрапити на всі виступи наших конкурентів та потенційних клієнтів.
- Відкриття саміту ми вже пропустили. Там було щось цікаве?
- Та як завжди. Солідний, бородатий чоловік розповідав, як цього року саміт побив усі рекорди. Як за кількістю компаній, так і за кількістю глядачів. Людей дійсно багато. Я думаю, це найбільша ІТ-конференція в історії.

У мене виступив холодний піт від усвідомлення того, що завтра я буду виступати на найбільшій ІТ-конференції у світі. При цьому слайди я закінчила робити у літаку. Це буде найбільш фейловий виступ в історії людства.

Марк не звернув увагу на моє окам'яніння і продовжив давати розклади.

- Організаторам довелось розбити виступи на два паралельних потоки. А і В. Катя і Віка йдуть на А. Саша і Андрій йдуть на В. А у мене заплановані зустрічі до кінця дня.
- Окей, бос!

Чим більше виступів я слухаю, тим менше хвилююсь. Один гірший за іншого. Унила нудьга і нудна унілість. До мене прийшло розуміння, що якщо це складно для мене, то складно й для інших. Ми всі звичайні люди.

Після чергового задрота, одягненого в корпоративну футболку не по розміру, на сцену вийшла приваблива дівчина. Вона володіла яскравою модельною зовнішністю, та ще й у обтягуючому короткому платті. Висока, струнка блондинка з прекрасними формами. Наче дівчина з обкладинки журналу.

(говорить англійською)

"Мене звати Кароліна. Я працюю PR-менеджером у компанії Robo Pleasure. Ми випускаємо найбільш технологічні та інтелектуальні секс-іграшки у світі."

Тепер зрозуміло, чому на сцені дівчина з зовнішністю рівня "вау"! Дуже забавно спостерігати, як змінилась температура поведінки в залі, особливо у чоловіків. Усі аж випрямили спини і забули про свої телефони. Окей, не всі забули про телефони. Деякі почали знімати на них робо Кароліну.

"Цього року, Robo Pleasure починає технологічну революцію в сегменті дорослих розваг. Наш новий продукт побив усі рекорди передзамовлень. Зустрічайте f-Buddy!"

На слайді з'явилась фотографія засмаглого хлопця спортивної статури та модельної дівчини. Хлопець в шортах, дівчина в купальнику. Обидва мило посміхаються.

"Це фотографія не людей. Це фотографія нашого продукту в повний зріст. Вони настільки схожі на справжніх людей,

наскільки це можливо. Це не просто ляльки, а м'які роботи, здатні виконувати багато рухів."

У залі почувся гомін від захоплення. Щиро кажучи, я сама була шокована реалістичністю цих пристроїв.

"Ви можете вибрати зріст, вагу, фігуру, колір шкіри, довжину волосся та навіть темперамент. Все можна налаштувати за своїм бажанням, включаючи розмір члена та розмір грудей. І так, ви вгадали, обличчя теж можна вибрати. Ми пропонуємо багато стандартних варіантів. Але ви також можете надіслати нам фотографію вашого об'єкта обожнювання, і ми втілимо ваші фантазії в f-Buddy. Також, у нас найдосконаліша акустична система. Наші пристрої можуть імітувати будь-який голос."

Я навіть не знаю, це викликає більше захоплення, чи жаху? В будь-якому випадку, це дійсно цікава презентація. Я нарешті прокинулась.

"В увімкненому стані, температура наших пристроїв становить 36,6. Текстуру покриття неможливо відрізнити від людської шкіри. Також є контейнер для води, який використовується для зволоження рота та жіночих статевих органів. Покриття в цих зонах максимально нагадує слизову тканину людини."

Що блін!?

Судячи з галасу в залі, така реакція була не лише у мене. Навіть Віка, наша маленька збоченка, сиділа з випученими очима, закриваючи рукою рота.

"У подарунок до кожного пристрою, ви отримаєте компактні окуляри віртуальної реальності, які синхронізовані з f-Buddy. З їх допомогою, ви можете продовжити візуальне налаштування. Наприклад, сьогодні ви проведете ніч з вашим шкільним коханням, а завтра з голівудською зіркою, не змінюючи пристрій. Окуляри також дозволяють змінювати обстановку. Ви можете займатися сексом на яхті, в приватному літаку, у Парижі, на березі моря, у кабінеті боса, де завгодно!"

Віка не витримала і сказала:

- Це п*зд*ць!
- Віка! Ти ж на роботі! Але, загалом, я згодна, це п*зд*ць...
- Добре, що навколо нас сидять лише іноземці.

"Перші щасливчики, які брали участь у тестуванні f-Buddy, думали, що їх розіграли, а насправді вони займались сексом з живою людиною. Сумніви зникли, лише після вимкнення пристрою."

Це був нокаут. Нокаут усього залу. Як тобі таке, Ілон Маск?

Дівчина Кароліна незворушно сказала:

"Можливо, у когось є питання?"

У залі піднялось безліч рук. Очевидно, що відповіді на всі питання вона просто не встигне. Кароліна вказала на молодого чоловіка у білій сорочці.

"Яка вартість пристрою?"

"У повній комплектації, f-Buddy буде коштувати як бюджетний автомобіль. Але ми активно працюємо над оптимізацією виробництва. Наша мета - знизити вартість продукту в 5 разів протягом 5 років. Це зробить його доступним для масового споживання. У майбутньому, ви будете вибирати, купити новий смартфон, чи f-Buddy. На жаль, часу залишилось лише на одне питання. Я думаю, буде справедливо надати можливість його поставити прекрасній половині цього залу."

Боковим зором бачу, як Віка піднімає руку. І робо-Кароліна обирає її. Віка запитує:

"Який відсоток чоловіків і жінок зробили передзамовлення?"

"Дякую за питання. Наразі більшість наших клієнтів - чоловіки. Компанія Robo Pleasure наполегливо працює над тим, щоб зробити наш продукт більш привабливим для жіночої аудиторії."

Не дивно, що жінкам це менш цікаво. Для мене, наприклад, важливо щоб партнер жадав мене посправжньому.

Мені страшно уявити, якщо більшість чоловіків придбають такі пристрої, із можливістю щодня трахати супермоделей. Тоді справжні жінки перестануть приваблювати чоловіків?

"Я вдячна вам за увагу. Досить скоро світ вже не буде таким, як раніше. Ласкаво просимо у світ насолод!"

Ух, а я сподівалась, що встигну постаріти і померти до того, як хлопці перестануть жадати дівчат. Але, схоже, що не встигаю. А може я занадто старомодна? Може мені теж слід придбати загорілого хлопця f-Buddy?

- Катю, твоя черга йти за кавою.
- Це була остання презентація на сьогодні?
- Так, це була завершальна презентація. Організатори вирішили залишити таку бомбу на вечір. Насправді, це чудовий PR-ход. Зараз всі розійдуться по барам, вгадай, про що вони будуть розмовляти? Звичайно, про f*ck Buddy!
- Цікаво, а це публічна компанія? Я б інвестувала в їх акції. Впевнена, що вони будуть рости. Хоча, з іншого боку, я б не хотіла фінансувати таке майбутнє.
- Прогрес ти не зупиниш. А так, хоч грошей заробиш!
- Тут я Згодна. Добре, з мене - кава, з тебе - таксі до готелю.
- Воу-воу-воу, подружко! Це твій перший вечір у Барселоні! Який нафіг готель?
- Сьогодні без варіантів. Мені потрібно готуватись. Ще прийняти душ, прасувати плаття, в якому буду виступати. І щораніше лягти спати.

- За. Ну. Да.
- Я знаю. Навіть не сперечаюсь. Якщо хочеш, іди гуляти з колегами. Я поїду в готель одна.
- Ти не образишся?
- Звичайно ні. Йди веселитись, ти цього заслужила!
- Дякую! Барселона чекає на маму!

Розділ 5

Після нескінченних заторів я нарешті дісталась до готелю. Мене здивувало, що не всі таксисти в цьому місті володіють англійською. Можливо, це на краще, мені не хотілось спілкування. Я просто насолоджувалась видами вечірньої Барселони з вікна автомобіля до самого кінця поїздки.

- Ласкаво просимо до Alpha Dream!
- Доброго дня, на моє ім'я забронювали номер на три ночі.
- Ваш паспорт, будь ласка.
- Так, звичайно.
- Все вірно, у вас є бронювання з середи до суботи. Вам потрібен лише один ключ, чи з вами ще хтось відпочиватиме?

Відпочивати? Не в цьому житті... Я зробила глибокий вдих.

- Один ключ, будь ласка.

Через хвилину, дівчина з рецепції вручила мені картку-ключ. Вона була в картонному чохла, на якому було написано номер кімнати - 322.

- Ваш номер 322. Він на третьому поверсі. Ліфт - прямо та праворуч. Через кілька хвилин до вашого номеру підніметься співробітник із вашим багажем. Також, вам нададуть колекцію подушок на вибір.
- Чудово. Дякую!

- Дякую вам! Бажаємо приємного відпочинку в Alpha Dream!

Да пішла вона зі своїм відпочинком! Так, куди мені там треба йти? Прямо та праворуч?

Готель виглядав дорого, але стримано. Сучасний ліфт, який їхав неймовірно тихо. Його двері розпахнулись на третьому поверсі де я побачила таблички, що вказують розташування номерів.

Так, номери від 300 до 322 - ліворуч. Мені туди. Я глянула на годинник - 18:56 за місцевим часом.

Коридор був вузьким та безлюдним. М'який килим робив його більш затишним. Зліва були непарні номери, справа - парні. 316, 318, 320, поворот праворуч. Хм, а де мій номер?

Я повернула. Це був маленький коридорчик, в якому всього дві двері. Пожежний вихід з написом "Exit only" та номер 322. Окей - ми вдома.

Моя вхідна дверь була трохи віддалена від інших. Може, це номер люкс? Магнітний ключ спрацював з першого разу. Я опустила ручку і натиснула на двері. Ого, яка важка! Я ще не бачила таких товстих дверей. І стін також. Одразу згадала слова Вікі про те, що в цьому готелі якась супер-мега-крута звукоізоляція.

Всередині - дуже навіть непогано. Велика світла кімната, все виглядає стильно і охайно. Схоже на скандинавський дизайн. Посередині, біля стіни, стояло величезне ліжко, в яке мені одразу захотілось пірнути. Але я повинна тримати себе в руках, піду краще ванну подивлюсь.

Мені все сподобалось. Номер виглядає дуже комфортно і затишно. Найголовніше, тут ідеально чисто! Навпроти ліжка

стояв довгий дерев'яний стіл, саме за ним я зараз буду працювати.

У двері хтось постукав. Цікаво, всередині номера стук був ледь чутний, але по характеру звуку можна було сказати, що з того боку стукали дуже сильно. Звукоізоляція тут справді на висоті.

За дверима стояв молодий хлопець з моїми валізами та візком, на якому лежало безліч подушок на вибір. Я швидко помацавши кожну них, показала пальцем на найдовшу та найм'якшу. Він дав мені одразу дві таких.

Подушки вже на ліжку. Хлопець із обслуговуючого персоналу нарешті пішов. В номері запанувала ідеальна, просто мертва тиша. Не чути сусідів ні згори, ні знизу, ні збоку. Не чути шуму ні з вулиці, ні з коридору. Мені навіть стало трохи ніяково, і я відкрила вікно для провітрювання, що додало звичних звуків життя. Вау, а вікна у них також товстенні! Схоже, що це не готель, а якийсь бункер на випадок ядерної війни.

Окей, back to business. Від мене тхне як від іспанської клячи. В першу чергу душ. Потім робота.

21:34. Після того, як я двічі відпрацювала свій виступ, до мене прийшло розуміння, що продовжувати в тому ж напрямку немає сенсу. Інакше моя презентація буде виглядати занадто завченою та безжиттєвою, як більшість виступів сьогодні. Марк, не просто так, радив дивитися комедійну імпровізацію перед виступом. Я хочу відчувати аудиторію і підлаштовуватись під неї, що неможливо практикувати одній в кімнаті.

Найкраще, що я зараз зможу зробити, це добре виспатись. Але, як завжди, проблема в тому, що я не хочу спати. Взагалі не

хочу. Десь у середині мене занадто багато тривоги. Парадоксально те, що чим більше я буду хвилюватись про завтрашній виступ, тим гірше висплюсь і тим гірше виступлю. Від цього я хвилююсь ще більше... Мені потрібно відволіктись і розслабитись.

Я одразу згадала, як розслабилась вчора. Масаж всього тіла, потім секс. Цікаво, до якої години в готелі працює СПА та масаж? Я одразу взула свої шльопанці та вийшла з номера. В ідеалі, я б пішла на масаж, а потім помастурбувала б в номері, прямо перед сном.

Я дійшла до рецепції.

- Добрий вечір. Підкажіть, будь ласка, зараз можна записатись на масаж?
- Нажаль, послуги масажу надаються лише до дев'ятої вечора. Можемо записати вас на завтра, на ранок.
- Дякую. Завтра вже буде не актуально.

- Іспанського масажиста захотіла? Ах ти, маленька шалунішка!
- Віка! А чого це ти так рано повернулась?
- Тому що ти не єдина зануда в цьому світі. Саша та Андрій втекли після двох келихів. Але! Я зустріла тебе! Отже, ми йдемо на коктейль у лобі бар!
- Ні-ні-ні. Мені вже треба лягати спати.
- Ага, спати. Ну звичайно. Якщо у тебе є час на масаж, то в тебе є час і на коктейль! Не відкрутишся!

- Я хотіла масаж, щоб розслабитись перед сном.
- Катю, послухай мене, коктейльчик тобі лише допоможе. Будеш спати як дитина.
- Окей, ти перемогла. Але лише один.
- Обіцяю. Що тобі взяти? Я пригощаю.
- Апероль.
- Буде зроблено. А ти поки займи столик.

Я сиділа за маленьким столиком для двох, поки Віка пробивалась через чергу до бару. Тільки я взяла в руку телефон, до мене підійшов чоловік, схожий на місцевого, і почав щось говорити на ламаній англійській. Зрозумівши, чого він хоче, я відразу сказала, що у мене є хлопець і я тут не одна. Він усміхнувся, забавно підняв плечі і потопав у бік бару. Де одразу почав розмову з Вікою. Але й з нею довгого спілкування не вийшло. Тоді він, не впадаючи у відчай, почав залицятись до наступної дівчини у черзі. Місцевий пікап майстер.

Віка повернулась з широчезною посмішкою на обличчі, наче їй засунули вішалку для одягу до рота. Я бачу що поїздка без чоловіка та дітей йде їй на користь.

- Твій дрінк.
- Дякую.
- Знаєш, я у свою бурхливу молодість якось звабила масажиста.
- Я також. Вчора.
- Оу! Ах ти погана дівчинка!
- Або він звабив мене. Важко сказати. Але це було круто.
- Чекаю усіх подробиць!

- Вибач. Я настільки хвилюююсь через завтрашній день, що готова випити цей коктейль залпом.
- Так пий! А взагалі, не переймайся. Можливо не всі з цим згодні, але я впевнена, що краще тебе, завтра ніхто не виступить.
- Ти забагато випила.
- Ні. Я так кажу, тому що давно тебе знаю.
- Дякую. Головне заснути сьогодні.
- Не хвилюйся, ти будеш спати як дитина.
- Звідки ти знаєш?
- Цей готель створений для сну.
- До речі про сон. Я завтра хочу встати якомога пізніше, щоб максимально відпочити перед виступом. Не чекай мене вранці, їдь сама.
- Окей, подруго.

Через півтори години, я вже була в своєму номері. Віка мала рацію. Келих алкоголю дійсно пішов мені на користь і мені страшенно хотілось спати. Я закрила вікно, швидко роздяглась до трусиків, накинула свою улюблену футболку для сну і лягла в ліжко.

Ставити будильник чи ні? Мій виступ після обіду. Про всяк випадок поставлю на 10 ранку. Я впевнена, що встану раніше, але завжди краще підстрахуватись.

Моя голова приземлилась на подушку. Ох, це так комфортно! Спати. Спати. Спати!

Розділ 6

Теплі, сильні руки, ніжно, але впевнено пестять мої ноги, шию та груди. Рук дуже багато, вони по всьому тілу. Це неймовірно збуджує. Я вся палаю, тепло рук розійшлося по моїй шкірі. Найгарячіша точка знаходиться між моїх ніг - єдине місце, до якого ще не доторкнулась жодна рука.

О ні! Здається, я прокидаюсь... Як же прикро прокидатись в найприємніший момент. Мій мозок плавно повертається до реальності. Але я все ще відчуваю дотики. Багато дотиків. Я відкриваю очі - суцільна темрява.

О Ні! Я різко намагаюсь встати, але не можу зрушитись з місця. Мене хтось тримає, а на голову щось надіто. Усе моє життя промайнуло перед очима. У паніці я починаю голосно кричати, одночасно намагаючись вирватись та зрозуміти, що відбувається.

За відчуттям, я лежу в центрі великого ліжка. Судячи по м'якій і довгій подушці під головою, це ліжко в моєму номері. Мене тримають четверо сильних людей, ймовірно, чоловіків. Кожен тримає по одній кінцівці, або руку, або ногу. На моїй голові щось надіто, наче чорний мішок з щільної тканини, крізь яку нічого не видно. Тканина тримається на товстому обручі навколо шиї. Розмір обруча більший за мою шию, тому він не душить і я можу дихати. Але менше голови, тому я не можу його зняти і не можу нічого бачити навколо. На мені немає одягу - взагалі нічого. Я повністю гола. О це я влипла!

Спроби вирватись не зрушили моє тіло навіть на сантиметр. Четверо сильних чоловіків тримали мене непохитно. Всі вони знаходились на ліжку. Всі стояли на

колінах. Кожна моя рука, або нога була затиснута у них між ніг. Мене тримали ногами. Розп'яли як Ісуса. Їх руки були вільні. Всі вісім рук грали і насолоджувались моїм беззахисним тілом. Їх абсолютно не бентежили мої крики. Таке враження, що їм все одно. Не зупиняючись ні на секунду, вони продовжували мене торкатись. Повільно та ніжно.

Я згадала про звукоізоляцію в готелі. І про те, що мій номер знаходиться далеко від усіх. Вони знають, що мене ніхто не почує. Ніхто не прийде на допомогу. Шансів вирватись з полону у мене немає. Моє тіло тремтить як у антилопи, яку зараз з'їдять. Найстрашніші думки крутяться в голові. Я чую, як б'ється моє серце. Мій стан можна описати двома словами - безпорадність та відчай.

Так, Катю, я знаю, що тобі страшно. Але намагайся оцінити ситуацію без паніки. Можливо, спробувати з ними поговорити?

- Хто ви такі? І що взагалі відбувається?

У відповідь - тиша. Вони продовжували неспішно масажувати моє оголене тіло. Я поставила те саме запитання англійською. І тут відгукнувся низький, я б сказала навіть сексуальний голос. Який у звичайній обстановці, мабуть, мені б і сподобався. Але зараз, звучав просто страшно.

- Це альфа сон.

Сказав голос англійською, з примісю якогось акценту. Альфа сон? Він має на увазі готель?

- Що? Ви співробітники готелю? Будь ласка, відпустіть мене. Мені страшно! Я вас дуже прошу.
- Ми не можемо. Така угода.
- Яка ще угода? У мене точно ні з ким не було жодних угод! Це помилка, відпустіть мене негайно!
- Угода, що ми будемо це робити лише до того моменту, поки тобі подобається.
- Мені це не подобається! Припиніть будь ласка і йдіть. Я нікому не розкажу, обіцяю.
- Твої верхні губи кажуть, що тобі не подобається. Але вони брешуть. Лише нижні губи завжди говорять правду. Якщо тобі не подобається, то чому твоя квіточка така волога?

Лише зараз я усвідомила, наскільки я була мокра та гаряча знизу...

- Ні, я точно знаю, що не хочу цього.
- Твої верхні губи говорять одне, а нижні бажають пригод. Можна довіряти лише нижнім губам. Я тобі обіцяю, як тільки ти перестанеш бути збудженою, ми тебе відразу відпустимо і підемо. Така у нас домовленість.
- Яка домовленість? З ким?!
- З замовником.
- Яким замовником? Мене що, хтось замовив? А мою думку не враховували? Я володію своїм тілом і хочу, щоб це припинилось!
- Ти дійсно володієш своїм тілом. І можеш зробити так, щоб ми пішли. Тобі лише потрібно сказати це нижніми губами. А вони поки що кажуть, що тобі все подобається.

Очманіти. Сказати нижніми губами! А може він говорить правду? Якщо я перестану збуджуватись, вони мене відпустять? Його голос був настільки спокійним і впевненим, що викликав довіру. Або мені просто хотілось в це вірити.

Незапрошені гості продовжували ласкати моє тіло. Я відчувала, як вони насолоджуються процесом. Мене торкались і роздивлялись. Усюди. Мабуть, я ще ніколи не була такою мокрою. Я намагалась стримувати збудження, але нічого не могла з собою зробити. Як тільки вдавалось відволіктись, гаряча рука торкалась моїх нижніх губ. Блін.

Окей, це на довго. Тоді підемо іншим шляхом. Нехай роблять, що їм заманеться, треба просто якомога швидше кінчити, і тоді я зможу позбутись неконтрольованого збудження.

Мабуть, вони відчули, що моє тіло почало розслаблятись, і низький голос запропонував:

- Ми перестанемо тебе тримати, якщо ти не будеш робити різких рухів. Так тобі буде комфортніше. Але вести себе треба добре. Ти ж гарна дівчинка?
- Я обіцяю, що буду лежати спокійно.

Чотири незнайомці почали повільно відпускати мене з полону. Спершу одна рука, потім друга. Так само ноги, які мені одразу захотілось здвинути. Але мені їх одразу ж розсунули і сказали, що так робити не можна. Очманіти.

Я досі не могла повірити у те, що відбувається. Я лежала повністю гола, з розсунутими ногами, з якимось мішком на

голові, перед чотирма незнайомцями, які розділи мене і робили з моїм тілом усе, що хотіли. А тепер, я навіть не чинила опір, а навпаки зосередилась на задоволенні, щоб швидше закінчити. Ну, хоча б не трахають.

Вони пестили мою маленьку подружку по черзі. Кожна рука по-своєму. Я ще ніколи не була настільки збудженою у своєму житті. Але при цьому ніяк не могла досягти оргазму. Тому що робили вони це ніжно, дуже повільно, ледве торкаючись. Професіонали. Тримали мене у найвищій точці кипіння, але не давали випустити пару. Довго тримали. Знущались. Насолоджувались моєю безпорадністю.

У відчайдушному бажанні отримати оргазм, я почала торкатись їхніх тіл і зрозуміла, що вони також голі і мають дуже спортивну статуру. Ну, хоч якась справедливість. Ось він, момент істини, я почала готуватись до оргазму, що наближається. Мабуть, вони відчули це, та перестали стимулювати. Розуміючи, що мені не вистачає зовсім трохи, щоб закінчити, я вирішила допомогти своєю рукою. Але мені навіть не дали торкнутись своєї квіточки. Блін. Це точно надовго.

Несподівано для себе, я вирішила взяти ініціативу до своїх рук. Буквально. Схопилась за 2 члени, які змогла намацати та почала працювати з ними. Це все-таки чоловіки, коли закінчать, одразу втрачають інтерес. Мабуть, мої старання їм сподобались, і вони дали мені трохи погратись. Але не довго. Їх закінчити також не вдалось. І цей план не спрацював. Блін. Вони що, так знущатимуться всю ніч?

- Так, чуваки, ви вже отримали все, що хотіли. Чому не можете мене просто закінчити? І ми всі розійдемося. А я просто вдаю, що нічого не сталося.
- Закінчити можна лише двома способами. Або ти перестанеш збуджуватись. Або, ти вибереш того, хто тебе відтрахає. Він тебе й закінчить.
- Ні ні ні.
- Маєш 20 хвилин. Якщо ти не перестанеш збуджуватись, або не вибереш одного з нас, то тебе відтрахають усі.

Я знову злякалась, але від цього стала ще мокрішою. Та що зі мною відбувається?! Як мені себе контролювати?

У мене з'явилась ще одна ідея.

- Хлопці, я хочу пити та дуже хочу пісяти. Відпустіть мене в туалет на мить. Будь ласка.

Спочатку мене посадили на ліжко. Потім один із них відкрив маленьку блискавку на мішку. Виявляється, тут є блискавка з отвором для рота, через який мене напоїли водою з пляшки. У них так все продумано. Без сумнівів, я в них не перша "клієнтка". Цікаво, хто це замовив? Віка, Марк, той чоловік із лобі бару? Замовник зараз знаходиться у кімнаті та дивиться? Чи він один із них?

Чоловік із голосом, взяв мене на руки і поніс до туалету. Лише зараз я зрозуміла, наскільки він сильний. Коли ми заходили в туалет, я боляче вдарила правою ступнею об дверний отвір. Мабуть він був надто вузький для нас двох.

- Ауу!
- Вибач. Я не хотів.

Він обережно посадив мене на унітаз, але лишився поруч.

- Стоятимеш і дивитимешся?
- Мені не цікаво, як ти пісяєш. Головне, щоб ти не робила дурниць.
- Слухай, я сиджу в туалеті, з одним виходом, нічого не бачу, а вас там блін четверо. Я в принципі, нічого не зможу зробити.
- Добре. Ти маєш дві хвилини.

Він вийшов і зачинив за собою двері. Боже, як важко попісяти, коли ти настільки збуджена. Невже я навіть цього не зможу зробити?

Нарешті мені вдалось щось вичавити з себе. І, здається, почало падати збудження. Я взяла серветку і насухо витерла свою квіточку. Я була впевнена, що зараз зможу зламати ситуацію і більше не збудитись. І ще, чомусь вірила, що він дотримує своє слово та відпустить мене.

Я вийшла з туалету наосліп. Мене взяли за руку і повели до ліжка.

- Так, хлопці, мені здається, що у мене зникло збудження. Час розходитись.
- Ти маєш 5 хвилин щоб це довести.

На цей раз мене поставили на коліна. Голова на ліжку, попа до верху. Мені розсунули ноги і знову почали пестити моє тіло. Нарешті приділили увагу спині, на якій я лежала до цього.

Хтось інтенсивно масажував мої натягнуті сідниці. Потім ще більше розсунув їх і почав ніжно масажувати анус. Це моя таємна точка. Блін.

П'ять хвилин не знадобилось. Не знадобилось навіть однієї хвилини. Гаряча рука спустилась до моєї квіточки, що дивиться вгору. Демонстративно та ніжно він провів нею. Вологу, яку зібрав, розмазав на моїх сідницях. Так, це було демонстративно. Він хотів показати, що я не можу контролювати сама з себе.

Мене відтрахають. Після всіх знущань мене ще й відтрахають. Це не справедливо! Дівчина має мати вибір. Я лежу попою догори, мене торкаються і розглядають як хочуть. А я нічого не можу з цим вдіяти. І начебто є вибір. Але чому я просто не можу перестати збуджуватись! Невже він має рацію, невже я настільки себе не контролюю? Це просто жесть! Як моя маленька подружка може так підводити...

- Будь ласка, припиніть! Це моє тіло і я вирішую, що з ним робити.
- Так, ти дійсно вирішуєш. Твоє справжнє, правдиве рішення знаходиться на поверхні. Ми тебе відразу відпустимо, як про це нам скажуть твої нижні губки. Тільки зараз вони зверху.

Як вони можуть краще знати, чого я хочу? Я впевнено встаю з ліжка, щоб припинити цю еротичну пригоду. Але нічні герої одразу перехопили мене і повернули у попередню

позицію. Звичайно, усі спроби вирватись, ще сильніше збудили мене. Блін, а в мені реально живе дві різні людини.

Шансів немає. Мій логічний мозок відмовляється вірити, що мене зараз так просто відтрахає абсолютно незнайомий мужик, якого я навіть не побачу. Але я вже змирилась з тим, що сьогодні моя хтива квіточка обирає мою долю. Вперше, я перебуваю в ситуації, де мозок немає шансів. А я думала, що лише чоловіки приймають рішення низом.

- Я обираю тебе, чоловік з голосом, найголовнішого.
- Але ж у тебе ще є 10 хвилин.
- За цей час уже нічого не зміниться. Давайте вже закінчимо якнайшвидше, мені завтра ще працювати треба.

Ух! Яке ж класне відчуття повернути контроль над ситуацією. Як виявилось, я вже не можу дочекатись сексу з таємничим незнайомцем, володарем чудового голосу. Просто мені треба було дозволити, самій собі про це думати. Моє тіло просто випромінює сексуальну енергію. Я була готова накинутись на нього весь цей час. Просто я не знала, чого насправді хочу.

- Вибирати можна лише на дотик.

Очманіти. Я тільки-но погодилась, а вони ще в ігри грають. Таке враження, що ці хлопці можуть змусити мене зробити все що завгодно.

Мене відпустили, руки зникли з мого тіла. Я відчуваю, що вони стоять біля ліжка, чую їхнє дихання. А я, чомусь, все ще

перебуваю в тій непристойній позі і продовжую показувати їм свої принади. Я дуже збуджена. Мені було так приємно, коли багато рук пестили все тіло, особливо попочку. Вау! Мені реально подобається те, що вони змусили мене робити силою? А щойно перестали, мені хочеться продовження.

Я встала з ліжка, у мене паморочиться в голові. Від неймовірного збудження всі мої почуття начебто загострилися. Це важко пояснити, але мені здається, що в кімнаті є ще хтось. Я відчуваю цю людину. Може це замовник?

- Тут ще хтось присутній, крім вас, чотирьох?

Відповіді на моє запитання не пролунало. Але я почула якийсь шепіт та шелест. Дивно... Після невеликої паузи голос сказав:

- Час робити вибір

Добре. Я почала підходити до кожного по черзі й торкатися всього тіла, не забуваючи про член. Ніколи не думала, що член буде таким важливим при виборі. Я обрала не найбільший, а найгарячіший. Відчувається, що він бажав мене більше за всіх. Я почула глибокий вдих, як тільки доторкнулась до нього. Бідний хлопчик, він так довго мучився, доки я не знала, чого хотіла.

Чи дійсно вони збережуть свою обіцянку? А інші збуджені самці не захочуть мене відтрахати одразу після нього? Промайнула, на перший погляд, страшна думка, що я навіть

була б не проти. Вони настільки сильно збудили мене, що тепер можуть робити зі мною все, що забажають. Буквально.

- Цей... Але лише з презервативом.

Щасливчик з гарячим членом поклав мене на ліжко і почав ніжно цілувати в шию. Як би я хотіла зняти цей душний мішок і злитися з ним у пристрасному поцілунку. Його гарячий член торкнувся мого животика. Боже, як же це приємно. Я навіть більше не думала про неймовірність цієї ситуації. Я взагалі перестала думати. У мене залишились сили лише бажати. Бажати, щоб його гарячий член нарешті увійшов у мене. Я почула, як решта одягнулись і покинули кімнату. Ми залишились удвох.

- Я можу побачити твоє обличчя?

- Ні.

Прозвучав той самий голос. Виявляється я обрала правильний член. Тепер у мене було тремтіння не від страху, а від збудження. Я була впевнена, що якщо він не припинить говорити, то доведе мене до оргазму. Голосом. Низький, впевнений, сексуальний і дуже владний голос. Вперше, я була повністю підвладна чоловікові. Без перебільшення, підвладна на всі 100%. Моя внутрішня феміністка покинула тіло і полетіла у космос.

Він продовжував цілувати та ніжно ласкати моє виснажене тіло. Я вже не могла більше чекати, а він зовсім не поспішав.

- Коли ти нарешті це зробиш?
- Ти повинна благати мене це зробити. В іншому випадку, це просто згвалтування.
- Що? Я вже дала тобі згоду. А ти сказав, що відтрахаєш мене в будь-якому випадку!
- Це була гра. Щоб ти усвідомила, чого насправді хочеш.
- Ти серйозно?
- Серйозно. Зараз я можу просто піднятися і піти, якщо ти так скажеш. А якщо ти хочеш, щоб я тебе відтрахав, ти повинна благати мене це зробити.
- Слухай, я зараз ображусь і скажу, щоб ти йшов.
- Так і буде. Ти залишишся сама в кімнаті, а я піду, залишивши ключ від обруча.

Він був правий. Я була безпорадною. Абсолютно безпорадною. Повністю гола, наді мною знущались, мабуть, більше години, але я не могла нічого з собою зробити. Мое тіло було непокірне розуму, воно хотіло лише одного...

Як виявилось, він не жартував. Мені дійсно довелось його благати. Щиро благати. Хвилин 10. І лише коли я заплакала, він сказав:

- Ти сьогодні була гарною дівчинкою і заслужила на це.

Сльози відчаю та покори перетворились на сльози щастя. Я ще ніколи не була такою щасливою в своєму житті. Це дуже дивне відчуття.

Нарешті, його гарячий, твердий як камінь член, увійшов у мене. Я отримала оргазм відразу, як він це зробив. А менше ніж

за хвилину, був вже другий. Він трахав мене, а я плакала. Плакала від щастя, отримавши те, чого ще ніколи так не хотіла в своєму житті.

Я перебувала в якомусь медитативному потоці. Один оргазм відразу переходив в інший. Всі мої думки покинули голову. Я зосередилась на відчуттях. Навіть не знаю, скільки разів я досягла оргазму, 7, 9, 12? Чи це був один, дуже довгий оргазм? Це був якийсь транс. Він щось шепотів мені на вухо, але я навіть не слухала. Всі сили пішли на задоволення. Час перестав існувати. Зазвичай, я фантазую під час сексу, але зараз, вперше у житті, я відчуваю 100% присутність.

Я зараз помру. Помру від постійного оргазму. Мое тіло сильно тремтіло, наче в мене почався напад. У цей момент, нічний герой вирішив, що вистачить. Він зупинився та знову прошепотів:

- Це був альфа сон.

Це був альфа бог! Він лежав поруч зі мною, ніжно гладячи мое тіло, яке ще тремтіло. Оргазм всього тіла ще не збирався закінчуватись.

Коли я заспокоїлась, він мовчки піднявся та почав одягатись. Я встала за ним, міцно обійняла і не могла відпустити. Я хотіла залишити цього чоловіка в своєму житті. Принаймні для сексу. Я хотіла, щоб він мене трахав.

Він посадив мене на ліжко та сказав:

- Мені потрібно йти. А тобі потрібно відпочити.

Я лягла, у мене зовсім не було сил, але переповнювало щастя. Щастя, в абсолютній темряві.

Він одягнувся та пішов до дверей:

- Ключ від обруча на столі.

Я почула, як зачинилась дверь. Його вже нема. Мої нічні пригоди раптом закінчились...

Ні! "Катю, ти повинна хоча б дізнатись, як він виглядає," промовила я сама собі, старанно шукаючи ключ на столі. Ось він! Тепер мої тремтячі руки намагаються знайти, де вставити цей маленький ключик. Я не могла так просто відпустити свого раптового нічного героя.

Моя голова на волі. Я знову можу бачити! Потрібно швидко щось накинути на себе і наздогнати його, доки не пізно. Оглянувшись навколо, я зрозуміла, що немає ніякого мого одягу, навіть в шафі. А це як розуміти? Мене ще й обікрали? Дивно, немає навіть рушників, або ковдри, якими можна прикритись. Вони що, все прибрали щоб я не вибігла за ними? Вони читають мої думки?

До кінця не усвідомлюючи реальність, я просто вибігла з номеру гола. Пробігла пару метрів і зрозуміла, що двері зачиняються, а у мене немає з собою картки-ключа! Блін! Ще не вистачало залишитись голою в коридорі! Я, як божевільна пантера, кинулась назад.

Уф... Встигла. На останніх міліметрах! Я схопила ключ, і все одно побігла назад. Була глибока ніч, в коридорах нікого не було. Я бігла в надії його наздогнати.

Так, ліфтом краще не користуватись, побіжу по сходах. На виході зі сходів я побачила рецепцію, за якою сиділа дівчина.

Я все-таки зупинилась, і трохи оговталась. Вибігати за ним голою на вулицю, перед дівчиною на рецепції та охоронцем на вході - це вже занадто. Я, звичайно, втратила розум, але не настільки. Треба зупинитись. Нарешті, усвідомлюючи де я і в якому вигляді перебуваю, я швидко спрямувала назад до номеру.

Свій одяг і рушники, я знайшла в комоді. Ковдра була схована під ліжком. Мені дуже хотілось щось зробити, але я не знала що. Мій мозок поступово повертався в реальність, намагаючись зрозуміти, що сталося.

Отже, до мене в номер якимось чином проникли незнайомці. Вони повністю мене роздягли, поки я спала. Потім збудили до такого стану, що з годом, я благала одного з них мене відтрахати. А ще, він сказав що за всім цим стоїть якийсь містичний замовник. ОХ. РЕ. НІ. ТИ.

Мені знову стало страшно. Можливо, мені варто піти в поліцію? Але як мені все це їм пояснити?

Окей, все одно я дуже втомилась, а завтра найважливіша презентація в моєму житті. Потрібно просто лягти спати. Краще думати що з цим робити зранку. Навіть одягнути трусики немає сил. Я просто накрила своє голе тіло ковдрою і злилась з ліжком.

Розділ 7

Четвер.

Найкращий спосіб зненавидіти будь-яку музику, це поставити її на будильник. Ледве розплющивши очі, я тягнуся до телефону, щоб вимкнути ці дратівливі звуки.

10:00. Моя голова знову падає на подушку, кислим обличчям догори. Не думала, що просплю так довго. Несподівані пригоди цієї ночі забрали багато сил. Скляні очі дивляться в абсолютно білу стелю, поки в думках літають яскраві спогади. Змішані почуття розривають мій мозок. Я вибігала до коридору повністю голою? Серйозно?

Моя багатостраждальна квіточка ще трохи болить від бурхливого сексу. Я засунула руку в трусики, щоб переконались, що все гаразд.

Стоп! На мені одягнені трусики? І футболка також! Я швидко піднялась в сидяче положення і озирнулась навколи. Усі мої речі були на своїх місцях. Жодного мішка з обручем теж не було. Я точно пам'ятаю, що лягала гола, а чорний мішок поклала на стіл.

ЦЕ БУВ СОН! Oh my god! Вау, це було занадто реалістично! Я видихнула з полегшенням. Це був сон... Швидше за все, він був натхненний позавчорашнім еротичним масажем. Адже сон почався саме з масажу, а потім просто заграла моя шалена уява. У такому тихому готелі я мабуть спала дуже міцно. Плюс, я ще трохи випила вчора, а ще зміна клімату, і матрац тут дуже зручний. Ідеальне середовище для яскравих сновидінь.

Мене знову накрили змішані почуття. З одного боку, реально полегшало. З іншого, було якось прикро, десь глибоко всередині мене. Я дивна. Напевно, дівчата справді не знають, чого вони хочуть. Так, досить мандрувати в думках, треба збиратись та викликати таксі.

Аау! Я відчула біль у правій ступні, як тільки мої ноги торкнулись підлоги. Знову стоп! Це ж та ступня, якою я вдарилась об дверний отвір, у моєму сні. Якщо це був сон, чому я відчуваю біль? І чому у мене болить між ніг, ніби мене трахали всю ніч?

Я встала з ліжка і почала ходити по кімнаті, уважно оглядаючи все навколо. Навіть зазирнула під ліжко. Якщо порушники мого сну справді були в цій кімнаті, то вони прийшли знову, одягли мене і розклали все по місцях. І я при цьому не прокинулась? Звучить нереально. Виходить, що я не прокинулась, коли вони прийшли і вперше, зняли з мене одяг і одягли мішок на голову. Схоже що всі мої речі лежать так само, як вони лежали вчора ввечері. Все ж таки, це був сон. Так, мені вже треба йти в душ.

Я зняла трусики - на них було багато плям. Такі плями бувають на білизні від моєї смазки, коли я збуджуюсь. Хм. А якщо вони зайшли тихо і приспали мене чимось? Ці хлопці здавались мені професіоналами уві сні - якщо це був сон, звичайно. Можливо, вони зробили фото всієї кімнати, щоб потім розкласти речі точно по місцях. А може, вони дійсно все спланували так, щоб я думала, що це сон? Ох блін і ранок, я так точно не зберусь. У мене, начебто, є і більш важливі проблеми сьогодні. Потрібно взяти себе в руки. Бігом у душ!

Приблизно через годину, я стою чиста, одягнена і нафарбована. Я готова виходити і чекаю на підтвердження таксі. Надійшло повідомлення - на мене чекає жовтий Пріус під входом. Я швидко попрямувала до дверей, зняла ланцюжок і взялась за ручку.

Ланцюжок. Ланцюжок! Звичайно, я додатково закривалась на дверний ланцюжок зсередини. Нарешті все стало на свої місця. Навіть якщо хтось може скопіювати магнітний ключ, або зламати систему електронних замків у готелі - дверний ланцюжок можна відкрити лише зсередини. На цій позитивній думці, я вийшла з номера і попрямувала у бік ліфта.

Цього разу таксист хотів поговорити, але я досі не була налаштована на спілкування. Перше, що спало на думку, це сказати:

- I don't speak English.
- That's ok, don't worry. I'm just going to drive to our destination.

Мені було соромно, коли я збрехала, що не говорю англійською. Навіть не знаю, чи це звучало правдоподібно. Дуже багато думок продовжувало крутитись в моїй голові. Цей еротичний сон точно запам'ятається на все життя. Він був настільки реалістичним, що я навіть не зрозуміла де сон, а де реальність.

Ступню, швидше за все, я десь ударила ще вчора і не помітила, через безліч нових вражень. А біль, я відчула коли минула дія алкоголю. Так буває, якщо щось болить, то уві сні теж відчуваєш біль. Я згадала, що плями на трусиках у мене теж бували і раніше, після еротичних снів. На цей раз, сон був

настільки яскравим, що плям було більше і навіть трохи боліло між ніг. А прокинулась я так пізно, тому що погано спала кілька ночей поспіль до цього. Добре що здогадалась завести будильник.

Схоже, моє раціональне мислення нарешті повернулось. Як же безглуздо було вигадувати божевільні теорії, щоб пояснити те, чого ніколи не було. Хоча, може це і на краще - таким чином я відволіклась і не нервувала з приводу презентації. До цього моменту...

Блін, мій виступ лише за кілька годин. У мене затремтіли коліна прямо в таксі. А що буде, коли я вийду на сцену? Я взагалі знепритомнію?

Напевно, найстрашніший момент буде коли урочисто називатимуть моє ім'я. Мені доведеться вставати та йти зі свого місця із зали, на велику сцену. Вчора я бачила, що тих, хто виходить, підсвічують прожектором. Уся увага буде на мені, поки я йтиму своєю не дуже впевненою ходою через увесь зал... Сподіваюсь я хоча б не впаду на цих підборах. Так, я знову занадто хвилююсь! Краще відволіктись та дивитись у вікно.

- Thank you! Have a good day!

Сказав таксист, коли я покидала його машину. Без бажання фантазувати, я ліниво відповіла те саме, натягуючи посмішку.

AnyTech Summit розташувався у величезному виставковому центрі прямо на узбережжі середземного моря. Вхід усередину лише за перепустками, а зовнішня територія відкрита для всіх, де крім айтішників часто проходять

відпочиваючі в купальниках. Шум моря, сонце і засмагли хлопці з голими торсами викликають у мене болючу заздрість - я б із задоволенням втекла на пляж. Вперше у житті, я відчуваю запах моря, але не можу до нього доторкнутись. Думаю, треба знайти своїх. Мені не завадить з кимось поспілкуватись, інакше я знову почну хвилюватись.

Заходячи до величезного павільйону, я виглядала як дитина, яка намагається знайти своїх батьків. Вау! Як багато людей! Ще більше, ніж учора. Масштаби цього івента справді вражають. Усі як мурахи, бігають, метушаться, зображують серйозні обличчя.

Боковим зором помічаю, як люди навколо завмирають і обертаються. То вони на мене так дивляться? Або за моєю спиною воскрес Майкл Джексон, або в мене порвалась сукня.

По звуку підборів стало зрозуміло, що позаду йде дівчина. Дівчина з дуже впевненою походою. Дайте я вгадаю, це мабуть та блонда, піар менеджер з Robo Pleasure. Як там її звали? Кароліна?

Не втримавшись, я також обернулась і звісно я була правою. Хто ж ще це міг бути. Якщо вчора мені її вбрання здалося зухвалим, то сьогодні важко було сказати, що вона взагалі одягнена. Біла, майже прозора сукня, яка була на сантиметр нижче за інтимні місця. Такий одяг іноді надягають на пляжі, поверх купальника. Це навіть сукнею назвати не можна.

Чим ближче Кароліна підходила, тим краще було видно її ідеальні груди. Бюстгальтер, звісно, вона не одягла. І трусики теж... Її сміливість справді вражає. Таке враження, що вона прийшла з нудистського пляжу, накинувши на себе прозору

тканину. До речі, може так і було? Засмага у неї однорідна - вона точно засмагає без купальника. Та до пляжу тут рукою подати.

Чоловіки навколо втрачають дар мови, а більшість жінок засуджуючи хитають головою. Кароліна щиро посміхається. Ні, її не змусили. Вона явно отримує задоволення від того, що відбувається. Коли її потайки намагаються сфоткати, вона навіть не прикривається. А навпаки, зупиняється та позує. Вона знає, що має шикарне тіло і із задоволенням його демонструє.

Двоє сміливих хлопців попросили фото разом, боячись навіть доторкнутись до богині. Кароліна встала між ними і впевнено обійняла обох навколо шиї. Як тільки вона підняла руки, її "сукня" підскочила вгору, повністю оголивши зону бікіні. Найінтимніша частина її тіла залишилась абсолютно неприкритою, доки всі довкола фотографували... Вона продовжувала посміхатись.

Таке враження, що Кароліна живе у паралельній реальності. В утопічному світі, де бути оголеною абсолютно нормально. Вона впевнена у собі, її не турбує реакція оточуючих. Вона робить все, що хоче. Для мене дико бачити дівчину, яка не приховує інтимні частини свого тіла. З іншого боку, мусульманам дико бачити жінок, які не приховують своїх облич. Облич! Хм, напевно, все у цьому світі відносно. Якщо добре подумати, то все це просто частини тіла.

Я згадала свій сон, де все було навпаки. Верхні губи були покриті щільною тканиною. А нижні на показ. Верхні губи ніхто не слухав. Нижні губи приймали рішення. Тепер я стою і дивлюсь на цю прекрасну, тендітну дівчину, для якої немає різниці якими губами посміхатись на камеру. Як для мене

немає різниці, якою рукою взяти чашку з кавою. Її вертикальна посмішка така ж впевнена та невимушена, як і горизонтальна.

До Кароліни підійшов якийсь поважний чоловік у дорогому костюмі. Мабуть, він був єдиний, хто почував себе впевнено поруч з такою дівчиною. Таке враження, що він не помічав, що вона майже гола. Чомусь я впевнена, що це її бос. А ще я думаю, що вони сплять один з одним. Хоча, те саме думають і про мене з Марком...

А може він найняв звичайну стриптизерку на роботу? Чисто для піару. Чи може це один із їхніх роботів? Ні - це неможливо. Вона точно справжня, стоїть всього за два метри від мене і жваво спілкується.

Цікавість пересилила, я дістала смартфон і знайшла її профайл у LinkedIn. Ні - вона не стриптизерка. У Кароліни дві вищі освіти. Вона досконало володіє чотирма мовами та побудувала успішну кар'єру у сфері маркетингу та PR. До Robo Pleasure, вона працювала в міжнародному банку та у страховій компанії.

- Я дивлюсь ти теж в неї закохалась.

Я трохи підскочила від Вікіних слів за моєю спиною. Разом із нею була вся наша делегація: Сашко, Андрій та Марк. Мало того, що вони мене застукали за переглядом профайлу Кароліни, так ще стало очевидно, що я приїхала остання.

- О! Привіт усім! Я саме вас шукаю.

Схоже, що Кароліна звернула на нас увагу. Вона покинула свого співрозмовника і рушила до нашої банди. Андрій та Сашко замерли на місці, не знаючи куди дивитись. Марк намагався виглядати впевнено, дивлячись їй прямо в очі, що дуже непросто виходило. Витримав незручну паузу, Кароліна перемогла битву поглядів і оголила свій приємний голос:

- Вітаю Марк, як проходить ваш день?
- Все добре, все гаразд, так.. ем. Вітаю!

Ого, зіграти впевненого самця не вдалось. Марк плутався в словах, багато повторювався і не міг приховати тремтіння у своєму голосі. Кароліна продовжила:

- Нас цікавить ваша рекламна платформа для просування f-Buddy, чи готові ви нам допомогти?
- Так, звичайно, безумовно. Дайте мені ваші контакти і я надішлю прайси, умови і т.д. Готовий надати вам гарну знижку.
- Знижку?

Вона грайливо усміхнулась і знову витримала паузу, оцінюючи поведінку Марка. Він дивився на неї закоханими очима, не знаючи, що робити зі своїм власним тілом. Чогось відвів таз назад. Він що намагається приховати ерекцію? До речі, Марк ще ніколи не пропонував знижку першим.

- Марк, ви не зрозуміли. f-Buddy це продукт, який змінить суспільство. Ви маєте шанс бути з нами спочатку цього стрімкого прогресу.

- Так-так, я розумію, так.
- Сьогодні ваш щасливий день. Ми запустимо рекламну кампанію на вашій платформі. А натомість, ви набудете звання нашого ексклюзивного партнера. Знижка нам не потрібна, тому що платити вам ми нічого не будемо. Я, хіба що, можу пригостити вас сьогодні вечерею, де ми підпишемо договір.

Марк поклав свій телефон у кишеню, щоб прикрити ерекцію обома руками. Він виглядав як школяр, якого спіймали за мастурбацією. Досі намагаючись імітувати впевненість, він сказав:

- Я подумаю.
- Марк, я до вас підійшла не просто так. Я не витрачаю свій час на невпевнених у собі людей. Відповідь потрібна зараз, це може бути або Так, або Ні. Другого шансу ви не отримаєте. "Я подумаю" - для мене означає Ні.

Кароліна прогнула своє тіло, перекидаючи волосся з одного плеча на інше, в цей момент у неї впала сумочка. Вона повільно і граціозно нахилилась щоб її підняти. Її бархатиста, засмагла попа, повністю оголилась. Безпорадний Марк не зміг утриматись, щоб не опустити очі і насолодитись прекрасним видом. Без сумнівів, її сумочка впала не випадково.

Напівгола дівка, не поспішаючи, повернулась у вертикальне положення і простягла Марку свою жіночну долоню для рукостискання.

- То ми домовились?

Марк намагався витримати паузу, вдаючи що він ще думає. Але за мовою його тіла, відповідь вже була зрозуміла. Він дуже хоче повечеряти з Кароліною. Так сильно, що готовий працювати на неї. Безкоштовно.

- Домовились.
- Тоді до вечора.

Я бачу, як Віка поклала долоню собі на лоба і похитала головою. Вона ще ніколи не бачила, щоб Марка так використовували. Андрій та Сашко продовжували перебувати під гіпнозом цієї всемогутньої дівчини. Мені здається, вони досі не почали дихати, з того моменту, як вона нахилилась.

Досягнувши своїх цілей, Кароліна попливла далі, сексуально виляючи попою. Усі оточуючі проводжали її поглядом, включаючи Марка. Здається він не на жарт на неї заправ. Мене переповнювали несподівані ревності, хоча у нас з Марком ніколи нічого не було. Можливо, це була заздрість через те, що вона вкрала всю чоловічу увагу.

Засмагле тіло зникло за поворотом. Марк, все ще відчуваючи себе ніяково, під приводом наступної зустрічі покинув нашу групу. Два самці, що залишились, сказали що хочуть обійти весь павільйон і рушили слідами Кароліни. Я впевнена, що вони пішли за новою альфою. Настав довгоочікуваний момент, щоб обговорити з Вікою те що сталось.

- Віка, що це взагалі було? Тут так проводять бізнес зустрічі?
- Я багато чого у своєму житті бачила, але таке...
- Цікаво, на вечерю вона прийде у такому ж вигляді?

- Якщо так, то Марк не має шансів. Сподіваюсь, він не наробить ще більше дурниць.
- На мою думку, вона щойно заощадила своїй компанії пару мільйонів доларів на рекламі.
- Хтось отримає гарний бонус за те, що не одягла трусики.
- Я вже знаю як буду виглядати, коли проситиму наступне підвищення зарплати.
- Ха ха. Ти думаєш, Марк стримає свою обіцянку?
- Звичайно, Марк людина слова. Я вже багато років із ним працюю.
- Я гадаю, вона не просто так видавила з нього відповідь на публіці. Їй були потрібні свідки.
- У будь-якому випадку це виглядало дуже ефектно.
- Ти їсти не хочеш?
- Емм, думаю так. Я сьогодні ще нічого не їла. Хоча апетиту взагалі немає, я вся на нервах.
- Пішли, я просто вмираю з голоду! І тобі також краще щось з'їсти, інакше впадеш на сцені.
- Окей. Я хотіла б ще раз відрепетирувати свою промову перед тобою. Можна прямо у кафе.
- Домовились. Я буду їсти і прикидатись що тебе слухаю.
- С*чка!
- Ха ха. Мені подобається твоя зухвалість. Це добрий знак перед виступом.

Розділ 8

Мое серце виривається з грудей. У роті знову пересохло. Я вже зовсім не слухаю завершальні слова хлопця на сцені.

Я наступна...

Сподіваюсь, що не спітикнусь об рюкзаки, що валяються в проході і не впаду на своїх підборах у всіх на очах. Незабаром розпочнуться найважливіші 60 хвилин мого життя. Окей. Вдих видих. Вдих видих...

Молодий хлопець йде зі сцени. Настає той самий момент. Ведуча починає вимовляти назву моєї презентації. Ще кілька секунд і вона назве моє ім'я. Час ніби зупинився.

Раптом я почула, що хтось сказав:

"Це альфа сон!"

Це був той самий, низький, сексуальний голос, який я ні з чим не сплутаю... Він почувся за моєю спиною, ніби володар голосу сидів кілька рядів позаду. Я різко озернулась, щоб побачити, хто це був.

У цей момент ведуча урочисто називає моє ім'я. Я встаю, продовжуючи дивитись назад. У мене буквально секунда, щоб дізнатись хто це був. Позаду мене повна зала, здебільшого чоловіки, це міг бути хто завгодно. Я розумію, що мені вже час

іти на сцену. Не можна просто так стояти та шукати очі, які не відгукнуться. Усі присутні вже й так дивляться на мене.

Я на автоматі спускаюся по залі, намагаючись зрозуміти, що все-таки сталося. Це було насправді? Він існує?! Таємничий незнайомиць, який трахав мене всю ніч, зараз сидить у залі. Це був не сон! Від цих думок у мене пішли мурахи по шкірі. Тепер, я відчуваю як мокріють мої трусики. Круто, саме час...

Я опиняюся на сцені, взагалі не думаючи, як розпочати свій виступ. Увага глядачів зосереджена на мені, а я все ще намагаюся дивитися в глибину зали. Світло падає мені прямо в очі і я бачу лише перші ряди. Ведуча щось каже, а я навіть її не слухаю. Побачивши знайоме обличчя Марка у першому ряду, я знову повернулася до реальності.

Раніше, я уявляла, що найстрашніший момент буде під час виходу зі свого місця. Але таємничий голос відволік мене і я не помітила, як опинилася на сцені. Дивно, але я навіть не боялась тут знаходитись. Непогано.

- Катерино, ви з нами?

Запитала ведуча. Хм, вона спитала це вже вдруге?! Я жартівливо відповіла:

- Я просто хотіла витримати драматичну паузу.

Зал засміявся. Хм, мені зазвичай не вдається жартувати на публіці. Це додало мені впевненості у собі.

На великому екрані відкрилась моя презентація. У правому нижньому кутку було написано кількість слайдів. Їх

було 70. F*ck! Це стара версія, з таблицею на початку! Швидше за все, мої останні зміни не збереглись у хмарний диск. Авжеж не збереглись, я ж була у літаку...

Окей. Якщо ганьбитись, то на повну! Втрачати вже нічого. Починаєм.

“Я навіть не сподіваюсь, що ви запам'ятаєте назву цієї презентації. Вона занадто довга. А я точно виграю номінацію за найнуднішу назву цього сезону.”

У залі знову з'явився сміх та посмішки. А глядачі реально почали читати у назву. Парадоксально.

“Моя начальниця казала, якщо ти не хочеш приспати публіку, ніколи не розпочинай презентацію з таблиці. Тому я вирішила розпочати свою презентацію...”

Я витримую ще одну драматичну паузу та перемикаю на наступний слайд.

“... З таблиці!!! Адже всі так хочуть поспати після обіду. Можете не дякувати.”

Ця фраза викликала не лише сміх, а й перші оплески. Усі, хто до цього залипав у свої телефони, відклали їх убік. Коли ти відверто кажеш, що твоя презентація нудна, це викликає інтерес. Люди хочуть все навпаки.

Я одразу згадала свій сон цієї ночі. Точніше вже не сон. А, як виявилось, справжня пригода. Спочатку я просила мене

відпустити. А коли мені дали свободу, я благала незнайомця зайнятись зі мною сексом. Незнайомця, який зараз сидить у цій залі та дивиться мій виступ...

Сама не вірю в те, що сталося, але мені вдалось перетворити нудну презентацію, в цікаве шоу. Усі 60 хвилин я перебувала у потоці. Багато жартів, імпровізації. Я реально відчувала публіку і говорила те, що вони хочуть почути, замість того, що планувала сказати. Неважливо які у тебе слайди. Важливо як їх подати. Ха, може мені тепер стати тренером із саморозвитку?

Останній акорд. Я витримую фінальну паузу та шепочу "Дякую". Зал вибухає оплесками. Марк просто вистрибує зі свого місця і хлопає стоячи. Я роблю низький уклін і повільно піднімаю своє тіло. Приблизно як це зробила Кароліна сьогодні вранці. Тільки я одягнена, на відміну від неї.

Вау! Я фізично не можу стримати свою посмішку. Виступ просто не міг пройти більш ідеально.

Через півтори години ми вже допивали другу пляшку шампанського у найближчому барі. Усі святкували мій несподіваний тріумф. Усі, окрім Марка. Він, напевно, пішов на свою вечерю з порно Кароліною. Трохи насолодившись моментом, я почала втомлюватись від постійних похвал. І в мене ще залишилась одна невирішена загадка.

Відкинувшись на стільці, я уважно вивчаю своє відображення у келиху в руці. Якщо таємничий незнайомиць

прийшов на мій виступ, він також міг прийти за нами до бару. Якщо він тут, то швидше за все, знаходиться позаду мене. Я роблю черговий ковток, щоб виглядати природно, і знову непомітно вдивляюсь у відображення.

Отже, настав час все проаналізувати. Це точно був той самий голос, що й вночі в номері. Цей сексуальний голос я ні з чим не сплутаю. І сказав він ту саму фразу: "Це альфа сон". Начебто все зрозуміло. Він існує.

Якщо він існує, то він і його друзі були в моєму номері. А це означає, що вони приходили вдруге, щоб усе прибрати і мене одягнути. Окей, мене вони могли чимось приспати і все розкласти на свої місця. Але як вони зачинили дверний ланцюжок? Це можна зробити лише зсередини. У номері точно ніхто не залишився - я його уважно оглядала вранці.

- Катю, ти якась стурбована. Розслабся! Усе вже скінчилось.
- Соррі, Віка. Я трохи у своїх думках.
- Давай я тобі ще шампанського наллю. Ти сьогодні заслужила!
- Дякую. Слухай, ти ж сиділа поруч зі мною. Ти нічого дивного не чула під час оголошення моєї презентації?
- Еммм, там було вісімсот людей у залі. Багато різних звуків було.
- Ти чула, що хтось сказав фразу "це альфа сон" позаду нас?
- Ти маєш на увазі назву нашого готелю? Ні, такого я точно не чула. Хіба це важливо?
- Для мене так.
- Ти якась загадкова.
- Тут я згодна. Мабуть це все стрес.

У цей момент Саша закидає маленьку цукерку Вікі прямо в декольте. Віка фліртувала з ним увесь вечір і він вирішив підвищити ставки. Схоже, що хтось хоче комусь сьогодні вставити...

Хм, виходить, що Віка сиділа на сусідньому кріслі, але нічого не почула. І з дверним ланцюжком теж якось не сходиться... Може мені реально здалось? Перед тим, як назвали моє ім'я, я дуже хвилювалась і була сама не своя.

Цей низький, сексуальний голос, так само народився в моїй уяві, як і сон минулої ночі. Трохи лякає, що я почала чути голоси вдень. Напевно це дійсно було через стрес... Я повернулась до колег:

- Замовляємо ще одну пляшку. Будемо знімати стрес!
- Оце моя дівчинка!

Давно я так не напивалась. Але так весело, мені також давно не було. Без сумніву, один із найкращих вечорів у моєму житті. Останні два дні були настільки насичені. Спочатку еротичний масаж, потім еротичний сон, потім успішний виступ, а тепер я сиджу і чудово проводжу час із моїми друзями та колегами. Я почуваюсь на вершині світу. Мені здається, що я так класно виступила саме завдяки сексуальному розслабленню. Мені це допомогло відволіктись і я вперше перестала бути надто серйозною. Хм, надмірна серйозність стримувала мій потенціал?

На цій філософській думці зайшов Марк. Він також був у чудовому настрої. Побачивши його, я похлопала рукою по стільцю поруч зі мною і грайливо підморгнула. Ого, мабуть, це було занадто. Але незважаючи на недоречний жест, Марк усміхнувся і із задоволенням сів саме на той стілець, на який я йому вказала. Я відчула владу. Приємне відчуття. На хвили самовпевненості, я сама почала розмову:

- Ну що, Кароліна тебе не з'їла?
- Ні. Все пройшло набагато краще, ніж я очікував.
- Вона хоч була одягнена?
- Нуу ... Можна і так сказати.
- Відверто кажучи, ти сьогодні втратив самоконтроль під час вашої зустрічі вранці. Я турбувалася, що ти наробиш дурниць за вечерею.
- Я знаю. Я зробив висновки та підготувався.
- О, а як? Секретні техніки самоконтролю?
- Я помастурбував перед зустріччю. Дуже допомагає.
- Ха-ха.

Мій бос щойно зізнався, що сьогодні мастурбував - і це був не жарт. Мене завжди захоплювала прямота та відвертість Марка. Так поводяться лише впевнені у собі люди. Я рада, що він повернув контроль над ситуацією.

Після незручної паузи, я продовжила бомбардувати його питаннями:

- Моя цікавість жадає подробиць. То про що ви конкретно домовились?

- Поки що кажу по секрету, лише тобі. Robo Pleasure дійсно не платитиме за рекламу, як це роблять інші клієнти. Але вони будуть платити нам відсоток з кожного проданого екземпляра f-Buddy.
- О! А це вже непогано. Як тобі вдалось її на таке вмовити?
- Взагалі то, ти допомогла.
- Емм ... Ти думав про мене коли мастурбував?

Той рідкісний випадок, коли сама сміюсь з власного жарту. Я сьогодні в ударі. Марку теж сподобалось. Після взаємного сміху він трохи почервонів і подивився на мене, але якось інакше цього разу. На мою думку, я дійсно йому подобаюсь. Марк, продовжив:

- Твій сьогоднішній виступ вразив Кароліну.
- Це щось нове. Не думала, що її взагалі можна чимось здивувати.
- Вона наполягає на тому, щоб ти стала драйвером спільної рекламної кампанії.
- А як же вона?
- Кароліна хоче, щоб ви працювали разом. Вона буде публічною особою від Robo Pleasure, а ти публічною особою від нашої компанії. Милий дует, блондинки та брюнетки.
- Маленький нюанс - я звикла працювати в одязі.
- Я думаю, із цим проблем не буде. До речі, якщо ти ще не здогадалась, тебе щойно підвищили.

Вау! Ніфіга собі день вийшов. Я звичайно очікувала, що успішна презентація буде хорошим фактором для моєї кар'єри. Але щоб так швидко...

Марк налив шампанського, постукав вилкою по келиху і встав зі свого стільця.

- Я пропоную випити за нашого нового директора з маркетингу!

У Вікі відвалилась щелепа. Навіть бухі Саша та Андрій витріщили очі.

- Вітаю!
- Вітаю!
- Cheers!

Марк зробив дзинь-дзинь з кожним келихом по черзі, залишивши мій наостанок. Він дивився мені прямо в очі і посміхався.

Перше, про що я подумала - яка буде реакція Анжели? Я полетіла до Барселони її підлеглою, а повернуся її босом. Ух, мені аж ніяково. Вже мабуть вистачить стресу за цю поїздку. Може мені попросити у Марка завтра вихідний і піти на пляж? Тим паче Віка летить завтра, на день раніше за всіх. Якщо їй можна бути відсутньою, то напевно можна і мені?

- Марк, слухай, а мені точно завтра треба приїжджати? Буду відвертою, я неймовірно втомила і хотіла б відпочити один день.

- Буду відвертим, я сам хотів це запропонувати.
- Вау! Дуже дякую!
- Але я передумав!
- Ее?
- Завтра буде завершальний, найважливіший день самоту. А ти стала головною зіркою події. Ну, хіба що, після Кароліни.

Ух, як зачепило те, що він поставив мене на друге місце. Хоча я розумію, що Марк насправді має рацію, куди мені тягаться з Кароліною. Я завжди цінувала його чесність. Він продовжив:

- Ми сплатили рекламний стенд. І я хочу, щоб ти завжди була поряд із ним. Потенційні клієнти захочуть поспілкуватись саме з тобою. Твоя відсутність може коштувати нам контрактів на мільйони доларів.
- Нічого страшного, я все розумію. Це все-таки відрядження, а не відпустка.
- Мені дуже шкода, що я не даю тобі змогу насолодитись літньою Барселоною. Коли ми повернемося додому, на тебе чекає суттєвий бонус. Та й підвищення зарплати, звичайно. Наступного місяця ти станеш багатою людиною.
- Дякую, Марк.

Так багато лягло на мої плечі останнім часом, а тепер, ще й мішок грошей. Я не скаржусь, звичайно. Напевно, вистачить мені алкоголю на сьогодні. Завтра ще багато роботи, як

виявилось. Настав час забирати Віку, поки вона не наробила дурниць, і їхати в готель...

Ліфт зупинився на третьому поверсі. Ноги ледве несуть моє тіло довгим коридором. Сьогодні був чудовий день. Незважаючи на втому, всередині мого тіла продовжувала вирувати енергія.

Я раптом зупинилась перед дверима свого номера. Мій ніс прямо навпроти таблички "322". А може мені зірватись і поїхати в готель до Марка? Мені хочеться провести цю ніч із кимось, хто мені подобається. Впевнена, що він буде не проти. І так всі думають що я з ним сплю, може нарешті зробити це правдою? Було б прикольно завершити такий феноменальний день гарячим сексом, з власним босом.

Ні! Вже пів на другу. Готель Марка знаходиться фіг знає де, а завтра багато роботи. І, незважаючи на мою самовпевненість, він може не так це сприйняти. Я не можу так ризикувати своєю кар'єрою, особливо зараз.

Я зайшла в номер і зачинила за собою двері. Коли дверний ланцюжок опинився у моїй руці, я знову згадала свій сон. Якою ж дурепою треба було бути, щоб придумати таке божевільне пояснення своєму сну. Майже як маленька дитина, яка вірить у бабайку. З легкою посмішкою на обличчі я надійно замкнула ланцюжок. Ці двері неможливо відчинити зовні.

Я поставила будильник, швидко роздяглась і пірнула під м'яку ковдру.

Розділ 9

Погляд Марка був гіпнотичним. Він дивився мені прямо в очі, що паралізувало моє тіло. Не говорячи жодного слова, він повільно рухав свою долоню по внутрішній частині ноги. Від самого низу до самого верху. Чим ближче до моєї подружки, тим повільніше.

Його гаряча рука зупинилась за міліметр від моїх мокрих губок. Вони відчували тепло і прагнули дотику. Друга рука почала свою ніжну подорож, по іншій нозі. Знову сповільнюючи рух до повної зупинки наприкінці.

Моє тіло починає викручувати і трохи трясти. Ну коли він вже торкнеться найгарячішої точки і загасить пожежу? Але приємні муки на цьому не закінчились. Я буквально відчуваю, як моє тіло випромінює жадаючу енергію. Це неймовірно. Третя рука торкається моєї шиї, рухаючись в сторону грудей. Четверта ніжно бере мою долоню. На моєму тілі все більше рук...

Щось мені це нагадує? Я здригнулась, від чого остаточно прокинулась. Розплющую очі - знову темрява.

- Ласкаво просимо назад у Альфа Сон.

Це був той самий, низький сексуальний голос, який я ні з чим не сплутаю.

Блін. Це не сон! Якою ж дурепою треба було бути, щоб не зрозуміти цього першого разу. Я тільки-но бачила зовсім інші

сни, а потім прокинулась. Те, що відбувається зі мною зараз, це точно не сон!

І знову я гола. І знову я в полоні чотирьох незнайомців. Хоча зараз, таке відчуття, що я їх вже знаю. Принаймні, я знаю їх правила. Може цього разу мені вдасться збити своє збудження?

Сумніваюсь... Я вже відчуваю, як всі вісім рук наносять крем на мою шкіру. Після цього, дотики стали ще приємнішими. Я почуваю себе як іграшка для розваг, з якою вони приходять пограти, щоночі. А я навіть не можу побачити тих, хто грає та користується моїм тілом. Як жеж так? Як я могла це дозволити, особливо після першої ночі.

До того, як я розташувалась у цьому номері, я і гадки немала, що мене настільки збуджує відчуття безпорадності. Сьогодні я збудилась ще швидше. Шансів немає – я занадто сильно хочу сексу. Але сьогодні, я не буду їхньою іграшкою. Сьогодні - вони будуть моїми іграшками .

- Ви можете мене не тримати. Я думаю, ми всі розуміємо, що я нікуди не втечу.

Мене одразу відпустили, тепер моє тіло лежало вільно. Вісім сильних рук повільно продовжували робити приємний масаж. А я почала гратись сама, вивчаючи їх тіла на дотик.

Рівень мого збудження швидко пробивав поріг самоконтролю. Згадалась моя давня сексуальна фантазія, де я представляла, як задовольняла чотирьох чоловіків. Одночасно. Два члени руками, один ротом, один між ніг, нижніми губами.

Зараз мені надався унікальний шанс втілити цю фантазію у реальність.

- Чоловік з голосом, може назвеш мені своє ім'я?
- Поки що рано.
- Окей, не має значення. Якщо ми сьогодні знову зібрались, то я хочу втілити одну фантазію у життя.

Я розповіла їм про казку, в яку хочу пограти. Чоловік з голосом надягнув презерватив і потягнув мене за ноги на край ліжка. Хтось відкрив блискавку на мішку і сів, розставивши ноги над моєю головою. Тим часом мої долоні намацали два члени по боках. Чоловік з голосом водив своїм гарячим членом по моїй маленькій подружці, але не входив - просто дражнив.

Мою голову підняли і великий член увійшов, через отвір у мішку, прямо до рота. В той самий момент, в мене встромились знизу. Це було набагато крутіше, ніж я фантазувала. Я пестила чотири кам'яних члени. А їхні сильні руки одночасно пестили мене. Мій мозок розривався між приємними відчуттями, місця для думок зовсім не залишилось. Я знову була поглинена моментом на всі 100%. Я почувала себе королевою, з безмежною владою, у якої збуваються всі бажання.

То був справжній оргазм всього тіла. Навіть пальці ніг трусило в неймовірному блаженстві. Котрий раз я зрозуміла, що ці хлопці можуть зробити зі мною все що захочуть.

Так і було - вони почали мінятись. Трахали мене всі по колу. Я почала вириватись, але сильні руки знову не дали мені шансів.

- Ми так не домовлялись. Я дозволяла лише людині з голосом мене трахати.
- Це другий рівень.
- Другий рівень? А скільки взагалі рівнів?
- Ти будь-якої миті можеш нас зупинити. Просто скажи і ми одразу всі підемо.

Або всі, або нікого. Я розуміла, що вже не можу зупинитись. Знову, я абсолютно безпорадна перед своїми бажаннями. Як так виходить? Я завжди віддаюсь їм, навіть коли можу відмовити. Це що, Стокгольмський синдром?

Важко думати, коли другий член доводить тебе до другого оргазму. Я втратила розум і дар мови. Розслабилась та повністю віддалась бажаному моменту. Мене трахали як маленьку шлюшку. А я навіть не знала, хто це робить.

Чотири члени - чотири оргазми. Я думала, що більше трьох не зможу. Але насамкінець вони залишили хлопця з найбільшим членом. Він трахав мене повільно, але сильно. За годину мене задовольнило більше чоловіків, ніж за все моє попереднє життя.

Завершили вони ніжними поцілунками всього тіла. Я лежала на м'якому ліжку, але відчувала себе наче була в невагомості. Я по-справжньому розслабилась.

Вже було чути, як нічні герої почали одягатись. Я спробувала зняти мішок з голови, але він був надійно закріплений на обручі.

Я ж не можу їх просто так відпустити? У мене є дуже багато питань...

- Чому я?
- Таке було замовлення.
- А хто замовник?
- Той, хто хоче відкрити в тобі приховані таланти.
- Для чого йому мої таланти?
- Щоб змінити світ.
- Ха-ха. Це був жарт? А ваш замовник має ім'я?
- Пока, красуня. До речі, чудово виступила сьогодні.
- Зачекайте! Ви не відповіли!

Двері зачинились... Ні! Не можна просто так все залишити. Я стрибнула з ліжка і підійшла до столу. Потрібно швидко знайти ключ від обруча, щось на себе одягнути та бігти за ними. Я маю з'ясувати, що відбувається. Де цей маленький ключик? Мої руки вже обнишпорили всю поверхню столу - ключа ніде немає. Невже вони знову передбачили, що я захочу вибігти за ними? Завжди на крок попереду. Сподіваюсь, вони хоч не забрали ключ із собою?

Приблизно через 15 хвилин, я знайшла ключ на ванному столику, недалеко від умивальника. Швидко знявши цей задушливий мішок, я озирнулась навколо. Цього разу все було на своїх місцях, навіть мій одяг. Але одягатись і бігти за цими хлопцями вже не було сенсу. Занадто пізно. Я підійшла до дверей - ланцюжок був відкритий. Звісно, а як могло бути інакше? Вони ж щойно вийшли через ці двері. Залишається лише одне питання - як вони зайшли? Я ввімкнула світло і ще раз уважно все оглянула. Жодних потаємних ходів, або прихованих камер, нічого підозрілого.

Може, вони проникли через вікно? Номер був на третьому поверсі. Балкона не було. Але було велике вікно в підлогу. Підійшовши до нього, я переконалась, що воно відкривається лише трохи, в режимі провітрювання. Через вікно теж неможливо було проникнути всередину. Ох блін і квест... Навіть якщо я комусь розповім, мені все одно ніхто не повірить.

Сторонніх речей у номері не було, окрім мішка на обручі, який я все ще тримала в руці. Це єдиний доказ того, що сталося у цій кімнаті. Якщо я правильно розумію, таємничі гості вчора повертались за цим мішком? Сподіваюсь, вони його випрали... Так, про що я взагалі думаю? Його треба кудись надійно сховати. Непросте завдання в готельному номері.

Сейф! В номері ж є сейф. Відкривши шафу, я ввела свій код - маленька залізна кришка відчинилась. Я поклала мішок усередину, поряд зі своїми цінними речами. Тепер ця річ теж стала цінною, хоча я ще не до кінця розумію, що маю з цим робити. У будь-якому разі, цей доказ потрібно зберегти. Тепер можна спокійною лягати спати. Я підійшла до дверей і ще раз зачинила її на ланцюжок.

Вже майже заснувши, я різко піднялась з ліжка. Якщо вони змогли проникнути в мій номер - відкрити сейф їм точно буде не важко. Наскільки я знаю, у всіх готельних сейфів є стандартний код, на випадок якщо клієнт забуде свій.

І знову я стояла з мішком у руках, думаючи куди його сховати. Може піти і віддати його Віці зі словами: "Немає часу пояснювати, нехай це полежать у тебе до ранку" ? Ні, вже глибока ніч. І вона точно змусить мене все розповісти. А я сама до кінця не розумію, що відбувається.

Мені не спало нічого кращого на думку, ніж покласти мішок під мою подушку. Я звичайно розуміла, що це ненадійне місце. Вони ж якось змогли мене роздягнути уві сні. Але ця ідея мені все одно здавалась кращою, ніж сейф.

Я вже майже годину лежала із заплющеними очима, прикидаючись що сплю. Це було нелегко, бо я дуже втомилась. Єдине, що допомагало не заснути, це покусування язика. З кожним разом все сильніше. Вони можуть повернутись будь-якої миті. І цей момент я не можу пропустити...

Розділ 10

П'ятниця.

Мене розбудив телефон - то була Віка.

- Доброго ранку, зірконька. Ти йдеш снідати?
- Ой, Віка, я мабуть сьогодні без сніданку. Ти поки що їж, а я в душ. Потім спишемо з приводу таксі.
- Я сьогодні відлітаю, ти забула? Ти їдеш на роботу без мене.
- Аа, точно! Стільки всього трапилось, я вже загубилась у часі.
- Я буду в номері до 11:30, потім одразу в аеропорт. Ти напевно раніше виїжджатимеш. Зайди до мене попрощатись перед роботою.
- Звичайно, Вікусь, я лише в порядок себе приведу.

Поклавши слухавку, я одразу ж підняла подушку - під нею нічого не було... Та й годі! Я підвелась з ліжка і підійшла до дверей. Звичайно, дверний ланцюжок був на місці. Невже це знову був сон? Цього не може бути. Мені ще ніколи не снились серіали, дві ночі поспіль.

У мене болить поміж ніг. Не просто болить, а справжня крепатура. У мене був секс. Багато сексу. Також болить кінчик язика, який я покусувала вночі. Це був не сон. Це був не сон. Це був не сон!

Але, я все ще не розумію одного - як вони відкрили дверний ланцюжок? Я вже стільки разів змінила свою думку

про те, що сталося, що мені хочеться битися головою об стіну. У будь-якому разі, я не можу думати про це зараз. Вже 9 ранку. Марк уб'є мене, якщо я приїду занадто пізно. Вмиваємось, фарбуємось, одягаємось.

Другий поверх, Віка відкриває двері до свого номера:

- Привіт! Заходь.
- Я зовсім ненадовго, вже викликала таксі.
- Нічого страшного. Ти хоч усвідомила, що вчора змінила свою кар'єру? Як воно прокидатись знаменитістю?
- Ти не повіриш. Навіть ще не думала про це сьогодні.
- Не повірю.
- Гаразд, Віка, я лише забігла попрощатись. І ще сказати дякую за твою підтримку всі ці дні. Мені це було дуже потрібне.
- Будь ласка. Рада, що змогла допомогти.
- Все, я побігла. Гарного польоту!
- Успіхів! Порви їх усіх сьогодні!

Я міцно обійняла Віку, не просто як подругу, а як рідну собі людину. Потім повернулась, щоби вийти з номера. Побачивши її двері, я завмерла на місці.

Дверний ланцюжок у цьому номері був помітно коротший за той, що висить у мене. Ох! Здається, я щойно знайшла відповідь на своє запитання. Мені одразу захотілось підняти до себе і перевірити, чи я зможу закрити ланцюжок зовні,

просунувши руку. Але на це немає часу - на мене вже чекає таксі.

- Все нормально?
- Так, я просто подумала, що забула ключ від номера. А потім згадала, що ні. Все нормально. Бувай!
- Бувай.

Таксі вже стало моїм стандартним місцем для аналізу минулої ночі. Вчора я думала, що то був сон. Сьогодні я впевнена, що ні. І що далі? Йти до поліції? І з чим я до них піду? Вони, звичайно, можуть запитати у готелю записи з відеокамер. Але якщо все було насправді, значить там теж будуть записи того, як я бігала голою коридором. А може, це взагалі співробітники готелю до мене приходили? Цілком можливо. Особливо враховуючи те, що у них був ключ від моєї кімнати. Тоді вони, напевно, теж мають доступ до записів з камер спостереження. Вони можуть їх просто видалити, якщо захочуть.

Немає жодного доказу того, що до мене в номер проникли сторонні люди. Жодного. Як їм вдалось не розбудити мене, коли вони діставали той мішок з-під подушки? Я спала на цій подушці! Зазвичай, я прокидаюсь від кожного шороху. Останні дві ночі досі сповнені загадок. Досі незрозуміло, хто ці люди, хто замовник і навіщо взагалі він мене замовив.

Найголовніше питання - чи прийдуть вони сьогодні? Чоловік з голосом говорив щось про другий рівень. Можливо тоді буде третій?

Останній день конференції був найлюднішим. Просто не пропхатись. Біля нашого стенду була черга. Неймовірна кількість людей цікавилась нашою рекламною платформою. Швидше за все, такий ефект був спричинений анонсом співпраці з Robo Pleasure. Ну і мій виступ, звісно, теж допоміг.

Вся наша команда працювала в пекельному режимі. Не було часу не те що поїсти, навіть у туалет сходити. То був важкий день. Мало того, що я без сніданку. Так ще постійно не виходили з голови мої нічні пригоди, що дуже відволікало. Я була впевнена, що чоловік з голосом знову десь поряд. Це змушувало мене постійно обертатись у всі боки. Щоразу, коли в поле мого зору потрапляв чоловік, я вистрілювала в нього пронизливим поглядом і спостерігала за реакцію.

За весь день я побачила Кароліну лише один раз. Схоже, що вона, як і ми, була зайнята. На цей раз, вона хоч була не голою. Сьогодні, це був костюм Лілу Далас з "п'ятого елемента". Їй дуже личило це вбрання. Білі смужки просто фантастично виглядали на її засмаглому тілі. Дуже сексі.

"Обід" у нас був аж о п'ятій вечора, у найближчому фастфуді. Для мене це був ще й сніданок. Забувши про всі дієти, я як тварина накинулася на бургери з картоплею фрі. Запивала все, звичайно, холодною колою. Як же це смачно.

Марк сидів поруч і з таким же апетитом поглинав треш фуд. Після того, як ми набили свої шлунки, він повернувся до мене.

- Катю, ти якось блідо виглядаєш. Ти нормально себе почуваш?
- Вже так. А блідою я здаюсь на контрасті з оточуючими. Ми ж у Каталонії.
- Гайз, ви сьогодні чудово попрацювали. Я вас усіх відпускаю.
- Марк, ти серйозно? Хіба ми не втратимо потенційних контрактів.
- Думаю, що ні. Пік відвідувачів ми вже пройшли. За півгодини починається завершальна промова організатора конференції. Більшість людей підуть на неї. Потім всі порозбігаються. Хтось у центр, хтось у найближчий бар, а хтось взагалі в аеропорт.
- І ми вже зараз закриємо наш стенд?
- Ні, я буду там один, до закриття. Впевнений, що впораюсь.
- Марк, ти просто найкращий капітан, який міг бути у нашого човника.
- Дякую, Катю.

Марк почервонів і спробував піти якнайшвидше. Йому завжди ніяково, коли його хвалять.

Отже, я нарешті вільна! Мені не потрібно працювати. Мені не потрібно ні до чого готуватись. Вечір у Барселоні повністю у моєму розпорядженні! Але я думаю зовсім не про це. Сьогодні, на мене чекає третій рівень...

Може мені попросити поміняти номер і спати спокійно? Але тоді у мене не буде шансу дізнатись більше про те, що сталось. Завтра я відлітаю. Це остання ніч у Барселоні. Остання

можливість все зрозуміти. І мене, якщо чесно, переповнює цікавість щодо третього рівня.

Я прийняла рішення - ніякого туризму, я їду до готелю.

Проходячи довгим коридором, я звернула увагу на кількість камер спостереження. Десь у охорони є відео божевільної клієнтки, що бігає голою по готелю. Це просто чудово.

Зараз, у мене нарешті буде час ретельно оглянути номер. Кожен квадратний сантиметр. Якщо пощастить, знайду якесь волосся в ліжку.

Як тільки я відчинила двері, то зрозуміла, що номер був прибраний. Помітно, що тут добре пилососять та миють. Ідеальна чистота. Постіль на ліжку, звісно, теж змінили. Блін. Прикро що не здогадалась повісити табличку "не турбувати" вранці.

Стоп. Я ж хотіла перевірити дверний ланцюжок. З цією думкою я вийшла з номера та зачинила за собою двері. Потім трохи відчинила і просунула руку. Незважаючи на те, що мій ланцюжок здавався довшим за звичайний, закрити його зовні у мене не вийшло. Якби моя рука була на кілька сантиметрів тонша, я думаю вийшло б. Але у тих накачаних хлопців, руки були однозначно більші за мої. Сумніви з приводу того, що сталось, знову з'явилися у моїй голові. Може мені і справді все наснилось?

Якщо не наснилось, то як вони це роблять? Можливо, у них є якесь обладнання? З сучасними технологіями, я думаю, це нескладно. Я зайшла всередину і залишила щілину дверей

приблизно вдвічі вужче. Людська рука точно не пройде, але якась двох сантиметрова трубка - легко. У такому положенні ланцюжок відкривається і закривається без проблем. Тобто теоретично це можливо.

Окей, що далі, детектив? Необхідно максимально підготуватись до їх можливого приходу. У мене є кілька ідей, але спершу, потрібно ще раз все оглянути. Тільки цього разу, дуууже ретельно.

Я відчинила все, що відчиняється. Відкрутила все, що відкручується. Зняла усі картини. Навіть дістала зображення з рамок. Розібрала крісло. Зняла всю постіль із ліжка. Зазирнула під матрац. Зазирнула під килим. Зазирнула під усі меблі. Зазирнула у вазу для квітів. Приставила стілець до вікна та уважно оглянула карниз для штор. Навіть викручувала лампочки по черзі.

Жодних таємних ходів, жодних камер, жодних мікрофонів. Загалом нічого підозрілого я не знайшла. Окей, настав час підготовки. Я зачинила штори, щоб мене не було видно ззовні.

Почнемо зі входу. Я вирвала волосину зі своєї голови. Один кінчик якої я прикріпила до краю вхідних дверей, використовуючи прозорий лак для нігтів. Натягнув волосину, я прикріпила другий кінчик до рамки дверного отвору. Тепер ці двері неможливо відчинити не порвавши волосину.

Коли я перевіряла ліжко, то помітила, що на наволочках є ледь помітний візерунок. Своєрідні трикутники, спрямовані в один бік. Зараз я поклала свою подушку візерунком від вікна. Якщо до мене прийдуть вночі, я зможу перевернути подушку візерунком до вікна, прикидаючись, що просто хочу лягти зручніше. Навряд чи вони звернуть на це увагу. Так я зможу

зрозуміти вранці, що то був не сон. Уві сні, я не змогла б перевернути подушку, поки моя голова лежить на ній.

Після душу, до мене прийшла ще одна ідея. Мій телефон завжди лежить на тумбочці, поряд з ліжком. Звісно, відео записати не вийде. Але звук – цілком можливо. Коли я вже була готова лягати спати, я включила диктофон на запис.

Сьогодні мені важко буде заснути. Нервую, ніби перед виходом на сцену. У такій мертвій тиші стук мого серця відбивається від стін. Очікування третього рівня мене лякає, але я сповнена рішучості.

Розділ 11

Субота.

Вперше за всю подорож я прокинулась сама. Без телефонних дзвінків та будильника. На цей раз, я нічого не пам'ятаю. Мені начебто снилась усяка маячня, але нічого особливого. Жодних дивних відчуттів у тілі. Здається, я нарешті виспалась.

Подушка лежить у тому ж положенні, що й увечері. Я підійшла до дверей і придивилась до своєї волосини - вона була цілою. Взявши телефон, я зберегла аудіозапис з диктофона. Вийшло 8 годин 11 хвилин. Швидше за все це 8 годин тиші. Я ж не буду це все слухати? Про всяк випадок, я рандомно потикала в різні точки запису, але нічого не почула і поклала телефон назад на тумбочку.

Я дійшла до ванної кімнати і подивилась у дзеркало. Багато раз чула, що уві сні не можна побачити своє відображення. Зараз я бачила себе чудово. Хоча сама я виглядала не дуже чудово. Це точно не схоже на сон. Звичайна сувора реальність, з набряклим обличчям і жирним волоссям.

Ніякого третього рівня не було. Як, мабуть, не було й перших двох. Але, швидше за все, я ніколи цього не дізнаюсь. Сьогодні я відлітаю додому.

Як же прикро! Мій внутрішній перфекціоніст любить завершеність у всьому. Я не отримала сексуального задоволення. І не задовольнила свою цікавість. Загадка не розгадана. Я не дізнаюсь, хто це був. І чи було це взагалі.

Вчора, через гру у детектива, я втратила вечір у Барселоні. На цій депресивній думці я почала збирати валізу...

"Будь ласка, займіть свої посадкові місця і пристебніть ремені безпеки"

Стюардеси проводять стандартний ритуал, демонструючи як одягати рятувальні жилети, що практично безглуздо. Більшість польоту все одно буде над сушею. Літак заповнений на 100% - жодного вільного місця. Я, як завжди, сиджу біля вікна, поруч Марк, на третьому кріслі сидить незнайома жінка. Андрій та Сашко сидять десь в іншій частині літака.

Мене накриває збудження. Гул двигунів та вібрація роблять лише гірше. Як же мені хочеться сексу! Мабуть, я налаштувалася на гарячий третій рівень і в мені накопичилося багато сексуальної енергії. Не отримавши бажаного задоволення, я страшенно роздратована. Мене бісить усе! І неприродні посмішки стюардес, і діти, що кричать, і той факт, що ми сиділи в хвості літака, біля туалетів.

Я вирішила дивитись у вікно, щоб попрощатись з Барселоною, намагаючись мислити позитивно. Насправді, це була дуже вдава поїздка. Не лише для кар'єри, а й для пізнання себе. Я не знаю, що відбувалось у тій кімнаті і чи відбувалось взагалі. Але цей досвід, безперечно, змінив мій світогляд. Як мінімум було цікаво.

Жінка, яка сиділа на третьому кріслі, заснула ще до зльоту. У гучномовець пролунала інструкція перевести електронні

пристрої у режим польоту. Марк вимкнув свій телефон і повернувся до мене.

- Катю, як провела вчорашній вечір? Бачила щось цікаве?
- Якщо чесно, я була дуже втомлена. Вчора, я просто поїхала до готелю, відпочивати.
- Мені шкода. Напевно, не варто було тебе перевантажувати роботою.
- Нічого страшного. У будь-якому випадку, це була гарна подорож.
- Серйозно, мені дуже шкода. Може я можу якось загладити свою провину? Преси, що хочеш.

Відтрахай мене будь ласка! - Ні, я не можу таке сказати. Принаймні у такій формі. А хотілось мені саме цього. З іншого боку, він сказав преси, що хочеш? Марк, не кидає слів на вітер.

Ми продовжували дивитись один одному в очі. Без сумнівів, ми обидва хотіли одного самого. Незважаючи на незручність ситуації, ніхто з нас не відводив погляду. Двигуни літака загуділи ще сильніше - він почав злітати. Голова Марка нахилилась у мій бік...

Як тільки шасі відірвались від землі, його губи торкнулись моїх. То був справді ідеальний голлівудський момент. Я відлетіла - у всіх сенсах цього слова. Він ніжно поклав свою долоню мені на обличчя, а я свою на його ногу. Ми злились у бажаному поцілунку. Ох, Марк.

Літак набирал висоту, а Марк набирал оберти. Легкий поцілунок переріс у пристрасний, з язиком та покусуваннями. Він водив своєю рукою по моєму обличчю, тілу, ногам.

Звичайно, зрештою вона опинилась під моєю футболкою. Добре, що я не одягнула бюстгалтер.

Ми, мабуть, виглядали як підлітки. Але нам було байдуже. Ми насолоджувались один одним. Моя рука сповзла вниз і зустрілась з його ерекцією. Навіть через джинси було зрозуміло, що йому дуже подобається.

Марк опустив свою руку під спідницю і почав стимулювати мене через трусики. Я накрила свої ноги кофтою, щоб приховати наші ігри від сторонніх поглядів. Принаймні створити ілюзію, що ми намагаємось щось приховати. Він стягнув з мене трусики і поклав у свою кишеню.

Вау, а в нього золоті руки! Марк ніжно цілував мене, продовжуючи стимулювати мою гарячу подружку. А я трохи підняла ноги, наближаючись до точки неповернення...

Життя прекрасне! Я почала смикатись у кріслі від оргазму. Він був дуже інтенсивний. Напевно тому, що в мені накопичувалась сексуальна енергія ще з вчорашнього вечора.

Ми продовжували грати один з одним, до того моменту, поки не пролунав сигнал розстебнути ремені. У туалет вишикувалась невелика черга, ці люди стояли прямо над нами. До того ж, вони розбудили жінку поруч із нами. Звичайно, нашу міні-оргію довелось припинити. Хоча нам обом було мало. Марк прошепотів мені на вушко:

- Ти. Просто. Неймовірна! Ти так сильно мене збуджуєш!
- Марк, я ще ніколи не кінчала в літаку. Піді мною напевно мокра пляма.
- Може, шампанського?

- Так, ти знаєш, не завадить. Мені так добре! Мені хочеться літати!
- Еммм. Подивись у вікно.

Ми обидва засміялись. Мені завжди було легко спілкуватись з Марком. А тепер - ще легше. Я вже не була злою та роздратованою. Таке враження, що я найщасливіша людина на планеті. Життя без трусиків - чудове.

Ми пили шампанське, жартуючи над ситуацією. Марк, час від часу, цілував мене в шию і покусував вушко. Черга в туалет розчинилась. Наша сусідка по ряду встала зі свого місця та зайняла одну з туалетних кабінок. Я подивилась на Марка:

- Думаєш встигнемо ще раз? У тебе талановиті руки.
- У мене є краща ідея.

Марк, взяв мене за руку і потягнув до другої туалетної кабінки, яка була ще вільна. Я трохи очманіла від ситуації, але алкоголь зіграв свою роль, і я не намагалась його зупинити. Здається, одна зі стюардес помітила, що ми заходимо в кабінку вдвох, але вирішила вдати, що не помітила. Марк все-таки щедро залишив їй чайові, коли вона приносила шампанське.

Я переконалась, що двері кабінки надійно замкнені, а Марк вже сидів на колінах і вилизував мою маленьку подружку. Ох... У мене закочуються очі, треба за щось триматись, бо я зараз впаду. Однією рукою - я взялась за поручень. Другою - вчепилась в його волосся, фантазуючи, що він мій раб.

Марк, задобрив свою нову пані, підвівся і дістав презерватив. Поки він його відкривав, я розстебнула ремінь та

спустила з нього штани. Коли все стало безпечно, він повернув мене і трохи нахилив уперед.

Я відчула дотик. Це був не член, а його долоня. Він повільно провів по моїй квіточці, прицілюючись, перед тим як пустити в хід важку артилерію.

Нарешті він у мене зайшов. Лише зараз я зрозуміла, що чекала цього досить давно. Мабуть, вже багато років. Мій бос знову став моїм босом. Він трахав мене ззаду. А я заплющила очі, насолоджуючись його присутністю всередині себе. Іноді, я таки підглядала в дзеркало. Мені було приємно бачити, як він насолоджується мною. Мабуть, він теж довго на це чекав.

Літак стало трохи трясти. У гучномовець оголосили про входження до зони турбулентності та закликали всіх зайняти свої місця. Марк, продовжував трахати мене та поклав свої пальці на клітор, щоб прискорити процес.

Смішно бачити своє обличчя в дзеркалі, під час оргазму. Мое тіло почало трясти в такт із турбулентністю, символічна синхронізація з навколишнім світом. Стюардеса постукала у двері та попросила повернутись на своє місце. Марк суттєво наростив темп, щоб закінчити самому. Він не втримався і голосно застогнав наприкінці.

Добре, що всі вже сиділи на місцях і ніхто не бачив, що ми вийшли вдвох з однієї кабінки. Окрім стюардеси, звісно. Коли ми повернулись на свої місця, вона посміхаючись запитала: *“Може вам повторити шампанського?”*. Здається хтось сьогодні отримає ще більше на чай.

- І давно ти збирався це зробити, Марк?

- Ти мене завжди приваблювала. І мені здається, що це почуття було взаємним. Сьогодні, був гарний момент щоб розкрити карти та насолодитись життям.
- Якщо чесно, я думала що почуватимусь ніяково, якщо у нас колись буде секс. Але коли це сталося насправді, я не розумію, чому ми не робили цього раніше.
- Якщо хочеш зробити щось погане, то зроби це добре.
- Це точно.
- Хоча, я не вважаю секс із дружби, чимось поганим. Особливо хороший секс. У мене досить сучасні погляди на життя.
- У мене теж! Необов'язково бути моногамною парою, щоб отримувати задоволення.
- Саме так. Я маю дружину, яку я дуже кохаю. У багатьох може виникнути питання – навіщо займатись сексом із кимось ще, якщо у вас є улюблений партнер? Всупереч думці більшості, я вважаю таке питання неймовірно тупим. Це все одно що запитати – навіщо вам дружити з кимось ще, якщо у вас є найкращий друг?
- Це все стереотипи, Марк. До речі, для дівчат, переступити межу середньовічних стереотипів, набагато складніше, ніж для чоловіків.
- Я знаю. Люди вже не займаються сексом лише для розмноження. У сучасному світі, із існуванням ефективної контрацепції, ми займаємось сексом саме для задоволення у більшості випадків.
- У переважній більшості випадків.
- Проблема в тому, що нам потрібна різноманітність у всьому, що ми робимо для задоволення. Без винятку. У

сексі, у їжі, у фільмах, музиці... Незалежно від статі. Різноманітність у задоволеннях, потрібна всім, і чоловікам, і жінкам.

- Згодна. Якщо постійно їсти лише свою улюблену їжу, вона дуже швидко стане неулюбленою. Потім навіть дивитись на неї буде неможливо.
- Саме так. Єдиний спосіб, щоб улюблена їжа залишалась улюбленою - різноманітність в їжі. Єдиний спосіб продовжувати отримувати задоволення від сексу з улюбленим партнером - різноманітність у партнерах.
- Мене завжди дивували поради з жіночих журналів, аля "як урізноманітнити ваше сексуальне життя" в стилі: займайтесь сексом у різних місцях, придбайте костюм медсестрички і так далі. Це все одно, що їсти одну і ту саму їжу в різних місцях, або купити новий соус. При цьому, поливати їм ту саму їжу.
- Тут є одна суттєва відмінність. Твоя улюблена їжа, не матиме ревнощів до іншої їжі. Стереотипи виникають не просто так. Ревнощі - це головний керівник відносинами. Мусульманські чоловіки тримають своїх дружин удома, насамперед через ревнощі. Виправдовуючи це релігією.
- Ревнощі - це просто невпевненість у собі.
- Згоден. Ревнощі - це одна з форм банального егоїзму. На жаль, дикі стереотипи суспільства невидимі для пасивної більшості. Ми живемо в матриці.
- Сіра маса завжди залишиться сірою масою.
- Не завжди. Насправді не все так погано. Раніше секс до весілля теж вважався чимось жахливим. Сьогодні це норма, навіть для сірої маси.

- Я б навіть сказала, що секс після весілля, зараз уже сприймається як божевілля та відсталість.
- У майбутньому, зайнятись сексом із другом для задоволення - буде настільки ж нормальним, як сходити в кіно. А божевіллям буде вважатись один сексуальний партнер на все життя.
- Цікаво, як це виглядатиме у стосунках?
- Дуже просто. Приблизно так, як це відбувається з дружбою. У тебе може бути один найкращий друг, але при цьому абсолютно нормально, що ти товаришуєш з кимось іще. Також, час від часу, знаходиш нових друзів. При цьому, твій найкращий друг, залишається твоїм найкращим другом.

Ми пили шампанське і продовжували спілкуватись на глибокі філософські теми до самої посадки. Коли ти сильно залучена до розмови, час пролітає непомітно.

Увечері того ж дня я вже була вдома. Втоплена, але сповнена ентузіазму. Мені досі не віриться, скільки всього трапилося за цю поїздку. Побачивши Олега, я зрозуміла наскільки сильно за ним скучила. Також зрозуміла, що хочу ще сексу...

- Привіт! Як поживає Барселона?
- Ти знаєш, я місто майже не побачила. Була вся у роботі.
- Співчуваю.

- Все нормально. Насправді, це було просто бомбезне відрядження. Досвід на усе життя. Я не можу дочекатись, коли організатори викладуть запис мого виступу. Ти мною пишатимешся.
- Я й так тобою пишаюсь.

Схилити Олега до сексу, скоріш за все, буде важко - у нас же був секс лише тиждень тому! Але, нова я, сповнена рішучості. Після душу я намастилась автозагаром і одягла білу, довгу футболку, яка злегка прикривала інтимні місця. Розбирала валізу, я саме у такому вигляді.

- Ууу! Ти встигла засмагнути в Іспанії? Я думав, ти була зайнята.

Невже він не зрозумів, що це автозагар? Він же бачив мене десять хвилин тому. Гаразд, це не важливо, для досягнення мети можна і підіграти.

- Якщо я не можу знайти сонце, воно знаходить мене.

На тупе запитання, я дала ще тупішу відповідь. Але якщо це працює, то кому яка різниця. А це спрацювало... Олег відірвався від компа і почав до мене чіплятись. Все виявилось набагато простіше, ніж я думала.

Він зняв з мене футболку та різко завалив на ліжко. Давно не бачила його таким. Підігруючи раптовій сцені брутальності, я намагалась вирватись, що ще більше заводило нас обох. Олег

силоміць скрутив мої руки за спиною і ліг на мене. Тепер я по-справжньому не можу рухатись.

Він почав мене лоскотати. Я кричала і виривалась, мені вже було важко дихати, але це неймовірно збуджувало. Коли сльози виступили на моїх очах, він закрив мені рота рукою, увійшов у мене ззаду і почав жорстко трахати. Такої пристрасті у нас не було навіть на початку стосунків. Сьогодні ми також побили рекорд за тривалістю сексу. Мені здається, я перетворююсь на німфоманку. Чим більше хорошого сексу, тим більше хочеться ще.

Однозначно між нами знову спалахнула іскра. Те, чого так не вистачало нашим стосункам. Я згадала нашу розмову з Марком у літаку. Схоже, що в сексі дійсно потрібна різноманітність, як і в інших видах розваг.

Олег вирубився першим. А я попила води і стала читати корпоративну пошту на телефоні. Я перетворилась на людину, яка живе лише роботою та сексом. Дивує те, як швидко це сталось. Втома незабаром почала брати своє, настав час і мені відпочити...

Прокинулась я від того, що мені важко рухатись. Мене знову хтось тримає? Розплющила очі - повна темрява. Що? Знову?! Цього не може бути!

Після того, як я заспокоїлась, моєму тілу знову дали свободу і я змогла пустити руки погратись. Я торкалась не лише їхніх тіл, а й свого. Коли моя рука була біля шиї, я помітила, що обруч на якому тримається мішок, був не закритий. Ось він, мій шанс побачити їхні обличчя.

У слухний момент, швидким рухом, я зірвала з себе мішок і стала озиратись навколо. Неймовірно, але ми знаходились у тому самому готельному номері. Але ще більше здивувало мене те, що всі чотири загарбники мали однакові обличчя. Це несправжні люди? Продукти Robo Pleasure?

Вони були збентежені, потім один із ротів сказав:

- Відкрий вікно! Вона не мала нас побачити.
- Хто ви? Що ви збираєтесь робити?
- Мені дуже шкода...

Той, що відчинив вікно, повернувся до ліжка. Усі четверо схопили мене і понесли до вікна. О ні! Я намагалась вирватись з усіх сил, але безуспішно. Синхронним рухом термінатори викинули мене назовні. Я летіла з третього поверху на бетон...

Воооооууу! Я прокинулась у холодному поті. Мое дихання було настільки прискореним, наче я пробігла марафон. Знадобилось кілька секунд, щоб зрозуміти де я і що зі мною все гаразд. Я була в себе вдома, на тому ж місці, де засинала. Поруч хропів Олег.

Адреналін продовжував вирувати в моїй крові. Розуміючи, що більше не зможу заснути, я зробила собі чай і вийшла на балкон. Було близько п'ятої ранку. Вже вставало літнє сонце. Я зловила себе на думці, як мало у своєму житті я бачила світанків. Цілком випадково, мені надався шанс зустріти на один світанок більше. Я була вдячна цьому моменту, дивлячись далеко у чисте небо.

Саме зараз я відчувала гармонію. Саме зараз у мене не було плутанини в голові. Ось які у мене сни насправді. Нереалістичні, із швидкоплинним сюжетом. Зараз, я була впевнена як ніколи раніше. Те, що сталось зі мною в кімнаті 322 - точно було НЕ сном.

Розділ 12

Цей понеділок суттєво відрізнявся від попередніх. Сьогодні, я їхала на роботу з великим ентузіазмом. Хоча, звичайно, була легка тривога - велике підвищення завжди додає ніяковості. Але я не боялась. Зовсім. Мене начебто підмінили.

Можливо, від страху мене відволікала інша, дуже важлива для мене мета. Я просто зобов'язана з'ясувати, хто до мене приходив у цьому готелі. Будь-яким способом. Мені неймовірно хотілось поділитись історією про свої пригоди з Вікою, вона все-таки моя найкраща подруга. По суті, єдина людина, якій я можу все розповісти. Доречі, вона була в тому самому готелі. І, можливо, випадково, щось чула чи бачила.

У першій половині дня, мені було приємно приймати компліменти та привітання на свою адресу. Потім це почало напружати. Сьогодні так багато потрібно зробити, а я ще навіть не починала.

- Привіт! Йдемо обідати?
- О! Віка, привіт! Так, я дуже зголодніла.
- Як справи? Тобі ще не набридли всі ці жополізи?
- Ха. Ну хіба що трохи.
- Зіркове життя воно важке.
- Це точно.
- Готуйся, сьогодні в їдальні до тебе буде багато уваги. Можеш навіть не поїсти.

- Якщо чесно, я хотіла запропонувати поїхати на обід кудись. Лише ми вдвох.
- Гаразд. Я не дуже й то люблю людей.

Ми прибули до нашого улюбленого ресторану на набережній. Сьогодні була хороша погода і нам пощастило сісти за останній вільний столик на літньому майданчику. Швидко замовивши їжу, я повернулась до Віки.

- Я дуже хочу тобі дещо розповісти. Тільки велике прохання, постався до цього серйозно і не перебивай. Як би це дивно не звучало.
- Я уважно тебе слухаю.
- У готелі Alpha Dream, до мене в номер проникли якісь незнайомці. Прямо посеред ночі. Вони змусили мене до сексу і обіграли так, щоб мені здалось це сном. Але це сталося насправді, я впевнена.
- А коли це сталося?
- Вони приходили дві ночі поспіль. Перший раз – у ніч із середи на четвер. Другий – із четверга на п'ятницю.
- І ти після першого разу нікому не розповіла?
- Тоді я думала, що це був сон.
- Мені здається, що тобі просто сподобалось. Маленька шлюшка.
- Я справді думала, що це сон. І якщо чесно, то так – сподобалось.
- Значить гроші були витрачені не дарма.

У цей момент, я мало не захлинулась водою.

- Що? Це твоїх рук діло? Ах ти с*чка! Ти хоча б спитала...
- Навіщо? А322 ніколи не підводить. По собі знаю.
- Ого, ти теж користувалась їхніми послугами? Вони й до тебе приходили в номер?
- У мене все було зовсім інакше. Це був мій перший стрибок із парашутом. Початківцям можна стрибати лише з інструктором. Мені попався високий, симпатичний хлопець.
- Тепер я уважно слухаю.
- Коли стрибаєш з інструктором, тебе просто пристібають до нього. Ти спереду, він позаду. Я дуже боюсь висоти і не змогла б зробити і крок із літака. Але він був настільки високий, що коли підвівся, то мої ноги просто не діставали до підлоги. В останній момент я зрозуміла, що мені надто страшно і попросила все скасувати. Він не послухав і впевнено зістрибнув, разом зі мною. Як тільки ми опинились у вільному падінні, він одразу почав зривати з мене весь одяг, викидаючи його просто в повітря. Я намагалась йому завадити, але це було складно в моїй позиції.
- Тобто ти не сама собі замовляла? Тобі також зробили сюрприз?
- Про це трохи згодом. Дай закінчити історію.
- ОК.
- Буквально через кілька секунд його член увійшов до мене. Я навіть не могла вивернутись - тебе дуже жорстко пристібають до інструктора для польоту. Він мене нахабно трахав, а мені нікуди було подітись, парашут же був у

нього. Я опісялась прямо у повітрі. Опісялась як маленька дівчинка. Не знаю, чи то від страху висоти, чи то від насолоди. Коли парашут розкрився, ми опинились у вертикальному положенні. Я продовжувала сидіти на його великому члені і не могла з нього злізти, а він пестив усе моє тіло. Масажував груди і покусував шию. Потім, його довгі руки дістались клітора, і він довів мене до другого оргазму. Після приземлення він поклав мене на тканину парашута, а вільною частиною накрив нас зверху. Я вже не чинила опір, настільки була збуджена, що дозволила йому робити все, що він хоче.

- Вау! То хто тобі це замовив?
- Катя, я ніколи у своєму житті не стрибала з парашутом. І не збираюсь. А322 це не організація і не людина. А322 – це препарат. Дуже дорогий, до речі. Ця штука звільняє на волю твої найсміливіші фантазії, про які ти навіть могла і не знати.
- Тобто ти підсипала мені наркоту, від якої я мала галюцинації? Напевно, це не так стрьомно, як групове згвалтування, але все одно ти с*чка!
- Це не наркота. А психотропний збудник, який особливо потужно діє уві сні. Твій еротичний сон стає неймовірно реалістичним. І кінчаєш ти по-справжньому.
- Він легальний?
- Не зовсім, в аптеці його не купиш. Але його ще не заборонили. Принаймні поки що. Це дуже новий тренд. Навіть якщо його захочуть заборонити, то пройде якийсь час, поки це станеться.

- Так, а тепер детальніше. Коли та в яких дозах ти мені його підсипала?
- Перший раз – у середу, коли ми сиділи вдвох у лобі барі. Я додала одну капсулу в твій келих із апероєм. Другий раз – наступного вечора, коли ми святкували твій виступ. Підсипала вже дві капсули до шампанського.
- Другий рівень.
- Що?
- Неважливо. Це все? Більше ти не підсипала?
- Більше не підсипала. Наступного дня я полетіла, раніше за всіх.
- Так ось чому не було третього рівня.
- Ти така кумедна, зі своїми рівнями. Якщо хочеш, я ще можу дістати пару капсул.
- Не знаю. Я, поки що, не все остаточно усвідомила. Чому ти мене не спитала?
- Бо знала, що ти відмовиш. Ти ж така консервативна. Навіть вібратор із собою брати не хотіла.
- Мені це не потрібно.
- Дуже потрібно. Ти була затиснута. Вся у собі. Постійно нервувала. Тебе потрібно було розслабити перед виступом. І це допомогло. На сцену вийшла задоволена, а головне впевнена у собі дівчина. Після того, як ти пройшла “лікувальний курс”, ти постійно випромінюєш щастя.
- Хм, напевно ти маєш рацію.
- Коли я побачила, наскільки сильним був ефект, то вирішила подарувати тобі другу ніч. Довелось пожертвувати капсули, які я приберегла для себе.

- Це так мило. Але все одно ти с*чка.
- Я твій ангел-охоронець.
- Чому в мене боліло між ніг вранці? Начебто мене відтрахала футбольна команда.
- Тому що під дією препарату, ти могла інтенсивно мастурбувати прямо уві сні. А ще, ти швидше за все, стогнала і навіть могла кричати. Про це попереджають при покупці.
- Тому ти замовила нам безшумний готель?
- Саме тому.
- Ще один момент. Наступного дня, мені здалось, що я почула голос зі свого сну.
- Де ти його почула?
- У глядательському залі. За мить до мого виступу.
- Може, це був якийсь залишковий ефект. А ще, там було багато людей і дуже галасливо. Можливо, ти просто видавала бажане за дійсне. Я не знаю, що діється у твоїй великій голові.
- Та я сама не завжди знаю, що там діється.
- Це помітно.
- Ха. Ха. То де наша їжа? Вже пора повертатись у офіс, а нам ще нічого не принесли.
- Офіціант!

Наш обід, з дорогою, зайняв понад дві години. Це занадто довго. Не встигла я отримати підвищення, як почала нахабніти, в перший же день. Завтра беру їжу з дому, щоб відновити карму.

Я поспішно сіла у своє крісло та відкрила корпоративну пошту. Понад тисячу непрочитаних листів. Ох. Напевно, піде тиждень, щоб усе це обробити.

Після кількох прочитаних повідомлень, я продовжувала сидіти з розумним виглядом, витріщаючись у монітор. А мої думки знову почали дрейфити у іншому напрямі.

Нарешті все стало на свої місця. Зійшлись всі деталі пазлу. Як добре, що я вирішила розповісти Вікі. Інакше, я б себе ще довго мучила. Вона, звісно, дивно вчинила. Але, в результаті, все склалось найкращим для мене чином - а це найголовніше. Віка завжди бажає мені кращого. Я не ображатимусь на неї.

Тільки зараз, до мене прийшло усвідомлення, що це була найкраща сексуальна пригода в моєму житті. Навіть з огляду на той факт, що у мене був секс у літаку, з моїм босом! Колись, я попрошу Віку знову дістати ці чарівні пігулки. Я поїду до того ж готелю. Замовлю той самий номер та сама собі влаштую третій рівень. Здається, що на стільці піді мною, утворилась мокра пляма. Краще не вставати найближчим часом. І взагалі, зараз потрібно зосередитись на роботі...

- Катю, ось ти де! Привіт! Я хочу тобі дещо показати.

То був Марк. Який, швидше за все, помітив нашу довгу відсутність.

- Привіт! Так, звичайно.
- Йди за мною.

- Марк, я хочу відразу зізнатись, що сьогодні ще нормально працювати то й не починала. Але протягом тижня, я все наздоганю.
- Не турбуйся, я і не очікував, що тобі вийде щось зробити в перший же день.
- Мене всі відволікають вітаннями. Це, звичайно, приємно, але працювати неможливо.
- Це також очікувано. Все нормально.
- Ти мене так розбалуєш.
- До речі про це. Ось твій новий кабінет!

Не може бути! У мене тепер свій особистий кабінет. Просторий, з великим столом, та великим вікном! Мені більше не потрібно працювати в опен-спейсі.

- Ох, Марк. А це не занадто? Я, звичайно, дуже тобі вдячна, але може мені спочатку варто пройти якийсь випробувальний термін на новій посаді? Мені ніяково отримувати все і відразу. Особливо після того, що сталося у літаку.
- Ти вже пройшла свій випробувальний термін. На сцені, у Барселоні. Ти вже заробила для нашої компанії багато грошей. А те, що сталося у літаку, ніяк не впливає на мої робочі рішення.
- Вау! Велике дякую. Я дуже це ціную.
- Будь ласка. Ні про що не турбуйся. Я вмію розділяти роботу та розваги. Сподіваюсь ти також.
- Думаю, що вмію.
- Чудово! До речі, ти вже можеш переносити свої речі.

- Окей бос! Приступаю прямо зараз.

Я завершила облаштувати свій кабінет. Навіть качечку перенесла на нове робоче місце. Сіла на трон і відчинила макбук. Окей, тепер точно потрібно попрацювати!

Відкривши робочий чат, я побачила, що Саша скинув посилання на відео мого виступу. Блін. Ну, кого я обманюю? Звичайно, я зараз дивитимусь це відео. Швидше за все, кілька разів. Самолюбування – це моє улюблене заняття. Шансів попрацювати у мене немає.

Я натискаю на посилання. Це відео від організаторів. В хорошій якості. Кожного спікера знімають із кількох ракурсів. Хлопець, який виступав переді мною, сходить зі сцени. Зараз буде мій вихід. Я починаю хвилюватись, ніби знову нахожусь там. У той момент, коли називають моє ім'я, камера перемикається на глядацький зал. На відео можна побачити, як я встаю і повертаюсь назад, у пошуках голосу із мого сну. Тепер, я дивлюсь на це з великою посмішкою.

Обернулась не лише я, а й інші люди в залі. Ті, які сиділи переді мною, могли обернутись щоб побачити спікера. Але кілька людей, які сиділи позаду мене, теж обернулись. Чому це?

Швидше за все, їм було просто цікаво, куди це я так пильно дивлюсь. Я перемотала відео на кілька секунд назад. Окей, двоє з трьох обернулись після мене. Але один, обернувся до...

Я перестала дихати. Якщо цей хлопець обернувся раніше, то він теж щось почув? Я уважно придивилась – він мені когось

нагадує... Звісно! Це ж Андрій. Андрій! Круто, я можу йому зателефонувати та запитати що він почув.

Так, Катю, ти знову божеволієш. Віка тобі вже все розповіла. Це єдине раціональне пояснення всього, що відбувається. Досить грати в ці ігри.

Але, з іншого боку, зателефонувати дуже просто. Why not? Я набираю Андрія:

- Привіт! Ти на роботі?
- Привіт. Так, сиджу прикидаюсь, що працюю.
- Я теж. Андрію, у мене до тебе швидке запитання. Але воно може здатись дивним.
- А в тебе бувають не дивні питання?
- Ха-ха. Коротше, пам'ятаєш, коли оголосили мій виступ на саміті, хтось щось сказав із задніх рядів?
- Емм. Ти серйозно? Це кілька днів тому було. Звідки я можу це пам'ятати.
- Бухати менше треба. Гаразд, спробуємо конкретніше, ти чув, що хтось сказав: "це альфа сон"?
- Так згоден. Це найдивніше питання, яке ти мені ставила.
- Я попереджала. То ти чув, чи ні?
- "Це альфа сон"? Здається що так, щось подібне чув.
- Ти серйозно?!!
- Ну щось схоже. Може це альфа сон, або це мікрофон. Я ще подумав, що це було якось дивно і обернувся.
- А ти бачив, хто це сказав?
- Ні.
- Добре, ти можеш описати голос який це сказав?
- І це мені треба менше бухати? Нагадай, навіщо тобі це?

- Я також щось чула перед своїм виступом. І мені також здалось це дивним. Хочу з'ясувати, хто це був.
- Голос був точно чоловічий. Це все, що я можу сказати. Я не вмю описувати голоси. Та й вже не пам'ятаю.
- Окей, я зрозуміла. Все одно, дякую! Бувай!
- Будь ласка. Бувай!

Трохи дивно. Андрій теж чув щось схоже. І він обернувся навіть раніше за мене. Навіщо комусь взагалі потрібно було щось вигукнути? Саме тоді, коли оголошували мій виступ.

Всередині мене знову прокинувся детектив. Я знову перемотала відео на початок, вдивляючись у задні ряди. На записі не видно того, хто це вигукнув. Можливо, камера це просто не захватила.

У мене виникла ще одна ідея. Я науглила телефон нашого готелю у Барселоні та набрала номер. Слухавку підняла дівчина.

- Добрий день! Вас вітає Alpha Dream.
- Добрий день, мене звати Катерина, я зупинялась у вашому готелі минулого тижня. У номері 322.
- Чим можу допомогти, Катерино?
- Мені здається, що я загубила ключі від своєї машини у вашому коридорі. Коли повернулась додому, то зрозуміла, що їх немає.
- Зазвичай такі речі прибиральники приносять на ресепшн. Нічого такого не приносили.
- Я думаю, що ключі міг підняти хтось інший. Чисто теоретично, ваша служба охорони може переглянути

записи з камер спостереження? Якщо я дам їм приблизний час.

- Ми не надаємо таких послуг. Клієнти нашого готелю самі відповідають за свої речі.
- Я знаю, моє прохання дуже особисте. Будь ласка, це дуже важливо! Якщо ви допоможете, я напишу класний відгук про ваш готель. І взагалі, я можу просто заплатити за цю послугу.
- Не варто. Я запитаю у охорони. Але нічого обіцяти не можу.
- Велике дякую! Мені здається, що це сталося минулої середи, пізно ввечері, або у четвер. Але я подивилася б всю ніч, якщо можна. Мене цікавлять будь-які люди, які проходили біля номера 322 у цей час.
- Якщо на відео будуть зафіксовані клієнти нашого готелю, ми не зможемо видати їхню контактну інформацію, без запиту з поліції.
- Так, я розумію.
- Зачекайте хвилинку на лінії. Я запитаю охорону, чи можливо це зробити в принципі.
- Дякую!

Якщо то був сон, то на записах нічого не буде. Але якщо вони щось знайдуть, тоді побачать як я бігаю гола коридором... Ухх, назад дороги вже немає. Для мене дізнатись правду важливіше.

- Алло. Я щойно говорила з охороною. Виявляється, у нас стався збій у системі відеоспостереження у середу вдень.

Полагодили це лише у п'ятницю. Весь цей час запис не відбувався. Мені дуже шкода, але ми не маємо можливості вам допомогти.

- Окей. Я зрозуміла. Все одно, дякую!

Та годі! Може я дивна, але після цих двох дзвінків, я не впевнена, що можу довіряти Віці. Невже вона у змові з цими чуваками? А якщо вона говорила правду, то що тоді почув Андрій? І як так вийшло, що камери готелю магічно перестали працювати? Саме у той період, коли мені нібито снівся сексуальний серіал під чарівними пігулками. Збіг? Якось це все дивно... Я знову взяла телефон.

- Алло?
- Привіт Андрій! Це знову я.
- Привіт.
- Я й хвилини не можу прожити, щоб не помучити тебе дивними питаннями.
- Даремно я підняв слухавку.
- Вже пізно. Страждай.
- Валяй, що там у тебе цього разу?
- Та я про те саме. Я знаю, що ти теж щось почув і обернувся до зали. І так, я пам'ятаю, що ти не бачив того, хто це сказав. Але коли ти обернувся, може позаду тебе сидів хтось знайомий, кого теж можна запитати?
- Катю, ти серйозно? Слухай, ти круто виступила. Точніше сказати, просто неймовірно! Яка різниця, хто що сказав перед цим?

- Це трохи особисте. Не можу розповісти. Якщо ти мені допоможеш, то я буду тобі винна. Одне бажання, без пояснення причини.
- Бажання без пояснення причини? Будь-яке?
- Будь-яке.
- Окей. Немає часу пояснювати, приходь до мене і роздягайся.
- Ха-ха. Ти міг би придумати щось оригімальніше. Ти ж креативник.
- Катю, я хочу тобі допомогти, серйозно. Але це було в чужому місті, я там нікого не знаю. Ну, крім Еріка Венберга, звісно.
- Він сидів позаду тебе?
- Так, сам Ерік Венберг сидів позаду мене.
- Круто, ти маєш його номер?
- Це ти так пожартувала? Ерік Венберг це засновник компанії Robo Pleasure. Він мільярдер.
- Ого.
- Звичайно, у мене є його номер. На швидкому наборі! Ми ж найкращі друзі.
- Я зрозуміла.
- До речі, як ти можеш не знати, хто це? Ти ж співпрацюватимеш із цією компанією.
- Я саме збиралась вивчати їх. Просто спочатку потрібно вирішити кілька особистих питань. А крім цього Еріка, ти більше нікого не впізнав?
- Нікого.
- Окей. Вибач за чергове занепокоєння.

- Нічого страшного. Тепер, я маю одне бажання без пояснення причини. Я про це не забуду.
- Не сумніваюсь.
- Мені вже потрібно йти. Час завершувати цю дивну розмову.
- Добре, бувай! І дякую!
- Будь ласка. Бувай!

Ерік Венберг. Я швидко погуглила і знайшла його профайл у LinkedIn. На фото, йому років 40. Це той впевнений у собі чоловік, який підходив до Кароліни на конференції. Я тоді мала рацію – це її бос. Цікаво, як він наймав її на роботу? Знову мої думки поплили не туди. Катю, зосередься!

На даний момент, ця людина – єдина зачіпка, яка в мене є. З одного боку, співпраця наших компаній може допомогти мені з ним зустрітись. Але з іншого, якщо я ставитиму йому дурні питання, це може погано відобразитись на самій співпраці. Я не можу так ризикувати.

Крім профайлу LinkedIn, пошуковик видав кілька посилань на інтерв'ю з Еріком. Я почала їх читати. Мені все одно потрібно це робити по роботі. В одному з інтерв'ю, його запитали, який у нього улюблений ресурс новин. Він відповів – CNET.

У мене виникла ідея. Час перевірити свої акторські здібності. Я знайшла список контактів на офіційному сайті Robo Pleasure. Найбільш підходящим мені здався номер маркетинг відділу. Я знов взяла телефон.

- Добрий день. Вас вітає Robo Pleasure.

- Добрий день, мене звать Ліза. Я журналіст порталу CNET.
- Дякую за цікавість до нас. Чим можемо допомогти?
- Я хотіла б провести коротке інтерв'ю з Еріком Венбергом, у телефонному режимі.
- Ерік найближчим часом буде дуже зайнятий і це не входить до його планів. Ви можете провести інтерв'ю з кимось із PR відділу.
- Я маю ексклюзивну інсайдерську інформацію, яку я хочу уточнити з Еріком перед тим як опублікувати.
- Яку інформацію?
- Я можу обговорювати це лише з Еріком. Це стосується його особистого життя.
- Дякую за дзвінок, нам не цікаво.
- Тоді завтра ця інформація буде опублікована без узгодження.
- Добре, я можу в нього спитати. Можливо вийде організувати інтерв'ю наступного тижня.
- Ні, сьогодні! Інакше завтра інформація вийде в світ.

Я сама здивована своїм нахабством. Але спробувати було варто.

- Це звучить як погроза.
- Послухайте, портали новин цікаві лише завдяки сенсаціям. Але сенсації мають виходити вчасно. Якщо завтра не ми, то післязавтра опублікує хтось інший. Ми хоча б пропонуємо узгодити деталі публікації. Сьогодні це ще можливо зробити. Це займе не більше п'яти хвилин, я обіцяю.
- Добре. Зачекайте, будь ласка, на лінії.

Невже спрацювало? У мене затряслись коліна.

Поки я чекала, мій погляд упав на екран макбука, де на паузі стояло відео мого виступу. Блін! Якщо він був у залі, то він слухав мій виступ і може впізнати мій голос. Я взяла в руку склянку з водою та змочила горло. Зараз мені доведеться максимально змінити свій голос.

Окей, якщо мене все-таки з'єднають, то що я говоритиму? Жодної ексклюзивної інформації у мене, звичайно ж, немає. Я ж не можу одразу запитати, чи не бачив він хто вигукнув "це альфа сон"? Така людина відразу ж покладе слухавку. Можливо, я добилась дзвінка з Еріком, що неймовірно. Але, я також можу все зіпсувати. А другого шансу не буде...

Після хвилини паніки, до мене нарешті прийшла непогана ідея. Дуже непогана. Я навіть сказала б, геніальна. Окей, я готова! Давайте мені цього мільярдера!

За кілька хвилин повернулась дівчина, з якою я розмовляла.

- Алло. Я можу з'єднати вас прямо зараз. Але у вас є лише п'ять хвилин.
- Домовились!

Після короткого гудку, відповів він:

- Алло. Ерік слухає.

Склянка з водою випала з моєї руки і розбилась. Це був той самий, низький сексуальний голос, який я ні з чим не сплутаю.

Розділ 13

Через тиждень.

Знову літак. Тепер, я дійсно почуваюсь як бізнес леді, та багато мандрую по роботі. Я ніби живу у власній мрії. Тиждень тому я літала до Барселони. Зараз, доки літак знижується, я дивлюсь в ілюмінатор, а за ним величезний Париж.

Це місто приваблює всіх дівчат. Моя давня мрія ось-ось збудеться, але я думаю зовсім не про це... Мені так і не вдалось поговорити з Вікою після нашої останньої зустрічі в ресторані. Вона пішла на лікарняний та жодного разу не з'явилась в офісі. Я впевнена, що вона мене уникає. Але це не важливо - сьогодні у мене зустріч з Еріком і я ставитиму питання, дивлячись йому прямо в очі. Тоді я була надто розгублена, щоб зробити це по телефону і просто поклала слухавку. Його голос застав мене зненацька.

Навіщо це взагалі потрібно мільярдеру? Чому він обрав саме мене? Чи обирав не він, а таємничий замовник? Це який тоді має бути замовник, якщо його вказівки виконує мільярдер?

Ерік знає хто я. Але він поки що не знає, що я знаю хто він. Сьогодні всі карти будуть розкриті. Йому доведеться мені все розповісти, інакше він не погодився б на особисту зустріч.

За останні два тижні я стала набагато сміливішою і впевненішою в собі. Я стала іншою людиною і мені подобається мій новий образ. Здається, що чим сексуальнішим стає моє життя, тим більш важливу роль я в ньому відіграю. Тепер, мені постійно потрібні сексуальні пригоди. Це мій секретний

еліксир. Я навіть вирішила подорожувати в короткій обтягуючій сукні, без трусиків. Це додає адреналіну та легкого збудження. А головне – почуття свободи. Якщо гуляти без трусиків, то у Парижі!

Щойно літак приземлився, я увімкнула свій телефон. Чотири пропущені дзвінки від Марка. Напевно, щось важливе. Я одразу ж його набрала.

- Привіт, Марк. Ти дзвонив?
- Привіт, Катя. Так! Ти одна?
- Я в літаку, тільки приземлились, а що?
- Мені треба тобі дещо розповісти. Поки ти ще не зустрілась з Еріком.
- Звичайно, давай.
- Robo Pleasure надав програмний код для інтеграції. Він дуже складний і здався мені підозрілим.
- В якому сенсі?
- Мені здається, що вони мають намір стежити за клієнтами.
- Ти впевнений? Можливо, вони просто хочуть збирати анонімну статистику для покращення своєї продукції.
- Ось тільки не зовсім анонімну. Я майже впевнений, що вони знатимуть сексуальні переваги кожного клієнта, поіменно. А ідентифікуватимуть їх через нашу платформу.
- Ого! А навіщо це їм?
- Я поки що не знаю. І це потрібно з'ясувати, перш ніж ми підпишемо контракт. Коли говоритимеш з Еріком, постарайся з'ясувати його наміри. Але не дуже явно. Він не повинен дізнатись, що ми вже знаємо.

- Прийнято.
- І нікому більше не говори. Поки що, це суто між нами.
- Звісно, Марк. Слухай, мені вже час виходити з літака. Я все зрозуміла і потім тебе наберу.
- Дякую, Катю. І удачі!
- Дякую.

Тепер у мене до Еріка ще більше питань. Начебто до цього мало було! Сподіваюсь він буде балакучий. Я переступаю вихід літака та спускаюсь до автобуса. Свіжий ранковий вітерець задує мені під сукню, що її аж доводиться притримувати. Якже все-таки класно без трусиків! Така маленька деталь, точніше її відсутність, додає енергії та емоцій на цілий день.

Ось тільки при отриманні багажу, я зрозуміла, що моя сукня занадто коротка... Багажна стрічка дуже низька, мені довелось сильно нахилитись, щоб взяти свою валізу. Я намагалась взяти її однією рукою, а другою підтримувала сукню, максимально відтягуючи її до низу. Але валіза виявилась занадто важкою, а ще вона продовжувала відповзати від мене на стрічці. Так її витягти було неможливо, особливо на підборах. У мене почали підкошуватись ноги. Інстинктивно, я ще більше нахилилась і схопилась за валізу обома руками. Моя сукня не просто задерлась, а сильно підскочила. Даремно я її відтягувала раніше як резинку. Моя нижня частина повністю оголилась. Але я цього відразу не помітила і продовжувала витягувати свою важку валізу, намагаючись зберегти баланс. Я все усвідомила лише тоді, коли відчула прохолоду своєю голою попочкою. Розуміючи, що я до того ж стою в зігнутому стані, я здригнулась і валіза вислизнула з рук. Блін, я ж її майже

втягла! Я різко встала і опустила сукню до низу. Звісно, мені захотілось обернутись. Звісно, за мною стояло троє молодих чоловіків. Звісно, вони все бачили. А моя валіза продовжувала повільно спливати від мене на багажній стрічці...

Це так схоже на мене. Моя перша подорож до Парижу, почалась з фейлу. Це просто чудово. Трошки почервонівши, я задумалась, щоб на моєму місці зробила Кароліна?

Я підняла голову та з усмішкою на обличчі, підійшла до молодого чоловіка позаду мене, який щойно побачив більше, ніж очікував. Він та його друзі просто застигли на місці. Хм, у мене з'явилась супер сила заморожувати чоловіків?

Дивлячись йому прямо в очі, я сказала:

- Допоможіть дістати валізку, будь ласка.

Моя валіза вже майже заїхала назад у багажну трубу. Якщо її не забрати прямо зараз, доведеться знову чекати на іншому кінці, доки вона не зробить повне коло. Хлопець зірвався з місця і на повній швидкості побіг виконувати моє прохання. Йому довелось, на пів тіла, залетіти в трубу, щоб встигнути схопитись за ручку. Забруднивши свої світлі джинси, він витяг мою валізу і спішно підкотив її мені.

Ось це так мотивація! Якби до цього він випадково не побачив мою голу попку, такого б ентузіазму точно не було б. Хлопець був дуже радий, що мені допоміг і вистрибував зі штанів від щастя.

Дивно, але мені вдалось повністю переламати ситуацію. Почуття сорому змінилось впевненістю у собі. Якщо життя дає тобі лимони – роби лимонад.

Я подякувала своєму вірному слугі, взяла свою валізу і з гордістю переможця спрямувала до виходу. У відображенні скляних дверей було видно, як пів зали проводить мене поглядом. У мене по всьому тілу йшли мурашки, а між ніг почало мокріти.

Приїхавши до центру міста, я зайшла в першу симпатичну кафешку, яка трапилась мені дорогою до офісу. Вона була стара, але чиста та доглянута. А ще вона була просто мініатюрна. Таких маленьких сімейних кафе я ще не бачила. Прекрасне місце, щоб вбирати в себе атмосферу старого Парижу.

О боже! Який смачний круасан! Здається це таки правда, у Франції найсмачніші круасани в світі. Я сиділа за єдиним столиком на вулиці та насолоджувалась ранковим сонцем. Мене переповнювали позитивні емоції. І збудження... Схоже, що маленька пригода в аеропорту додала мені більше енергії, ніж кава.

Перегортаючи галерею в телефоні, я натрапила на своє оголене селфі, яке зробила кілька днів тому. На мою думку, вдало вийшло. І Олег його також оцінив. Я зловила себе на думці, що це єдине оголене фото у моєму житті. Раніше я про це навіть не замислювалась, але зараз розумію, що своє тіло без одягу теж потрібно фотографувати. Ми робимо фото наших облич, щоб за двадцять років згадувати, як виглядали в молодості. Але ми не робимо фото наших оголених тіл, які також зміняться назавжди.

Коли я шукала дрібні гроші для чайових у гаманці, натрапила на візитку масажиста, яку взяла ще тиждень тому. Того масажиста, який зробив мені приємний сюрприз і допоміг отримати мою першу сексуальну різноманітність, з початку моїх серйозних стосунків з Олегом. Шалена думка промайнула в голові. Я взяла телефон та додала його номер у контакти. Відкривши месенджер, я надіслала йому своє оголене фото за підписом "доброго ранку ;)".

За кілька хвилин, повідомлення було прочитано. Масажист відповів смайликом із сердечками на очах. Потім написав "ти просто сяєш!" і побажав мені вдалого дня. Удача мені сьогодні точно не завадить! На цій думці, я розрахувалась і сексуальною ходою попрямувала в лігво Еріка...

Офіс Robo Pleasure розташовувався на останньому поверсі найвищого хмарочоса Парижа – Tour Phare. Хол цієї будівлі справді вражаючий. Поєднання сучасної архітектури та природи. Справжній ботанічний сад із деревами, квітами та фонтанами. Маленька та тиха утопія, у самому центрі галасливого мегаполісу. Кожна людина, що знаходилась в цій будівлі, випромінювала багатство та успіх. Непроста атмосфера, якщо ти до цього не звикла.

Надшвидкісний ліфт за лічені секунди доставив мене на останній поверх. Переді мною відкрився довгий коридор із чарівним блакитним світлом у самому кінці. Сподіваюся, я не померла?

Коридор вивів мене на розкішний ресепшн Robo Pleasure. Той чарівний блакитний світ був від великого акваріума, на всю

стіну. За стійкою мене зустрів справжнісінький робот - реалістична дівчина з ідеальною зовнішністю. Я із захопленням розглядала її. Ще ніколи не бачила продукцію Robo Pleasure так близько. Вона була справді ідеальна. Жодної вади. Напевно, саме тому я одразу зрозуміла, що вона не справжня.

- Доброго дня, мене звати Олівія. Чим можу допомогти?
- Доброго дня, мене звати Катерина. У мене призначено зустріч із Еріком.
- Рада знайомству, Катерина. Ласкаво просимо у світ задоволень. Йдіть за мною.

Хода у цих роботів досить дивна. Але все одно, ці створіння вражають. І лякають... Автоматичні двері відчинялись перед нами, поки я продовжувала йти з розкритим ротом за Олівією. Офіс виявився набагато більшим, ніж я очікувала. Можливо тому, що тут було багато скляних стін, що додавало почуття простору. Через них можна було побачити, як інженери працюють над майбутньою армією секс роботів. Виглядало дуже футуристично і трохи моторошно.

Ось вони - двері, за якими знаходяться відповіді на мої питання. Ми підійшли до кабінету Еріка. Незважаючи на мою ранкову впевненість у собі, я починаю хвилюватись.

Розділ 14

Париж, центр міста, висота пташиного польоту. Саме такий вид відкривається з панорамного вікна у просторому кабінеті Еріка. Його крісло стояло навпроти вікна, спинкою в мій бік. Робот, на ім'я Олівія, оголосила мою присутність і залишила нас, зачинивши за собою двері. Залишившись наодинці, я чую стукіт свого серця в глибокій тиші. Крісло почало розвертатись.

Несподівано для мене, у кріслі був не Ерік. У ньому сиділа Кароліна. Впевнено так сиділа, як у себе вдома. Цього разу вона була одягнена у діловий костюм. Це найбільша кількість одягу, яку я на ній колись бачила. Цікаво, Ерік взагалі знає, що Кароліна зараз сидить за його столом у його кріслі?

- Привіт Катя! Як справи?

Запитала вона незворушно.

- Привіт, Кароліна. Все добре. Париж просто чудовий! Якщо чесно, я думала, що в мене буде зустріч з Еріком.
- Я в курсі. Він поки що трохи зайнятий і попросив тебе зустріти. Не турбуйся, у нас буде чим розважитись в цей час. Йди за мною.
- А куди ми йдемо?
- Імпровізувати. Ти ж це добре вмієш?
- Хотілось би так думати.
- Я бачила тебе на сцені, ти вмієш працювати з публікою.

Працювати з публікою? Що вона затіяла? І де взагалі Ерік? Як завжди, у мене більше питань, аніж відповідей. За кілька хвилин ми прибули до невеликої конференц-зали, де було близько 10 осіб з камерами та мікрофонами.

- Що тут відбувається?
- Нічого особливого. Просто потрібно дати невелике інтерв'ю кільком телеканалам.

Очманіти. Мені здається, Кароліна переоцінює мої здібності. Могла і попередити, я б тоді підготувалась.

Ми сіли за великий стіл, накритий щільною білою скатертиною, майже до підлоги. На столі стояли чотири мікрофони різних телеканалів, дві пляшки води та дві склянки. Добре, що скатертина довга, так можна комфортно сидіти навпроти телекамер у короткій сукні, без трусиків. Я присунулась ближче, щоб ноги опинились під столом, а скатертина лежала на них. Не встигла я змочити горло, як ведуча почала репортаж.

“Ми починаємо нашу прес-конференцію з офісу, вже дуже відомої компанії – Robo Pleasure. Сьогодні нам посміхнулась доля і ми зможемо поспілкуватись з прекрасним дуєтом Кароліни та Катерини...”

Я відчула як теплі руки торкнулись моїх колін і розсунули мені ноги... Трохи підпригнув, я ледь стримала крик перед телекамерами. Моя сукня задерлась. За мить, чийсь язик

доторкнувся до моїх нижніх губок і почав робити мені куні... Збентежено, я кинула погляд на Кароліну - вона вже відповідала на перше запитання. Схоже, репортери зосередили свою увагу на неї і не помітили моєї реакції.

Під столом хтось був. Мабуть, не просто так тут скатертина до підлоги. За щетиною було зрозуміло, що під столом чоловік. Я одразу зрозуміла, що це Ерік. З першого дотику. Я ще жодного разу не бачила цієї людини в живу, але торкались ми вже багато. Мої почуття загострюються, коли я збуджена - це моя супер сила. Немає сумнівів, це був Ерік. До речі, це дуже в його стилі - робити мені сюрпризи, в той момент, коли на мене спрямовані камери.

Його язик ніжно водив по полових губах, поки руки погладжували мої гладкі засмагли ноги. Час від часу, він трохи покусував мене, що змушувало моє тіло реагувати.

Це було неперевершено. Я і так була збуджена після ранкових пригод, чого мені не вистачало, то це ніжних дотиків, ще й язичком. Я почала упливати, не слухаючи, що говорять навколо. Просто чудова прес-конференція...

Коли язичок під столом почав нарощувати темп, що я аж вчепилась руками за скатертину, увага журналістів переключилась на мене.

“Катерино, наступне питання для вас. Як ви вважаєте, чому компанія Robo Pleasure вибрала саме вашу рекламну платформу для просування своєї продукції?”

Я зробила глибокий вдих. У мене є буквально секунда, щоб подумати над відповіддю.

“Наша платформа дуже адаптивна. На сьогоднішній день алгоритми настільки просунуті, що це майже як живий організм, який добре розуміє бажання клієнтів.”

А хтось під столом добре розуміє мої бажання. Мені вже важко говорити.

"Ви вже зустрічались з Еріком Венбергом?"

Гарне питання! Він прямо зараз вилизує мою квіточку під столом. Але він ще не знає, що я знаю...

"Так!"

Відповідаю я впевнено. Язичок під столом аж завмер. Кароліна також кинула здивований погляд у мій бік.

"Яке він справив на вас враження?"

Кароліна все ще уважно дивилась на мене. А ще, якийсь пустун під столом перестав дихати, явно чекаючи відповіді.

"Людина не слова, а діла."

Репортери переключили свою увагу на Кароліну. А голова під столом продовжувала перебувати у ступорі. Я грайливо поплескала Еріка по щоці, взяла за волосся і направила його

назад, продовжувати працювати... У мене таке враження, що ми вже знаходимось у своєрідних стосунках.

Після інтерв'ю, ми пили каву на корпоративній кухні та спілкувались з представниками медіа без камер, у невимушеній обстановці. Я була настільки сексуально розпалена, що відчайдушно уникала будь-якого контакту з журналістами. Ерік не на жарт збудив мене, але не закінчив - я впевнена, що спеціально. Цікаво, він ще там під столом, чи вже втік?

Відбившись від настирливих питань, Кароліна підійшла до мене і сказала:

- Ерік вже звільнився і готовий зустрітись.

Ще пак! На мою думку, він просто хотів розігріти мене перед зустріччю. А ще, мені чомусь здається, що Кароліна теж знає, що відбувалось під столом.

Вже вдруге за день, я стою перед входом до кабінету Еріка, сподіваючись, що нарешті його побачу. Я зробила глибокий вдих, постукала і відчинила двері.

Так! На цей раз він був у кабінеті. Сидів у своєму кріслі і спокійно дивився на мене, не кажучи жодного слова. Я так розумію, що діалог треба починати мені.

- Ну, привіт... Ерік. Нарешті я тебе побачила. Добре попрацював під столом сьогодні.
- Ти завжди подорожуєш без трусиків?

Запитав він незворушно. Навіть не привітавшись!

- Останнім часом. Я так розважаюсь.
- Мені подобається твій стиль розваг. Я помітив, що ти стала більш впевненою у собі.
- Ти ж мені в цьому і допоміг. Так би мовити, розкрив мій потенціал.
- Твій потенціал ще не розкрито. Ти навіть не уявляєш, на що здатна.

Я підійшла до Еріка ближче і продовжила тихішим ГОЛОСОМ:

- У мене багато питань.
- Не сумніваюсь.
- Хто замовник?
- Тобі ще рано це знати.
- Чому?
- Ти не готова.
- Готова.
- Так готова, що побоялась запитати це тоді, по телефону?

Ого. Він знає, що це була я. Але як? Знову на крок попереду мене.

- Повір мені, Ерік, я сильно змінилась останнім часом, я готова до всього.
- Це просто слова.

- Ти ж сам казав, що я стала більш впевненою у собі?
- Цього замало. Якщо хочеш відповіді на запитання, тобі потрібно довести, що ти готова.
- Окей. Як?
- Роздягайся. Повністю.

Я, дуже швидко, зняла з себе сукню. Нижньої білизни на мені вже і так не було. Через кілька секунд я вже стояла повністю гола – хотіла вразити його своєю рішучістю.

- Що далі?
- Далі буде тест.

Ерік дістав із великої шафи якийсь девайс, схожий на сідло з фалоемітатором зверху. Додатково, позаду нього, були дві металеві труби навхрест. Виглядало багатообіцяюче.

- Що це?
- Це Sybian. Ти ж любиш іграшки?
- Найцікавіше, що я навіть не знаю. У мене за все життя так і не було жодної. Навіть звичайного вібратора.
- Все колись буває вперше.
- Я думаю є лише один спосіб дізнатись. Навіщо тобі це? Що ти задумав?
- Занадто багато питань. Потрібно спочатку заслужити на відповіді. Сідай.

Ерік подав мені руку і допоміг зручніше розміститись на цьому диві техніки. Потім узяв пульт і почав плавно крутити

ручку... У мене одразу закотились очі. Мені навіть не потрібен був час на збудження. Ця штука одночасно стимулювала всю поверхню моїх губок, включаючи клітор. Також, невеликий фалоімітатор ублажав мене ніжними круговими рухами всередині. Саме так, як мені хотілось. Начебто цей прилад створила жінка. Не кожен чоловік може доставити такі відчуття.

Я відчула як мою ногу взяли за ступню та пристебнули до нижньої горизонтальної труби. Розплющивши очі, я побачила як Ерік вже пристібає і другу ногу. Слідом за ногами в наручники потрапили мої руки. Потім, до вертикальної труби, була пристебнута моя шия за допомогою широкого металевого нашійника. Я була надійно закріплена і вже зовсім не могла рухатись. Вибір у мене був лише один – отримувати задоволення. Чарівна машина Sybian у цьому добре допомагала.

Ерік забрав усі мої речі та закрив їх у сейф. А сам мовчки вийшов із кабінету. Я залишилась наодинці з собою та відчуттями. Sybian стояв біля панорамного вікна. Я сиділа обличчям до нього, так близько, що не бачила своїх ніг та підлоги. Наче зависла в повітрі над містом. Переді мною відкрився неймовірний вид метушливого Парижа. Старовинного, але сучасного. Індустріального, але зеленого. Дивитись з такої висоти на це чудове місто було просто неймовірно. Я бачила людей знизу, які здавались дуже маленькими с такої відстані.

Диво машина продовжувала ніжно мене стимулювати. Мурашки бігали по всьому тілу. Мій страх висоти лише додавав

гострих відчуттів. Що більше я боялась, то більше збуджувалась. А що більше збуджувалась, то більше боялась...

Мене почало трясти. Все тіло. Я не могла зупинитись. Просто сиділа і тремтіла, чим далі тим сильніше. Я була безпорадною. Дуже скоро я або кінчу, або опісяюсь від страху. Скоріш за все - і те і те.

Мені здається, що до кабінету тихо зайшов Ерік. Він сів ззаду мене і просто спостерігав, не торкаючись і не кажучи жодного слова. Я відчувала його тепло та дихання. Позаду мене точно хтось був. Сподіваюсь, це був Ерік, а не хтось інший.

- Так і дивитимешся? Не хочеш приєднатись?

Простогнала я, ледве зібравши подих.

- У мене є більш важлива справа.

Ерік підніс до мого обличчя мій же телефон - той автоматично розблокувався. Усміхнувшись, він почав уважно дивитись історію моїх дзвінків.

- Це як взагалі розуміти?
- Зараз не ти ставиш запитання.
- Це мій телефон! І мені вирішувати, що з ним робити.
- Катя, ти реально думаєш, що зараз щось вирішуєш?

Ерік узяв пульт від Symbian і почав плавно збільшувати швидкість. Мене вже не просто трясло, а колотило. Збудження, страх і злість, стільки сильних емоцій та почуттів виривало в

моєму тілі. Він продовжував плавно збільшувати швидкість до того моменту, коли я вже майже не могла говорити. Потім він спитав:

- Хочеш, щоб я зупинив?
- Так! Будь ласка!
- Тоді ти будеш уважно слухати, що я скажу і чесно відповідати на мої запитання.

Я кивнула зі сльозами на очах. В мене не було вибору. Ерік вимкнув Sybian, але моє тіло ще продовжувало тремтіти якийсь час.

- Отже, Катя. Цього ранку в тебе був дзвінок від Марка. Про що ви говорили?

Блін. Я пообіцяла Марку, що збережу це в секреті. Я не можу це розповісти...

- Він просто зателефонував запитати, чи нормально я долетіла і побажав мені удачі.
- Це все? Ти впевнена?
- Впевнена.
- Саме тому він намагався подзвонити тобі чотири рази? Катюша, хіба тобі не казали, що брехати погано...
- Я кажу правду.
- Твої верхні губи часто брешуть. Правду можна дізнатись лише через нижні. Доведеться знову вмикати детектор брехні.

Він знову взяв у руки пульт.

- Якщо ти знову увімкнеш, то я закричу на весь офіс!
- Цей офіс ще краще шумоізолюваний, ніж твоя улюблена кімната 322. Кричи скільки завгодно.
- Ерік, не треба!
- Sybian має десять швидкостей. Вони збільшуватимуться автоматично, щохвилини. Якщо пройдеш усі швидкості - прилад відключиться сам. Якщо не витримаєш - тобі доведеться розповісти правду, щоби зупинити.

Sybian знову загудів. Десять швидкостей за хвилину, отже, мені потрібно протриматись 10 хвилин. Я починаю глибоко дихати та дивитись вдалину щоб відволіктись від відчуттів у моєму тілі.

Але це не допомогло. Вже в перші хвилини у мене почалось тремтіння. Страх висоти знову прокинувся. Заплющу очі - страшно. Відкрию - ще страшніше. Повільні вдихи стають все коротшими. Я вже не можу довго тримати повітря у легенях. Незабаром, це перетвориться на швидке панічне дихання.

Ерік, як ні в чому не бувало, сидів у своєму кріслі і щось вдумливо робив на комп'ютері. Звичайний робочий день. Потім він підвівся, взяв свою чашку і вийшов з кабінету. Я знову залишилась одна.

А що буде, коли я захочу зупинити, а його не буде поряд? Від цих думок мене знову почало трясти. Блін. Панікуючи я

роблю лише гірше. Катя, заспокойся, вдих-видих, вдих-видих, вдих-видих.

Сльози течуть з очей, слина тече з рота. Мене настільки сильно трясє, що якби я не була жорстко закріплена, моє тіло просто б стрибало по підлозі. Зазвичай, після оргазму я стаю мега чутливою і безперервна стимуляція мене просто вб'є. Фраза "побачити Париж і померти" заграла новими відтінками. Ну де ж цей Ерік?

Це потрібно зупиняти. Я починаю кричати "Ерік все, стоп! Я все розповім" у надії, що він десь поруч і почує мене. "Ерік! Ерік! Ти де? Ерїїкк!!!!!!!!!!!!!"

Мої власні крики викликали паніку. Я розплющила очі, намагаючись обернутись та сподіваючись побачити Еріка, чи хоча б когось, хто зможе мене врятувати. Навколо нікого нема. Лише безліч людей за вікном далеко вниз. Мої ноги настільки сильно трясло, що я вже ними взагалі не керувала. Вони просто смикались самі по собі. Подивитись вниз було великою помилкою, що викликало напад панічного страху. Я була впевнена що падаю вниз. Це кінець. Ось воно почуття невідворотнього оргазму. Я вже нічого не зможу зробити...

Ні, ні, ні, Нііііі! Я просто вибухнула. Найсильніший оргазм у моєму житті, без сумніву. Я стала настільки чутливою, що не могла більше терпіти стимуляцію. А вона продовжувалась. Я намагалась вирватись щосили. Хоч і знала, що це неможливо, я все одно відчайдушно намагалась.

Невдалі спроби звільнитись лише посилювали оргазм, який був настільки сильним, що я в паніці намагалась вирватись ще сильніше, провокуючи наступну хвилю. Кожна наступна хвиля була все сильнішою і я ставала все чутливішою,

від чого ще сильніше намагалась вирватись, що знову викликало нову хвилю... Це було замкнуте коло. Я була абсолютно безпорадною. А зараз я ще й опісяюсь.

Хвилі оргазму не припинялись. А швидкість Sybian ще раз збільшилась... У мене, вперше у житті, почався сквірт. Тепер кожна хвиля оргазму супроводжувалась струйкою високого тиску.

Я просто вереском крикнула "СТОООП!!!!" і продовжувала так кричати між кожною хвилею...

Нарешті підійшов Ерік з чашкою чаю.

- Моя дівчинка трошки опісялась.
- СТОП! СТОП! СТОП! Зупини це будлскааааа!
- А чи готова ти говорити правду?
- Таааааааааааак!

Ерік вимкнув Sybian і сів у своє крісло, спокійно попиваючи чай. Мене трясло ще кілька хвилин. Залишкові хвилі оргазму накривали ще час від часу. Невдовзі я знову змогла говорити.

- Звільни мене.
- Спочатку твої верхні губи мають розповісти правду.
- Добре.
- Якщо знову збрешеш, я залишу тебе на увімкненій машині ще на годину.

Годину?! Здається мені доведеться все розповісти, інакше я просто не витримаю. Цей чоловік завжди на крок попереду. Дуже страшно йому брехати. Я роблю глибокий вдих і починаю говорити.

- Марк знайшов підозрілий програмний код. Йому здається, що Robo Pleasure таємно стежитиме за клієнтами. Він попросив це з'ясувати. А ще попросив нікому не розповідати.

Сказала я з глибокою досадою в голосі. Ерік мовчки взяв вже свій телефон і комусь подзвонив. У тиші, я почула, що слухавку підняв Марк.

- Привіт Марк. То що ти казав Каті вранці?

Перебуваючи у повному шоці, я почула, як Марк сам йому все розповів! Він теж із ними разом? Персонал у готелі, Ерік, Кароліна, Віка, Марк... Здається, що весь світ змовився!

- Навіщо вам це все? Чому я?!
- Вибач, Катя. Але більше ти нічого не дізнаєшся. Ти не пройшла тест, бо не вмієш зберігати секрети. Отже, тобі не можна довіряти. Такі правила.
- Правила? Це що гра?
- Не можу сказати. Ти не пройшла третій рівень.

Ерік звільнив мене з кайданів і я лягла просто на підлогу, без бажання вставати. Мій світ зруйновано. Моя кар'єра, мій

бос, моя найкраща подруга. Нічого у житті більше не має сенсу. Я більше не хочу працювати в своїй компанії. А найприкріше те, що я навіть не дізнаюсь, що це взагалі було. Сльози полились з моїх очей на підлогу. Ерік дістав мої речі з сейфа, поклав їх поруч і, з співчуттям у голосі, запитав:

- Хочеш перекусити?
- Ні.
- Знову брешеш.
- Я навіть не знаю що сказати. Ти все одно можеш змусити мене зробити що завгодно.
- Ти втратила багато сил і тобі треба поїсти. Повір, ти не пошкодуєш. Тут неподалік є мій улюблений ресторан. Це, мабуть, найкращий заклад у Парижі.
- Добре. Але мені потрібно привести себе до ладу.
- У мене в кабінеті є душ і все, що може тобі знадобитись.
- Не сумніваюсь.

Розділ 15

Ніжний маринований тунець посипаний трюфелем танув у мене в роті. Ерік мав рацію, насправді, я дуже зголодніла. Ми замовили сет із семи фірмових страв ресторану маленькими порціями. Маринований тунець був під номером шість. Зазвичай я не можу стільки з'їсти, але зараз просто не можу зупинитись. У Париж можна приїжджати не лише заради краси, а й заради їжі. Воно того варте.

Місця в цьому ресторані зарезервовані на півроку вперед, а Ерік зміг отримати столик одразу, як тільки зайшов. Рівень його зв'язків трохи лякає.

Келих легкого вина, назву якого я навіть не можу вимовити, і я почуваюсь набагато краще. Я думала, що буду зла на Еріка, або на себе, або на Марка... Але, схоже, що на злість у мене просто немає сил. Машина Symbian висмоктала з мене всю енергію.

Я не пройшла тест на довіру. І що тепер? Невже вся ця історія закінчиться тут? Як багато питань у мене до чоловіка навпроти. Але я знаю, що він не відповість.

- Ерік, а можна все-таки поставлю одне питання?
- Дивлячись яке.
- До якої швидкості я дійшла?
- До дев'ятої. У тебе залишалось менше хвилини до кінця випробування.
- Блін. Ти серйозно?

- Катя, мені дуже шкода. Я дуже хотів, щоб ти пройшла тест. І не лише я.
- А хто ще хотів, ти мені звісно не скажеш? Хто цей таємничий чоловік? Ще більш таємничий, ніж ти.
- А хто сказав, що це чоловік...

Ерік змінився в обличчі. Схоже, він усвідомив що випадково сказав зайвого.

- Це жінка!? Замовник жінка!? Та кому це треба? Невже це Віка?
- Я можу, мабуть, сказати, що це точно не Віка.
- Не можу собі уявити, що якійсь жінці потрібно було все це організувати. Навіщо?
- Світ не завжди такий простий, як здається.
- Але Віка все одно з вами заодно? Хоча можеш не відповідати. І так зрозуміло.

Замовник — це жінка. Неймовірно. Я завжди уявляла чоловіка. Ерік знову зміг мене здивувати. Моя жада до таємничого знову взяла гору - я просто не можу це так залишити. Я маю продовжувати намагатись дізнатись правду. Любою ціною.

Я повільно підвелась зі свого стільця і пересіла на диван до Еріка. Не кажучи ні слова, я прислонилась до нього і поклала голову на його плече. Зараз для мене це дуже комфортна поза – я неймовірно втомлена. Він узяв мене за руку і почав ніжно погладжувати. Наше дихання синхронізувалось. Я пошепки запитала:

- Ти також засмучений, що я не дійшла до кінця?
- Дуже.
- Ніхто не дізнається, якщо ти скажеш замовнику, точніше замовниці, що я пройшла всі рівні. Я все одно була так близько...
- Я можу це зробити, навіть хочу це зробити, але не все так просто. Це було не останнє випробування. Якщо ти не пройшла його, то навряд чи зможеш пройти наступне.
- А що буде, якщо я зможу пройти наступне випробування?
- Тоді ти зможеш зустрітись з Марією.
- Марія це ім'я замовниці?
- Ніхто не знає її справжнього імені. Ми називаємо її Марія.
- Хто вона?
- Давай, поки що, скажемо так - дуже впливова жінка. Ти навіть не уявляєш, наскільки.
- Чим вона займається?
- Змінює цей світ. Без перебільшення. Я знаю, що це може прозвучати фантастично, але Марії вдалося заснувати таємну організацію впливових та талановитих людей, яких пов'язує разом незабутній сексуальний досвід.
- Як і нас із тобою.
- Так, як і нас із тобою. Це сильний сексуальний зв'язок. І рівень довіри, який дозволяє зробити дуже багато. Досягти більшого разом. Працює краще за будь-які договори, написані на папері.

У цей момент Ерік дивився мені просто в очі. Коли він замовк, наші губи почали зближуватись. Дуже повільно. Ми

нагородили один одного легким поцілунком і мурашками по тілу.

- Чай та десерт?
- Мабуть, просто чай. Як ти познайомився з Марією?
- Приблизно так, як ти познайомилась зі мною. Я був у робочому відрядженні, у Барселоні. Зупинився у тому самому готелі, у тому самому номері.
- Таємнича кімната 322.
- Так, для мене теж, досі таємнича. Щось пов'язує Марію і саме цей номер, але я не знаю що.
- Тебе теж тримали чотири накачані чоловіки?

Запитала я, з легкою іронією в голосі. Ерік посміхнувся і зробив невелику паузу, щоб замовити чай, потім продовжив.

- Марія завербувала мене сама, багато років тому. Я спав у кімнаті 322. Мені снівся еротичний сон, але відчуття ставали все більш реалістичними. Коли розплющив очі - Марія була на мені. А я був у ній.
- Тебе ніхто не тримав?
- Ні. Із чоловіками все простіше. Ми були лише вдвох. Коли я прокинувся, то спитав, що відбувається. Вона повільно поклала свій палець на мої губи та сказала: Тсссс.
- І ти більше нічого не казав?
- Ні. Принаймні, не одразу. Ми продовжували займатися сексом. Без слів. В ідеально тихій кімнаті, що дозволяло добре чути найменший стогін, дихання та серцебиття.

Вона чудово відчувала мене, постійно тримала на межі максимального задоволення, але не давала закінчити.

- Мені це щось нагадує.
- Я був шокований. Звичайно, я ніколи не був проти сексу з прекрасною незнайомкою, яка має ідеальну бархатисту шкіру, але до кінця не міг повірити. Мені здавалось, що це ще сон. Жодна дівчина в моєму житті не могла так довго тримати мене на межі. Я почував себе як підліток, який щойно відкрив секс. Коли мене накрила ейфорія від того, що відбувається, Марія оголила свій прекрасний голос.

Ерік знову зробив паузу. На цей раз для того, щоб налити чай з білого чайника, який нам щойно принесли.

- Ну, давай вже, що вона сказала?
- Марія запропонувала угоду. Ми її обговорювали просто під час сексу. У цей момент їй неможливо було відмовити. Вона запитала, чи я хочу щоб наступної ночі вона знов раптово опинилась у моєму сні. Але для цього мені необхідно було виконати важливе секретне завдання протягом наступного дня.
- Яке завдання?
- Секретне. Це означає, що про саме завдання я не можу говорити.
- І ти погодився?
- Звичайно! Хоча воно було нелегке і навіть ризиковане. Як тільки я погодився, вона дозволила мені закінчити. Так довго мій член ще не скорочувався. Він просто бив фонтаном. Гормони та ендорфіни вирували в моєму тілі.

Марія лягла мені на груди, поклавши палець на губи - щоб я не ставив зайвих запитань. Так ми й заснули. Прокинувся я вже сам. На столі, навпроти ліжка, була записка з нагадуванням про завдання.

- То ти зміг його виконати?
- Зміг. Я зробив усе, щоб повторити досвід минулої ночі. Тільки наступної ночі, було ще крутіше. Коли я прокинувся, мене пестили руки вже двох оголених дів - Марії та Кароліни. Мені дали нове важливе завдання. Так я познайомився з Кароліною, яку Марія призначила моїм менеджером.
- То Кароліна це твій бос? А я думала що навпаки.
- Всі так думають. Тому що публічно, я і є її бос. Але всередині організації, я підкоряюсь їй. Марія любить такі трюки. Так простіше зберігати організаційну структуру у таємниці.
- Як називається ваша організація?
- Вона не має назви. Є лише цілі та цінності. Знову ж таки, заради безпеки. Важко знайти те, що не має назви.
- Вона велика?
- Дуже. Марія має багато відданих агентів у всьому світі, чоловіків і жінок. А ці агенти мають своїх агентів, тощо. Скільки їх загалом, знає лише одна людина.
- Тож які цілі організації? Навіщо це все?
- Про це тобі розповість Марія, якщо пройдеш останнє випробування.
- Вибач, якщо ставлю надто багато запитань, але я не можу зупинитись. Віку ти завербував?
- Так.

- А Марка, я так розумію, Кароліна?
- В точку.
- І Віка пройшла усі випробування? Навіть Symbian?
- У Вікі були інші випробування, легші.
- А чому в мене важчи?
- Марія особисто підбирала випробування, саме для тебе.
- Ого. Чому я?
- Це питання не до мене.

Що більше я дізнавалася про Марію, то більше хотілося з нею познайомитись. Чому вона ставить до мене так особливо?

З одного боку, мені навіть страшно думати про наступне випробування. Але з іншого, ще страшніше думати про звичайне, сіре життя, яке на мене чекає, якщо я не спробую все змінити. Офісна робота п'ять днів на тиждень, вживання алкоголю з друзями на вихідних, обговорення особистого життя інших людей, моногамні стосунки та одноманітний секс щомісяця. Тихо спостерігатиму, через призму соціальних мереж, як життя проходить повз мене. І так до самої старості. Я не хочу бути звичайною цеглиною в нескінченній стіні. Цеглиною, такою ж прямокутною, як усі інші. Відмінною лише дрібними подряпинами, які я буду гордо, з самообманом, називати своєю індивідуальністю.

Зараз, я маю шанс стати частиною чогось більшого, чогось таємного, агентом секретної організації. Є шанс вплинути на цей світ, і я не можу його прогавити.

- Я хочу зустрітись з Марією. Я готова на все! Навіть якщо не пройшла останнє випробування. Навіть якщо наступне буде ще важче. Спробувати і зафейлити - це не так страшно, як не спробувати, а потім думати до кінця життя, що було б якби я наважилась.
- Мені подобається твій ентузіазм. Але будь обережна зі своїми бажаннями. Іноді вони збуваються.

Ерік узяв свій телефон та написав комусь повідомлення. Потім він усміхнувся і продовжив.

- Добре, Катю. Ти пройшла далі.
- Яке наступне завдання?
- Наступне завдання тобі дасть Кароліна. Добре відпочинь. Післязавтра, рано-вранці, ти вилітаєш до Ніцци. Кароліна надішле тобі квиток на літак.
- Дякую!
- Не боїшся?
- Звичайне життя лякає мене набагато більше.
- Мене теж...
- Може даси якусь пораду, як краще поводитися з Кароліною?
- Ніколи з нею не сперечайся. Вона цього не любить.

Розділ 16

8:30 ранку. На виході з аеропорту Ніцци на мене чекав чорний мерседес з тонованим склом. Я навіть не знала, куди він мене повезе. Водій вийшов із машини, взяв багаж та відчинив двері. На задньому сидінні сиділа Кароліна.

- О, привіт, Кароліна!
- Привіт, Катя. Ти знову здивована побачити мене?
- Трошки. Не очікувала що зустріну тебе так рано. Я думала, що спочатку мене повезуть у готель.
- Готель тобі не знадобиться. Ти голодна?
- Ні, я поснідала в літаку.
- Добре. Чи вдалося виспатись?
- Так. Я останнім часом стала краще спати.
- Чудово.

Від її слова "чудово", мені стало трохи неспокійно. Але я ще раз нагадала собі про те, що назад дороги вже немає. Я надто далеко зайшла. Робитиму все, що вона скаже.

Подорож у новому мерседесі була дуже комфортною. Я навіть не помітила, як минула година в дорозі. Ми приїхали на знамениту набережну Ніцци, яка була досить довга.

Кароліна оцінюючи подивилась на мої босоніжки та запитала:

- У тебе є більш зручне взуття?
- Так, у мене в валізі є літні кросівки. А що?

- Просто хотіла прогулятись.

Кароліна вийшла з машини та відчинила багажник. Я відстебнула свій ремінь і пішла за нею. Переодягнувшись у свої білі кросівки, я запитала:

- Добре. Куди йдемо?
- Стривай, я хочу щоб наша шкіра засмагла.

Я одразу зрозуміла, що вона почне роздягатись. Я ж знаю, яка в неї засмага... Звичайно, мені доведеться робити те саме. Кароліна зняла свою сукню і негайно взялася за спідню білизну, включаючи трусики. Хто б сумнівався! Було приблизно 9:30 ранку, теплий, сонячний день. На набережній Ніцци вже було чимало людей.

Вона зняла навіть годинник і поклала все у свою сумочку, разом із телефоном. Коли на ній залишились лише кросівки, вона подивилась на мене й усміхнулась.

Оххх, що ж я таке роблю. А це точно мені потрібно? Внутрішній діалог знову заграв у моїй голові... Окей, в аеропорту Парижа, коли задерлася сукня, мені теж було ніяково, спочатку. Але потім, навіть сподобалось. Кароліна якось же це робить? Як мінімум, я буду не одна.

Після глибокого вдиху, я повністю роздяглася і поклала свої речі в багажник. І мій телефон також.

- Чудово. Тепер нам нічого не заважатиме. Пішли гуляти?

Я кивнула головою. Мерседес поїхав, разом із нашими речами. Кароліна почала рухатись впевненою ходою, вздовж набережної. Я йшла поруч із нею, намагаючись тримати той самий темп.

Всі погляди перехожих, звісно, були зосереджені на нас. Дві фітнес нудистки у кросах стали головним хітом цього ранку. Сказати, що я почувала себе ніяково - нічого не сказати. Єдине, що додавало комфорту – це погода. Було тепло, але не спекотно. Приємне ранкове сонце та легкий морський вітерець.

Кароліна рухалась як справжня модель. Вона нічого не прикривала руками і вільно розмахувала ними. Я намагалась копіювати мову її тіла і робила те саме. Вона завжди посміхалась перехожим і дивилась їм в очі. Замість того, щоб соромитись самій, вона змушувала соромитись їх. Неймовірна впевненість у собі. Вона повернула голову в мій бік і спитала:

- Як відчуття?
- Спочатку було ніяково, а тепер мені навіть подобається.
- Через деякий час, ти перестанеш помічати перехожих.

Метрів сто перед нами стояло двоє поліцейських. Наші оголені силуети їх явно зацікавили, і вони почали цілеспрямовано рухатись у наш бік. Напевно, чудова прогулянка зараз закінчиться. Раптом у одного з поліцейських зашуміла рація. Він її підняв і почав слухати, що йому кажуть. Його обличчя було збентежено, він ще раз подивився на нас і з подивом, щось сказав своїй напарниці. В одну мить вони обоє

зупинились і просто відвернулись в інший бік. Начебто ми перестали для них існувати.

Тепер я запитала:

- Куди ми йдемо?
- В майбутнє.
- Гарне майбутнє?
- У те, що ми самі собі створимо.
- У цьому майбутньому буде зустріч з Марією?
- Для зустрічі з нею, тобі дечого не вистачає.
- Чого?
- Самостійності.
- Чому ти думаєш, що я не самостійна? Я усього в житті досягла сама.

Нічого не відповівши, Кароліна повернула у бік зупинки транспорту, куди щойно підїхав наш Мерседес. Цікаво, куди ми поїдемо цього разу?

Вона сіла в машину і зачинила двері. Я підійшла до другої двері. Але вона не відчинялась. Я спробувала ще раз – ні, машина закрита. Кароліна опустила своє вікно і не давши мені нічого сказати, почала говорити сама:

- Катю, слухай уважно і не перебивай. Тобі не можна одягати жодного одягу. Також не можна просити ні в кого телефон. Інакше ти не пройдеш останнє випробування і ніколи не зустрінешся з Марією.
- Але Кароліна...

Я хотіла заперечити, але раптом згадала, що Ерік казав ніколи не сперечатись з Кароліною. Поки я була збентежена, вона продовжила.

- Повна самостійність та незалежність. Як від людей, так і від речей.

Її вікно зачинилось. Мерседес швидко поїхав з усіма моїми речами...

О ні! О Ні! Я навіть не знаю, що мені робити. Я не встигла запитати, куди мені йти? Чи чекати на неї тут? Як довго? Вони за мною приїдуть?

Навколо мене почали збиратись глядачі. Деякі дістали свої телефони, щоб зняти на камеру. Це просто чудово. Мені хочеться сісти та заплакати. Так, залишатись тут не можна. Я швидкою ходою пішла в тому ж напрямку, куди ми рухались до цього.

Йти набагато простіше, ніж стояти на місці. Треба намагатись мислити раціонально та оцінити ситуацію. Хоча мені навіть страшно думати про це, але спробую. Отже, я повністю гола. Повністю! У чужій країні, у незнайомому місті. Без телефону. Без документів. Без грошей. Взагалі, без нічого! У мене нема ні готелю, ні квартири. Я тут нікого не знаю. Мої речі поїхали у невідомому напрямку. Я не знаю, куди мені йти і що робити. Не знаю, коли повернеться Кароліна. І чи повернеться вона взагалі...

Моє серце б'ється так, що я його чую прямо на вулиці. Я зараз просто опісяюсь від паніки. І навіщо я в це вплуталась? Заради чого? Може звичайне життя офісного планктону не таке

вже й погане для мене? Як мало вибору залишилось у моєму житті. Крім того, як йти вперед, я більше нічого не можу робити. Я залишилась наодинці з усім світом. Все, що в мене є - це моє оголене тіло.

Добре, треба брати себе до рук. Коли я так само йшла з Кароліною, було ж все окей? Набережна довга, потрібно просто йти впевненою ходою, посміхатись, насолоджуватись погодою та морським видом. Один крок за іншим, не думаючи, що буде далі, просто йти вперед. Вдих видих. Вдих видих.

Самопереконавання спрацювало, я справді заспокоїлась і навіть почала думати на абстрактні теми, вже не помічаючи людей, що дивляться на мене. На мені не було годинника, але я, все одно, розуміла що йду досить довго. Напевно, вже понад годину. На вулиці ставало все спекотніше і я все частіше поглядала на дорогу біля набережної, сподіваючись побачити чорний Мерседес. І скільки мені ще так гуляти? Як Кароліна мене знайде? Може мені треба повернутись на те місце, де ми розійшлись? У моїй голові знову прокинулась тривожність, і я знову почала панікувати.

Гарно облаштована набережна закінчувалась, далі вже були дикі пляжі з великим камінням. Схоже, мені скоро доведеться розвертатись. Але ж я не зможу так ходити туди-сюди цілий день? Вже було доволі спекотно, у мене втомилися ноги і я дуже хотіла пісяти. У момент чергового розпачу, я побачила те, що мене дуже втішило - іншу оголену дівчину. Ні, то була не Кароліна. На дикому пляжі, далеко від усіх, відпочивали нудисти. Як жінки, так і чоловіки. Мені точно треба туди!

Я пірнула у холодне море, де ще змогла і попісяти. Полегшення та радість – два почуття, які я зараз відчуваю. До речі, це моє перше купання в морі цього року. Мое життя стало настільки спонтанним і непередбачуваним, що я досі не можу в це повірити. Вийшовши з води, я лягла на теплу гальку і заплющила очі. Нарешті я можу трохи відпочити після довгої ходьби. Тут було дуже комфортно. Навколо мене було багато оголених людей, і я більше не виділялась.

Мій позитив тривав недовго. Сонце рухалось все вище і сильно пекло шкіру. Я не можу так довго лежати. До того ж страшенно хочеться пити. Я пам'ятаю, що по дорозі сюди, неподалік від пляжу, був невеликий магазинчик з продуктами. Я підняла свою голу попку і спрямувала туди.

У магазині було прохолодно – там справно працював кондиціонер. За касою сидів молодий хлопець, який навіть не помітив, як я зайшла – він занадто захоплено грав на телефоні. Я пройшлася по рядах, взяла крем для засмаги з максимальним захистом та пляшку води. Але як я за це заплачу? У мене немає жодної копійки. Черговий раз я запитала себе: щоб на моєму місці зробила Кароліна? Тихо підійшовши до каси, я стала прямо навпроти продавця, чекаючи поки він відірветься від телефону і зверне на мене увагу. Хлопець спочатку ліниво підняв очі, а потім різко змінився в обличчі і зістрибнув зі стільця, випустивши свій телефон, який впав на підлогу. Я посміхнулась і простягла йому крем для засмаги.

- Допоможи мені нанести крем, будь ласка.

Тремтячими руками, він видавлював крем і наносив на моє оголене тіло. Я в цей час відкрила пляшку води і випила її залпом. Ох, нарешті! Вгамувавши спрагу, я допомогла хлопцю з кремом, розмазавши його в тих місцях де він соромився доторкнутись. Коли ми закінчили, я взяла з собою ще одну пляшку води та сендвіч з куркою. Сьогодні це буде моїм скромним обідом.

Виходячи з магазину, я послала продавцю повітряний поцілунок і ще раз усміхнулась. За його виразом обличчя було зрозуміло, що він досі не вірить у те, що відбувається. А його телефон продовжував лежати на підлозі... Це, напевно, був гарний день у його житті. Але мене, все одно, мучила совість. До цього моменту я ніколи нічого не брала безкоштовно.

Отже. Тепер кожен сантиметр моєї шкіри покритий кремом, включаючи обличчя. Я більше не боюсь сонця. У мене є їжа. У мене є вода. Я засмагаю у безпечному місці, де всім пофіг, що я гола. Не все так погано...

Рожеве сонце наближається до лінії горизонту і яскраво відбивається у блакитній воді. Немає кращого місця для милування заходом сонця, ніж море. Це був, водночас, найкрасивіший і найстрашніший захід сонця в моєму житті. На пляжі залишалася лише я та подружня пара, яка вже збирала речі. Мені доведеться піти одразу, після них. Залишатися тут одною небезпечно. Але куди йти? Я все ще гола і гадки не маю, що мені робити далі. Зараз був би ідеальний момент для голлівудської появи Кароліни. Але чим далі, тим менше я вірила, що вона приїде.

Стає прохолодно. Подружня пара покинула пляж. Я залишилась зовсім одна. З жахом дивлячись на море, що темніє, я думала що мені робити. У магазинчику, в якому я сьогодні була, продавались шорти та футболки. Думаю, той хлопчина буде не проти, якщо я в нього трохи одягнуся і попрошу телефон. Як тільки я зможу отримати назад свої особисті речі, перше, що я зроблю - поверну йому всі гроші за товари, які використала.

Ні! Я надто далеко зайшла, щоб усе так просто кинути. Якщо я зараз здамся, то всі мої попередні старання будуть марними. З іншого боку, залишатись без одягу на ніч, у чужому місті – це надто небезпечно. І дуже холодно. Якщо мислити раціонально, йти на такий великий ризик, із примарною надією, що ось-ось усе закінчиться - це неймовірно безглуздо.

Мої ментальні гойдалки швидко закінчились, коли я побачила, що магазин був вже закритий... Запізно. Такі пляжні магазинчики рано відчиняються та рано зачиняються. Надворі вже темно. Мені терміново треба знайти людне місце. Так, там всі на мене дивитимуться, але принаймні буде безпечніше.

Я побачила багато вогнів вдалині. Швидше за все, там центр міста, де вирує нічне життя. Дуже швидко я пішла в цьому напрямку, озираючись на всі сторони.

Опинившись на найбільшій пішохідній вулиці міста, я зрозуміла, що це район ресторанів та барів. Магазинів тут нема. Доведеться пройти всю вулицю до кінця, щоб побачити, що за нею. Безперечно, я була центром уваги. Увечері моє оголене тіло викликало ще більше цікавості відпочиваючих. Я вирішила, що не бігтиму в паніці, а як і раніше, буду йти впевненою ходою і посміхатись, не звертаючи уваги на посвистування вслід.

Діставшись перших магазинів у центрі, я з розчаруванням побачила, що вони також зачинені. На додачу, за мною прив'язався натовп підлітків, які ходили п'ятами. Куди не піду, вони за мною. Я швидко прискорила крок, вони теж пішли швидше. Це просто чудово - вже зібрався мій місцевий фан клуб переслідувачів. Було б непогано, хоча б вижити цієї ночі...

Мої соски скам'янілі від холоду. Тіло тремтить. Від впевної ходи не залишилось й сліду. Я вже думаю про те, щоб стати у центр вулиці та істерично кричати, благаючи про допомогу. Як я опинилась у цій халепі? Невже мені це все потрібно?

Раптом, за поворотом я звернула увагу на яскраву рожеву вивіску, під якою стояло двоє чоловіків у костюмах. Це був стриптиз клуб, а чоловіки – це охоронці. Хм, а це вже цікаво. Підійшовши до входу, я мило посміхнулась і вільно пройшла усередину. Охоронці трохи розгубились, але не стали перешкоджати. Обшукувати мене все одно не треба. А ось збуджених підлітків, що йшли за мною хвостом, вони не пропустили.

У холі мене зустріла дівчина, адміністратор клубу, яка почала розмову:

- Вечір добрий, смілива мандрівниця. Чим можу допомогти?
- Чи можна у вас трохи потанцювати?
- Наразі ми не шукаємо нових танцівниць.
- Я готова танцювати безкоштовно. Ви не пошкодуєте, мені навіть не треба роздягатись.
- Так, це я помітила. Ну добре, якщо ви так сильно хочете, то ласкаво просимо. Я думаю, наші гості не будуть проти такої чудової нудистки.

Я забралась на один із вільних подіумів і почала зображати танці. Танцювати стриптиз я, звісно, не вмію, але вибору в мене не було. Тут було тепло та безпечно, тому мені хотілось затриматись. На сусідніх подіумах танцювали інші дівчата. Деякі топлес, деякі повністю оголені. Я намагалась копіювати їхні рухи. Мені це навіть починало подобатись. Я завжди любила танцювати, хоча і не дуже вміла.

Клуб працює до ранку - отже я у безпеці на всю ніч. На барі мені наливали попити і я могла відпочивати на дивані за танцполом, коли втомлювалась. Мені ще раз вдалося знайти вирішення усіх проблем. На декілька годин...

Ніч пройшла швидко. Що ближче до ранку, то менше відвідувачів. У залі вже майже нікого немає. Я спитала час у бармена - до закриття залишилось пів години. Якщо я хочу продовжувати це божевільне випробування, то логічним кроком буде знову піти до нудисткого пляжу на світанку.

Але чи варто? Мені здається, що я вже остаточно загубилась у цьому місті, і Кароліна не зможе мене знайти, навіть якщо захоче. Я ж не буду просто так бомжуватиму голою в Ніцці? Це вже занадто! Настав час покласти цьому край...

Адміністратор клубу робила обхід перед закриттям. Підійшовши до мене, вона спитала:

- Як ти опинилась у центрі міста повністю голою?
- На жаль, я не можу розповісти.
- Може тобі потрібна допомога? Я можу знайти тобі одяг.

Я зробила паузу на кілька секунд, щоб ще раз усе обміркувати.

- Так, я буду дуже вдячна. І ще, я хотіла б скористатись телефоном, якщо можна.
- Звичайно. Чекай тут, я зараз все принесу.

Здаватись завжди прикро. Особливо, коли ти зайшла так далеко... Я опустила голову і думала про те, як повернусь у нормальне життя.

Розсувні двері знову відчинились. До клубу зайшов чоловічий силует. Я звернула на нього увагу, бо до цього всі чоловіки лише виходили. А цей зайшов і рухався у мій бік. Здається, він мені когось нагадує... Oh my god!! Це ж був масажист із салону, біля мого будинку. Той самий хлопець! Якому я відправляла своє селфі два дні тому. Виходить, він також належить до цієї таємничої організації? Таке враження, що всі навколо до неї належать... Як тут не згадати фільм "Шоу Трумана". Я, до речі, дуже любила його у дитинстві.

Масажист ще не встиг підійти, а я вже дещо зрозуміла. Я так сильно хотіла зустрітись з Марією - але, виявляється, я її вже зустрічала. Впевнена, що це була та приємна жінка з ресепшн, у масажному салоні.

- Привіт, Катя! Як погуляла? Тобі сподобалась Ніца?
- Ха-ха. Та я в захваті!
- Це помітно.

В руках у масажиста-рятівника був м'який білий халат. Який він розгорнув, щоб мене одягнути. Я не змогла втриматись і міцно його обійняла.

- Ти навіть не уявляєш, як я рада тебе знову зустріти.
- Думаю, що уявляю.
- Що далі? Я провалила випробування?

У цей момент, до нас підійшла адміністратор клубу, з одягом у руках, який мені вже був не потрібен. Я вибачилась та показала, що вже одягнена. Несподівано, вона дістала 50 євро і простягла мені.

- Що це?
- Я знаю, ти сказала, що тобі не треба платити. Але ти так старанно танцювала, що я не можу тебе відпустити з порожніми руками.
- Дякую, але не треба.
- Візьми, нехай це буде тобі на удачу.
- Ну добре, нехай. Удача мені не завадить. Дякую!

Ми переглянулись з масажистом, імені якого я досі не знала, і обидва засміялись. Я поклала свої, чесно зароблені, 50 євро у кишеню халата. Можна сказати, ніч минула марно. Потім я знову повернулась до нього і запитала:

- Як тебе звати?
- Мене називають Dr. X.
- А справжнє ім'я?
- Стас.

- А як мені тебе називати?
- Як хочеш. Нам час іти.

На вулиці на нас чекав уже знайомий Мерседес, але без водія. Стас посадив мене назад, а сам сів за кермо.

- Ти голодна?
- Так!
- Там у сумці, на задньому сидінні, є їжа та чай у термосі.
- Дякую!
- Катя, я хочу щоб ти знала, що за тобою постійно спостерігали. Якби тобі загрожувала будь-яка небезпека, тебе не дали б образити.

Ох. Це, звичайно ж, приємно усвідомлювати зараз. Але було б набагато краще, якби я знала про це наперед. Хоча, я чудово розумію, чому вони так зробили.

- То я пройшла випробування чи ні?
- Ти протрималась 21 годину у чужому місті, без одягу. Нікому раніше це не вдавалось - це рекорд.
- Ого. А який рекорд був до мене?
- 9 годин. Ти побила його, більше ніж удвічі. Так, ти пройшла випробування.

Велика, солена сльоза покотилась по моїй щоці. Я змогла. Я ЗМОГЛА! Було важко, було страшно, я багато разів падала у відчай. Але зрештою, у мене вийшло. Аж самій не віриться... Dr. X зачекав поки я поїм, потім завів машину і почав плавно розганятись.

Коли ми проїжджали повз набережу, я попросила зупинитись біля того магазинчика, до якого я вчора заходила. Я взяла в руку мої зім'яті 50 євро та вийшла з машини. На касі сидів той самий хлопець, що й учора. Хоча він і заперечував, я наполягла на тому, щоб розрахуватись за всі товари, які я тут взяла. З гарним почуттям на душі, я повернулась у машину.

На задньому сидінні лежала подушка і я поклала її собі під голову. Перед тим як поринути у заслужений сон, я з цікавістю запитала:

- Стас, а якби я не здалася і не попросила допомоги у адміністратора клубу, ти б все одно з'явився?
- Ні.
- А якщо, я так і надалі трималася б голою, скажімо ще тиждень?
- Тоді ми б чекали ще тиждень.
- Жесть.
- То була ідея Марії. Вона має на це свої причини.
- Не сумніваюсь.
- До речі, класне селфі, яке ти мені надіслала. Помітно, що ти любиш своє тіло та стежиш за собою.
- Ха. Дякую.

Таке гарне відчуття, коли ти пройшла складне випробування, а потім ще отримала комплімент. Тепер так легко на душі. Здається, я нарешті заспокоїлась.

Я заплющила очі і поринула в сон...

Розділ 17

Прокинулась я від шуму воріт, що відчиняються. Ми заїжджали на територію великого маєтку, оточеного високим парканом. Хм. Це мабуть резиденція Марії?

Одразу як ми зайшли всередину, Dr. X почав роздягатись. Схоже, тут такий дрес-код. Я теж зняла свій халат і оголилась ще швидше за нього. Хороша новина в тому, що я нарешті побачила його апетитну попку. Вона була такою ж засмаглою, як і решта тіла. Цікаво, чи буде доречно, якщо я до неї доторкнусь? Він же торкався моє попи, чому б і мені торкнутись його...

Маєток був чимось схожий на розкішний санаторій, де відпочивали різні люди. Усі оголені. Своєрідний клуб успішних нудистів, де люди робили що хотіли. Хтось купався у басейні, хтось засмагав, хтось грав у теніс, а хтось займався сексом на траві... Усі випромінювали ріновагу. Усі випромінювали щастя.

Ми зі Стасом піднялись в зону спалень і підійшли до дерев'яних дверей.

- Ласкаво просимо. Це твоя кімната.
- Тут так затишно. Дякую!
- Ти можеш поки що відпочивати. О 19:00 я прийду за тобою та проведу на вечерю.

У кімнаті стояла моя валіза і сумочка. Я одразу ж перевірила документи з телефоном – все було на місці. Лише зараз, я усвідомила, що вже кілька днів не читала новин та

соціальних мереж. Найцікавіше, що мені навіть не хотілось. Коли в твоєму житті багато пригод, то вже неважливо скільки лайків поставили під твоїм останнім постом в інстаграм.

Після кількох годин відпочинку, я прийняла душ і почала приводити себе до ладу. Зважаючи на місцевий дрес-код, мені не треба думати що одягнути. А в цьому щось є. Я оцінюючи подивилась на себе в дзеркало – мені сподобалось те, що я побачила. Схоже, що я схудла десь на два кілограми.

19:00 – у двері постукав Dr. X, секунда в секунду. Оце так пунктуальність.

- Привіт, Катя, ти готова?
- Так. Я готова до всього.
- Гарно виглядаєш.
- Дякую. Ти теж! Зараз буде те, що я думаю?
- Так, зараз буде те, що ти думаєш.
- Тоді пішли.
- Коли будеш спілкуватися з Марією, уважно слухай кожне її слово. Вона ніколи не повторюється. І повір, там є що послухати. Це найрозумніша людина, яку я коли-небудь зустрів.
- Окей, дякую. Матиму це на увазі.

Стас провів мене через кілька коридорів та сходи до невеликої зали, з виходом на відкритий балкон, де стояв стіл, накритий білою скатертиною. На стільцях лежали м'які

рушники, мабуть для того щоб на них було гігієнічно сідати голим тілом.

Балкон, на якому поки нікого не було, мав неймовірний вид. Маєток знаходився на мальовничій горі, прямо перед морем. Я підійшла до поруччя і з захопленням подивилась в далечінь, намагаючись передбачити своє майбутнє. Це важко описати, але я відчувала незвичайний свіжий запах. Запах волі. Обернувшись, я трохи злякалась. Позаду мене стояла Марія. Так, я виявилась правою - це саме та Марія, з якою я вже зустрічалась. А Dr. X на балконі вже не було - він зник по англійськи.

- Привіт, Катя. Я чула, ти хотіла зустрітися зі мною.
- Дуже. І добрий вечер, вибачте.
- Називай мене на ти. Сідай, зараз нам принесуть попити.

Її голос був таким же ніжно-оксамитовим, як і її шкіра. Марія випромінювала спокій і неспішно говорила. Столик був невеликий, ми сиділи один навпроти одного. Я уважно вивчала її, а вона уважно вивчала мене. Коли нам принесли воду і ми замовили їжу, я не втрималась і розпочала довгоочікувану бесіду:

- Марія, хто всі ці люди? Що вони тут роблять?
- Це члени нашої організації. Тут один із наших клубів, де ми зустрічаємось подалі від сторонніх очей. Іноді по справах, іноді просто для відпочинку. У нас багато таких клубів по всьому світу.
- Чому всі оголені?

- Тому що нам нема чого приховувати один від одного. Одяг для тіла це як маска для обличчя. Відсутність масок – показник довіри.
- Вибач, це дуже егоїстичне питання, але я маю його задати. Чому я? Чому ти вибрала мене?
- Катя, я знаю, що в тебе багато питань. Але, якщо ти не проти, то я спочатку хотіла б розповісти свою історію. Впевнена, що після цього питань буде набагато менше.
- Звичайно, я не проти.

Я була сфокусована, ще раз згадавши, що вона ніколи не повторюється. Марія взяла склянку з водою, змочила горло і почала свою розповідь:

“Коли я була приблизно твого віку, ми з подружкою пішли до нічного клубу. Там познайомились з чоловіками, які виглядали дуже солідно. Принаймні, це було помітно за їхніми дорогими аксесуарами. Вони пригощали нас алкоголем і приділяли багато уваги, що було приємно. Ми добряче випили, активно спілкувались та багато реготали. Це, мабуть, останнє, що я пам'ятаю про той вечір. А потім – порожнеча.

Отямилась я від якогось постійного шуму – щось сильно гуло. Моя голова дуже боліла, а тіло ледве рухалось. На мені не було одягу, я лежала повністю гола на м'якому ліжку. Поруч зі мною лежала моя подружка, яка ще не прийшла до тями. Теж без одягу. Я переконалась, що вона жива і спробувала її розбудити, на що пішло кілька хвилин.

Кімната, в якій ми знаходились, була дуже маленька. Стіни досить дивної форми, не рівні, а напівкруглі. А замість

вікон - маленькі ілюмінатори. Коли я до них підійшла, то побачила хмари та океан. Ми були у каюті приватного літака, що перебував у повітрі. А шум, від якого я прокинулась - це працюючи двигуни.

Взявшись за ручку дверей, я здивувалась, що вони були відчинені. Ми вийшли з каюти. В основній зоні літака сиділо троє чоловіків. Вони були озброєні автоматами та грали в карти. Це були інші чоловіки, не ті, з якими ми випивали в клубі. Вони навіть не звернули увагу на те, що ми вийшли. Все одно ми не могли нікуди втекти з літака, навіщо відриватись від цікавої гри. Я спробувала поговорити з ними, щоб з'ясувати, що відбувається. Але даремно, на мене ніхто не звертав увагу. Схоже, ми для них просто товар, який вони везуть на продаж.

Літак приземлився на якийсь острів посеред океану. Нас вивели на двір під дулом автомата. Внизу чекав чоловік у пляжних шортах та сонцезахисних окулярах. Незважаючи на його непрезентабельний вигляд, було зрозуміло, що він є власником цього острова. Його супроводжувала охорона та ще дві оголені дівчини. Судячи з їхньої засмаги, ці дівчата вже давно на острові. Що мене найбільш здивувало, це усмішки. На відміну від нас, дівчата на острові щиро посміхались та виглядали щасливо. У цей момент, мені здавалось що я досі сплю.

Власник острова уважно оглянув нас та помацав. З задоволеною фізіономією, він подав знак своїй охороні - ті передали дві валізи чоловікам із літака. Один із них повернувся в наш бік і сказав, що тепер це наш новий господар. Ще він сказав, що ми повинні його слухатись беззаперечно, інакше наші гарні тіла стануть кормом для акул.

Наш новий “господар” розвернувся і спокійно потопав далі. З нами заговорили місцеві дівчата. Я так зрозуміла, що їхня роль була нас заспокоїти. Одна з них сказала: "Ласкаво просимо на Острів Свободи". Що звучало іронічно, тому що це виглядало як в'язниця для секс рабинь. Вона продовжила: “Ні про що не турбуйтеся. Тут ваше життя стане легким і безтурботним, ви назавжди забудете про безліч проблем, які у вас були до цього. На вас чекає комфорт, найкраща їжа у світі, багато приємних вражень. Зараз, ми вам тут все покажемо та розповімо.”

Сам острів виглядав як райський куточок. Тут було завжди тепло. Чистий білий пісок, кришталево прозора бірюзова вода. Пальми, кокоси, доглянута рослинність, за якою постійно стежили садівники. Екзотичні різнокольорові папуги, які мешкають тут так само, як голуби живуть у звичних нам містах. У центрі острова стояв розкішний палац власника, де також приймали найважливіших гостей. Крім палацу, на території знаходилось безліч котеджів, кожен зі своїм басейном та джакузі. Також багато інших будівель, причал для яхт, гольф-клуб, тенісні корти. Навіть міні аеропорт для невеликих приватних літаків. Якраз на такому нас привезли сюди. Все це пов'язувала мережа красивих доріжок, викладених із мармурової плитки. Ну а головною прикрасою острова, звісно, були вродливі оголені дівчата, яких викрадали і привозили сюди, проти їхньої волі.

Втекти звідси було неможливо – довкола безмежний океан. Тому дівчата могли вільно гуляти островом та розважатись, як вони хочуть. Нам були не доступні телефони, або будь-які інші засоби зв'язку. Також, був заборонений будь-який одяг. Ми

жили на острові повністю голі. Для всіх дівчат видавали окрему воду у пляшках, що містить спеціальні гормони, які тримали нас у постійному сексуальному збудженні, зупиняли місячні та мали протизаплідний ефект. Ця вода робила із дівчат ідеальних сексуальних рабинь. До іншої води ми не мали доступу.

Все, що від нас вимагалось - це гарно виглядати і відпочивати на острові, радуючи гостей своєю красою. Іноді, спокушати найважливіших гостей. Тут було все для того, щоб добре виглядати: тренажерний зал, фітнес тренер, косметолог, дієтолог, манікюр, епіляція, найкраща косметика у світі, абсолютно все.

Ні, це був не просто мега-бордель для багатих. Насправді, це був центр впливу. Окрема кримінальна держава, яка не існувала на карті. Тут таємно гостили політики, навіть лідери деяких країн, успішні бізнесмени, зірки шоу-бізнесу та інші впливові чоловіки. Цей острів був місцем, де укладались багатомільярдні угоди та лобіювались політичні рішення. Таємна закуліса нашого жорстокого світу. Все частіше тут з'являлись мафіозі, наркобарони, торговці зброєю та інший світовий кримінал. Вони платили господареві величезні гроші за допомогу у вирішенні їхніх питань з урядими різних країн.

На острові завжди було більше дівчат, ніж чоловіків. Дівчат, які пили чарівну воду та постійно хотіли сексу. Це створювало конкуренцію серед нас за гостей. Перевернутий світ, у якому все було навпаки.

Для чоловіків це був не просто класний відпочинок - це був найкращий сексуальний досвід у їхньому житті. Ідеальна утопія. Чоловіки багато в чому сильні, але жінки - це їхня

головна слабкість. Вони поводили себе як діти, які потрапили до Діснейленду. Заради такого досвіду вони готові були піти на будь-які поступки, включаючи інтереси їхніх країн.

Найздібнішим дівчатам давалися важливі завдання. Наприклад, схилити гостя до певного рішення, або дізнатись корисну інформацію. Для цього, нас тренували найкращі психологи та вихідці зі спецслужб. По суті, ми стали секретними суксуальними агентами. Дівчатам, котрі успішно виконували місії, дуже щедро відплачували. Їм давали найкращі умови життя, більше відпочинку, дорогі прикраси, привозили будь-яку їжу та подарунки з великої землі. Навіть дозволяли завести собаку, чи іншу тваринку.

На острові був кінотеатр, нам показували найсвіжіші фільми. Також була бібліотека, де я проводила багато часу. Через відсутність інтернету, я стала багато читати. Свої улюблені книги я перечитувала по декілька разів.

Незважаючи на розкішні умови і замутнений гормонами мозок, я чудово усвідомлювала, що мені не вистачало свободи. Я не хотіла щоб у мене був "господар". Людина не може належати іншій людині, як домашня тваринка. Гуляючи ввечері пляжем, я дивилася на зірки і загадувала єдине бажання - знову побачити своїх батьків. Але що довше я була на острові, то більше розуміла, що бажання просто так не збуваються. Потрібно діяти. Одного вечора, замість загадування бажання, я дала собі обіцянку. Обіцянку, що я обов'язково виберуся звідси. А також звільню всіх дівчат. Але що я могла вдіяти? Все, що в мене було, це моє оголене тіло...

Частиною мого плану було увійти в довіру до господаря і отримати доступ до найвпливовіших гостей. Зі скромної,

наляканої дівчини, яка неохоче виконувала накази, я перетворилась на впевнену, сексуальну хищачку з важливою місією в голові. Дивно, але мені сподобався мій новий образ. Я почала отримувати реальне задоволення від сексуальних ігор. Мені було цікаво вивчати чоловіків, експериментувати, знаходити способи зводити їх з розуму і дарувати їм відчуття, яких вони ніколи не мали до цього. Коли ти даруєш чоловікові реально унікальні відчуття, ти отримуєш над ним владу.

Я дедалі більше збуджувалася сама. У поєднанні з гормональною водою, я постійно перебувала в стані сильного сексуального тяготіння. Якоїсь миті, я почала помічати що разом із збудженням, загострилися всі мої почуття та здібності. У мене з'явилося більше енергії, покращилась пам'ять, я стала більш уважною, тонко відчувала настрій та бажання людей. Я швидко могла зрозуміти коли людина каже правду, а коли бреше. У мене, в якомусь сенсі, відкрились надздібності. Секрет у тому, щоб навчитися контролювати свою сексуальною енергією та спрямовувати її у потрібне русло. Чим сильнішим було моє сексуальне збудження, тим сильнішими були здібності.

Мої нові таланти були помічені. Згодом я стала настільки ефективним агентом, що мені вже довіряли найважливіші завдання. Мене переселили до шикарних апартаментів, у головному палаці, де я мала доступ до VIP гостей. Спілкуючись з ними, я черпала багато інформації, яку я ретельно запам'ятовувала. Імена, дати, посади, дії, навіть номери телефонів – все трималося в моїй голові. Гості дуже часто говорили багато зайвого при дівчатах, ставлячись до нас як до меблів. Записувати щось у блокнот було надто

небезпечно. Якби його знайшли, жити мені залишалося б не більше години. Я виробила спеціальну систему запам'ятовування і щовечора повторювала перед сном ту цінну інформацію, що видобула протягом дня.

Я дізналася, чому зниклих дівчат ніхто не міг знайти. Їх ніхто не шукав. Серед членів острівного VIP клубу були глави поліції та інших служб з багатьох країн. Саме в цих країнах викрадали дівчат, а справи про зникнення одразу закривались. Що більше дівчат на острові, то більше впливових гостей. Чим більше гостей, тим більше влади. Чим більше влада, тим більше безкарно викрадених дівчат. Вплив цього маленького острова на світ зростав у геометричній прогресії. Якщо їх не зупинити, то скоро ці люди керуватимуть усім людством. Тепер у мене була ще одна причина звідси втекти.

На своїх завданнях мені вдавалося схилити лідерів цілих країн на рішення, що впливали на мільйони життів. Як правило, не на краще – це було моєю внутрішньою трагедією. Мене лякало, наскільки багато влади було у моїй сексуальній поведінці. Якоїсь миті я зрозуміла, що могла б також впливати на світ, тільки на краще, якщо була б вільною...

Я довго підбирала чоловіка для своєї головної мети. Зустрівши багато гостей, моє око впало на того, при кому навіть наш господар хвилювався і намагався максимально йому догодити. Його звали Антуан. Він був дуже впливовим олігархом і звісно, неймовірно багатим. Я сфокусувала всю свою енергію на тому, щоб вивчити цю людину, його поведінку, його бажання. Це почало давати свої плоди. Мені вдалося викликати його симпатію і він усе більше часу проводив зі мною. Зрештою, він закохався... Це був мій шанс. Я намагалась показати Антуану,

що теж небайдужа до нього. Натякала що більше часу хочу бути з ним, все частіше скаржачись на те, що мені доводиться проводити час з іншими гостями. Я відчувала його ревності і це було саме те, що мені потрібно.

Коли він знову прилетів на острів, у нас було призначено зустріч в одній із кімнат головного палацу. Це був саме той день, коли я зважилась на наступний крок, поки його інтерес до мене ще не згас. Вперше за довгий час, я страшенно хвилювалась. Вже підійшовши до кімнати, я застигла і не могла до неї увійти. Просто стояла і дивилася на двері, думаючи, що буде, якщо в мене не вийде. Прямо перед моїми очима, висіла табличка з номером кімнати – 322. Це кімната, в якій мала вирішитись не лише моя доля, а й доля всього людства. Без перебільшення.

Мені вдалося взяти себе в руки і зайти всередину. Антуан був дуже радий мене бачити і сам почав пропонувати варіанти боротьби зі своїми ревностями. Його ідея базувалась на тому, щоб добре заплатити господареві за ексклюзивність. Щоб я продовжувала жити на острові, але зустрічалась лише з ним. Я ж запропонувала, щоб він викупив мене і відвіз до себе додому, пообіцявши йому, що я нікому не розповім про острів та його брудні справи з господарем. Антуан занервував, але я побачила, як спалахнули його очі. Його зацікавила моя ідея...

Найскладнішим для мене, було очікування, поки Антуан розмовляв з господарем. Я, звичайно, при цьому не була присутня і не могла чути їхнього діалогу. Можу лише сказати, що говорили вони дуже довго. То був мій єдиний шанс. Я розуміла, що якщо господар зараз відмовить, то наступного

разу схоже прохання буде виглядати ще більш підозріло. Мене всю трясло від нервів.

Антуан вийшов із усмішкою на обличчі. Мені вистачило буквально одного погляду, щоб усе зрозуміти. Я не змогла втриматись і розплакалась на місці. Ні, я плакала не від кохання. Я плакала від того, що маю шанс. Шанс накрити весь цей клятий острів. Включаючи мого нового "нареченого", який теж був злочинцем.

Наступного дня, Антуан знову прилетів на острів на своєму приватному літаку. На цей раз, він прилетів щоб забрати мене. Речей у мене було небагато, тому збиратись довелось не довго. Здивовані погляди дівчат з острова проводжали мене до самого літака. Мені було сумно дивитись на них. Я прошепотіла сама собі: "Потерпіть ще трохи, дівчата. Я за вами повернусь. Обіцяю."

У літаку на мене чекала біла сукня. Вперше за чотири роки я одягла на себе одяг. Чотири роки я провела тут, допомагаючи владним ублюдкам ставати ще більшими ублюдками, з ще більшою владою.

Літак розігнався злітною смугою і піднявся у повітря. Я стала першою дівчиною, яка змогла залишити цей острів..."

Розділ 18

Одинока лазання сумувала у моїй тарілці – їжа мені була нецікава. Я сиділа з відкритим ротом і як заворожена, слухала історію Марії. Надворі починало темніти, на нашому мальовничому балкончику ввімкнулись вечірні вогні. Атмосфера стала ще більше схилити до відвертих історій. Марія взяла невелику паузу, щоб зробити ковток вина. У мене з'явилась можливість щось сказати, не перебиваючи її:

- Я рада, що тобі вдалося вибратись.
- Дякую. Я теж.
- До речі, Стас сьогодні мені розповів про те, як ти зупинила машину, щоб розрахуватись в магазині біля набережної.
- Так, не хотіла псувати собі карму.
- Я ціную такі вчинки і також вірю в карму.

Марія підняла келих рожевого вина і направила в мій бік.

- За карму!
- За карму!

Після кількох ковтків, вона запропонувала переміститись в затишний зал, де ми розташувались у двох зручних кріслах, що близько стояли один до одного. Між крісел стояв кальян з тютюном. До нас приєднався Dr. X і ще один симпатичний хлопець. Обидва стали на коліна, Dr. X біля мене, другий хлопець біля Марії. Вона розсунула ноги, щоб його голова

опинилась між ними. Я зробила те саме. Поки дівчата курили кальян і розмовляли, хлопці працювали язичком.

Dr. X працював повільно і дуже ніжно, ледве торкаючись моїх губ. Він не намагався швидко мене закінчити, а навпаки, якомога довше дражнив і тримав у стані збудження. Моя маленька подружка була настільки мокрою, що з неї стікали крапельки вологи. Коли в мене почали закочуватись очі, я зловила себе на думці, що це може бути тест. Тут я згадала слова Марії про контролювання своєї сексуальної енергії і спробувала повернутись назад до свідомості. Саме час почути продовження історії.

- То що було далі?

Марія пильно подивилась на мене. Мені здається, вона хотіла переконатись, що я знову готова її слухати. Після невеликої паузи, вона продовжила:

“Повернувшись на велику землю, я знову потрапила у звичний світ. Ось тільки він уже здавався незвичним... Я точно відвикла від брудних вулиць, пробок та загазованого повітря. Антуан був неймовірно багатий, тож із грошима проблем не було, але я банально відвикла ними користуватись. Здавалось, що в цьому світі все було не так. Мене дивувала зайва метушливість людей, вигадування неіснуючих проблем, зацикленість на соціальних мережах, шаблонна поведінка, та порожні очі при живому спілкуванні. У мене періодично виникала думка, що ми і справді живемо в матриці. Соціальні мережі знецінили зв'язок між людьми. Начебто друзів у всіх

побільшало, а справжньої дружби стало набагато менше. Я фізично була присутня в цьому світі, але не відчувала себе його частиною. Просто спостерігала зі сторони, наче я інопланетянка.

Незважаючи на те, що мені вдалося вирватись з того острова, я все одно не почувалася вільною. Мене всюди супроводжувала охорона - тому що я забагато знала. Смартфон, який мені видали, був під повним контролем людей Антуана - кожне повідомлення, кожен дзвінок, кожен сайт, яким я користувалась. Я також знаходила маленькі електронні жучки на власному одязі та сумочках. Схоже, що мене постійно прослуховували, щоб я не сказала нічого зайвого при живому спілкуванні. Найстрашніше було те, що мені не дозволили зустрітись з моїми батьками. Навіть не можна було написати повідомлення, що я жива і зі мною все гаразд. Антуан любив мене, але він не довіряв мені. По суті, я все ще залишалась іграшкою, яку просто купив новий господар. На той момент, я ще не уявляла, як зможу подолати цю кляту організацію - вони стежили за кожним моїм кроком. Для початку, я просто влилась в шаблонне життя і стала частиною матриці, сподіваючись, що з часом у мене з'явиться шанс.

Мені не потрібно було працювати, тому я багато часу проводила у люксовому СПА комплексі, який був буквально за 10 хвилин їзди. Більш за все мені подобалось ходити на масаж, там я відчувала все своє тіло. Своєрідний спосіб медитації для лінивих, який допомагав відволіктись від щоденної метушні та розслабитись. Якоїсь миті, у мене з'явилась ідея. Перед кожним сеансом, я клала всі свої речі в шафу і закривала на ключ. А в

масажний кабінет, я заходила в лише одному халаті. Ніхто не знав, що відбувається у цьому кабінеті. Теоретично, я могла розмовляти з масажисткою про що завгодно і цього ніхто не почув би.

Так народився мій план. Потрібно було знайти масажиста, якому я зможу довірити свій найнебезпечніший секрет. Я прийняла рішення, що це має бути саме чоловік, тому що нічого не вміла робити, крім спокушування чоловіків. А це я робила дуже добре. Я записалась до всіх масажистів у комплексі, щоб спробувати та вибрати того, який найбільш відповідає критеріям мого плану...

Його звали Стас. Йому було точно за тридцять, але виглядав він молодше. Він мав приємну енергетику та викликав довіру. А ще, він найкраще за всіх тут робив масаж. За час, який я провела на острові, я навчилась бачити чоловіків наскрізь. Мені вистачило буквально кількох хвилин, щоб зробити свій вибір. Стас тоді ще не знав, що саме він стане моїм провідником у вільний світ. Він і гадки не мав, як сильно зміниться його життя.

Наступного разу я замовила масаж всього тіла на півтори години. Одноразові стрінги, які видають перед сеансом, вирішила не одягати. Коли Стас зайшов до кабінету, він навіть не здивувався, що я була повністю гола. Напевно, це було для нього не вперше.

Коли він до мене торкався, я подавала всі ознаки збудження. Стогнала в такт з його рухами, стискала долоні в кулаки, піднімала попочку вгору, хапалася за рушник. Після острова, я ще не спокусила жодного чоловіка і дуже скучила за цим процесом. У мене накопичилось занадто багато

сексуальної енергії, я зовсім не вдавала і вже не могла чекати. Коли Стас масажував внутрішню частину стегна, я трохи розсунула ноги і відвела попу назад назустріч його руці. Моя мокра подружка торкнулась його гарячої долоні. Я продовжувала тертися об неї, показуючи як мені подобається. Потім я зняла з нього штани, одягнені на голе тіло. Провівши долонею по його члену, що вже стояв, я направила його в свій бік і ніжно поцілувала в самий кінчик. Тепер застогнав масажист.

Стас був дуже збуджений, але я, звичайно, не давала йому кінчити. Він був повністю у моїй владі, стогнав від кожного дотику, був готовий на все. Я провела носиком по його вушці і тихо прошепотіла "Я знаю це прозвучить дивно, але мені потрібна твоя допомога, щоб звільнити мене та ще сотні інших дівчат..."

Я тихо розповіла йому свою історію, одночасно погладжуючи його член своїми маленькими долоньками. Не зважаючи на збудження, він уважно слухав і навіть ставив запитання. Вже тоді я зрозуміла, що ми спрацюємося. Мені подобався його самоконтроль і вміння стримувати свою сексуальною енергією. Я його так мучила більше години. Коли мені більше не було чого сказати, я дала бідному хлопчику кінчити.

Стас зробив глибокий вдих і міцно обійняв мене. Не зважаючи на величезний ризик, він погодився допомогти. Ми домовились про регулярні зустрічі у масажному кабінеті, де ми обговорювали наші наступні дії та звичайно, займались сексом, для задоволення.

Коли я знаходилась на острові, то запам'ятовувала імена не лише поганих хлопців, а й хороших. Час від часу, про них

говорили в контексті проблем, які вони створювали відвідувачам острова. Це були чесні політики, поліцейські та співробітники інших органів, які не піддалися п'янкому впливу корупції. Їхні імена часто згадувались з негативом та лайками на їхню адресу, бо вони становили реальну загрозу господареві та його партнерам. Я передала всі імена та інформацію про них Стасу, а він знайшов необхідні контакти і встановив з ними зв'язок.

Нам вдалось почати співпрацювати з правоохоронними органами та домовитись про програму захисту свідків. Мені пообіцяли нові документи, нове ім'я, та безпечну країну перебування. От тільки один нюанс – треба було надати хоч якісь докази. Вся інформація була у мене в голові, а фізичних доказів не було. Я навіть не знала, де знаходиться цей острів.

Антуан мав маленький ноутбук, який він постійно возив із собою. Без цього ноутбука він не міг вести ніяких справ. Без сумнівів, там було багато цінної інформації. Також, там зберігалась галерея з острова. Мій старий господар був проти будь-якої зйомки відвідувачами, але Антуан був винятком – йому можна було все. Тому він зміг накопичити величезну колекцію фото та відео з найтаємнішого місця на землі. Він любляв переглядати свою ексклюзивну галерею, тримаючись однією рукою за член.

Антуан зберігав ноутбук у своєму робочому кабінеті, котрий постійно закривав на ключ. Але вранці він приносив його на кухню, щоб почитати робоче листування, під час сніданку. Коли настав такий ранок, я вийшла до нього без одягу. Антуан не дуже й то і відволікся, тоді я почала грати з ним під столом. Я робила йому мінет поки він допивав свою ранкову

каву. Як тільки він кінчив, то відразу пішов у душ, забувши свій ноутбук на столі. Не вагаючись ні секунди, я схопила цю безцінну річ і поклала собі в сумочку, швидко одягнулась і поїхала до СПА-центру.

Коли я зайшла до роздягальні, мені зателефонував Антуан. Швидше за все, він вже шукав свій ноутбук. Не піднімаючи слухавку, я написала повідомлення: "Не можу говорити, я зараз на процедурах, передзвоню через 20 хвилин", додавши поцілунок наприкінці. Це допомогло мені виграти ще трохи часу. Я скинула з себе весь одяг і поклала в шафку. Засунувши ноутбук собі під халат, я пішла "на масаж". У кабінеті на мене чекав новий одяг і телефон. Ми вийшли зі Стасом через задні двері і сіли в машину з тонованим склом. Це був дешевий, непомітний автомобіль - ідеальний для того, щоб розчинитись у місті.

Антуан дуже швидко зрозумів, що щось не так. Але до моменту, коли його громили увірвались до СПА центру, ноутбук вже знаходився в поліції, а ми зі Стасом їхали у бік кордону.

Наступного дня мого судженого заарештували. Ще через день морський спецназ навідався на острів. Усіх, хто там знаходився, затримали, включаючи господаря. Острів так швидко знайшли завдяки гео-мітці на телефоні Антуана, яку він забув вимкнути, коли робив пам'ятні фото з прекрасними островитянками.

Усіх дівчат звільнили. Я досягла своєї мети та плакала від щастя. Але, на мій подив, не всі дівчата раділи свободі. Для них життя на острові було комфортним та безтурботним. Деякі з них не хотіли повертатись до складного світу, де їм доведеться брати відповідальність за своє майбутнє. Я

поговорила з кожною з них. Найбільше враження на мене справила дівчина на ім'я Кароліна. Вона справді знайшла себе на острові. Їй подобалось бути оголеною і вона не хотіла жити у світі, де треба носити одяг. Кароліна просто випромінювала секс, вона хотіла щоб її бачили такою, якою вона є. Вона насолоджувалась сексуальним розмаїттям і не уявляла себе в моногамних стосунках. Звичайний світ був для неї занадто сірим та нудним. Серед усіх дівчат, вона злилась на мене найбільше. Я хотіла їй допомогти, але тоді ще не уявляла як.

Для свого власного задоволення, я відвідала господаря острова у в'язниці. Точніше, колишнього господаря. Ох, як же він здивувався, коли побачив мене! Його переповнювала злість, що якесь дівчисько, яке бігало з голою попою в нього на пляжі, поклало край його геніальній імперії. Прокурор зробив усе можливе, щоб він потрапив до в'язниці на віддаленому острові, з якого ще ніхто не втікав. Також до нього підселили сексуально активних співкамерників. Це карма. Тепер він сам виявився іграшкою для щоденних сексуальних втіх. На острові, з якого неможливо втекти.

Не варто гратись з кармою - одного чудового дня можна і програти.

Гроші, пов'язані з островом, були заарештовані. Усім дівчатам виплатили солідну компенсацію за моральну шкоду. На моєму банківському рахунку лежали мільйони доларів, але я не знала, що мені робити далі. Я перемогла цих виродків, але скільки ще таких самих гуляє по всьому світу. Проблема незаконного трафіку людей нікуди не поділась. У світі все ще багато сексуального насильства щодо жінок та дітей.

Насильства, яке залишається безкарним. Існуючих заходів було замало для боротьби зі злом.

Перебуваючи на острові, я усвідомила, наскільки сильний вплив могла мати на високопоставлених людей. Цей вплив можна також використовувати, щоб зробити і щось хороше. Я вирішила створити секретну організацію, яка вербує агентів через яскраві сексуальні зв'язки. Незабутній досвід, від якого змінюється сприйняття реального світу. Стас став моєю правою рукою і дуже допомагав. Він взяв псевдонім Dr. X та вербував впливових жінок на масажі. Моєю лівою рукою стала Кароліна. Треба було бачити, як спалахнули її очі, коли я запропонувала їй співпрацю. Вона дуже хотіла робити щось цікаве, а не жити за шаблонним сценарієм. Ми почали це втрюх, а зараз у нашій організації тисячі відданих агентів по всьому світу. Дуже впливових агентів. Ми вже досягли неймовірних результатів і я впевнена, що досягнемо набагато більших у майбутньому.

Але, спочатку, не все було так райдужно. Вербування агентів займало багато часу. Також, важко було шукати саме тих людей, які нам потрібні. Кілька років ми не могли досягти вагомих результатів, через що втрачали однопідприємців та спонсорів. Я вже не вірила, що ми зможемо на щось вплинути у цьому світі. Все змінилось, коли мене познайомили із власником мережі готелів Alpha Dream. Це був чоловік з нестандартним мисленням, він дуже перейнявся нашими ідеями і негайно вступив до організації. Його спонсорська допомога була вагомою, але найголовнішою допомогою була мережа готелів, якою він володів. Візитна картка Alpha Dream – це безкомпромісна звукоізоляція в номерах, що робило їх ідеальним

місцем для еротичного вербування. Готелі цієї мережі знаходились практично у всіх великих містах світу, де часто зупинялись цікаві нам люди. В кожному готелі ми обладнали окремий номер, спеціальну кімнату для нашої місії. Я попросила щоб номер таких кімнат був 322.

Ми мали повний доступ до бази даних всіх готелів мережі. Коли хтось цікавий бронював номер, він чи вона отримували кімнату 322, де їхнє життя змінювалось з ніг на голову... Це стало переломним моментом. Наша скромна, на той момент, організація почала стрімко набирати сили. Саме тоді у всіх з'явилося відчуття, що "ми зможемо".

Разом із зростанням організації, розширювались наші цілі. Спочатку ми шукали і виводили на чисту воду покидьків, які займались сексуальним рабством, та могли прикривати свою діяльність за допомогою корупції та знайомих у держ органах. Згодом ми переключились на ширший спектр злочинів. Але боротьба з криміналом це лише вершина айсбергу.

Користуючись нашим впливом, ми просуваємо багато цінностей у суспільстві. Наприклад – здоровий фемінізм. У тому числі збільшення представництва жінок в органах влади. Ми не намагаємось витіснити чоловіків, ні. Що ближче пропорція до 50/50, то краще – людству потрібен баланс. Приблизно половина всіх людей на планеті – це жінки. Цілком справедливо мати пропорційне представництво у владі, як, наприклад, у Швеції.

Ще однією важливою цінністю є сексуальна свобода. Ми з Dr. X розробили відповідний маніфест. Будь-яка людина, включаючи жінку, має право на сексуальне різноманіття. Вона не обов'язково повинна хотіти ним скористатись, але право на

це не можна відбирати. Жодна людина не може володіти іншою повнолітньою людиною. Це не домашня тварина, яка може належати будь-кому. Занадто часто стосунки використовують для оформлення іншої особи у свою сексуальну власність. Світ стає набагато простішим і прекраснішим, коли сексуальні розваги виносяться за дужки моногамних стосунків.

Одна з головних проблем сучасного суспільства – незадоволеність у сексі. Вона призводить до заздрості, злості та агресії. Особливо у чоловіків. Якби відсоток сексуально задоволених людей був суттєво вищим, ми б жили у зовсім іншому світі. Світі, з меншою кількістю злочинності та насильства. Ти навіть не уявляєш, скільки воєн в історії починалось на тлі сексуальних комплексів та незадоволеності.

Наразі ми працюємо над великим проектом для вирішення цієї проблеми. Саме для цього нам потрібна ваша компанія у співпраці з Robo Pleasure. Разом, ми зможемо вивчити бажання кожного клієнта та надати рішення для будь-яких сексуальних фантазій.

Коли ми вербували співробітників вашої компанії, спочатку ти навіть не була у списку на розгляд. Але Марк дуже рекомендував саме тебе. Для початку, я вирішила перевірити твою поведінку на масажі у Dr X. Як тільки я побачила тебе вперше, мене ніби вразило блискавкою, наскільки ти була схожа на мене в молодості. Не так зовні, як за поведінкою. Але по-справжньому мене здивувало зовсім не це. Я була в кімнаті 322, під час твого випробування. За весь час нікому ще не вдавалось відчувати мою присутність. Нікому, окрім тебе. Коли ти запитала, чи є хтось ще в кімнаті, мені довелось

перестати дихати. Схоже, що у тебе, так само як і в мене, загострюються почуття та здібності під час сексуального збудження. А після твого феноменального виступу на сцені, я була впевнена, що ти нам потрібна як ключовий співробітник. Мені здається, що ти тільки починаєш розкривати свій потенціал і здатна на багато більше. Катя, я рідко помиляюсь у людях...”

Марія ще навіть не запропонувала мені працювати на неї, а я вже знала, що погоджусь. Її довга чарівна розповідь відповіла на всі мої питання, окрім одного. Питання, яке я хотіла поставити ще коли побачила її вперше.

- Марія, як тобі вдається так молодо виглядати? Це фантастика. У чому твій секрет?
- Мій секрет дуже простий – секс. Тільки не черговий секс на 10 хвилин, а глибокий сексуальний досвід, в який поринаєш повністю, головою та тілом. Сексуальний досвід, коли ти знаходишся в потоці і твоя нервова система приймає рішення за тебе.
- І це все? Гарний секс?
- Це не просто “гарний секс”, у його класичному розумінні. Я б сказала, це довга взаємодія з привабливим для тебе партнером, яка може закінчитись як звичайним сексом, так і ні. Наприклад довга прелюдія, сексуальні ігри, чи еротичний масаж.
- Довга взаємодія... А довго це скільки?
- Не менше години. Якщо ти проведеш у сильному сексуальному збудженні півтори години, то викид

гормонів буде майже як у підлітка. Це має суттєвий омолоджуючий ефект. Але збудження має бути по справжньому сильним, ти маєш бути повністю поглинена процесом.

- У мене далеко не завжди так виходить. З моїм хлопцем щось подібне було лише на початку стосунків.
- Це класична проблема. Тому мій сексуальний досвід не обмежується одним партнером. У цій справі, як і у всьому іншому, що ми робимо для задоволення, потрібен ефект новизни. Існує міф, що він потрібний лише чоловікам. Насправді, різноманітність у сексуальних партнерах також потрібна і жінкам. Різноманітність потрібна у всьому, що ми робимо для задоволення. Без винятку. Наша улюблена пісня вже не викликатиме таких глибоких емоцій, якщо постійно слухати лише її...
- Це так логічно звучить із твоїх вуст. Але мені знадобилось багато часу, щоб самій це усвідомити.
- Я теж зрозуміла не одразу. Але краще запізно, ніж ніколи. Давай подихаємо свіжим повітрям.

Ми взяли по келиху вина і усамітнилися на балконі. Вже було трохи прохолодно, що робило морське повітря ще свіжішим. Марія переконалася, що поблизу нікого немає і сказала:

- Зараз ми знаходимось у переломному моменті для нашої організації. У нас є всі інструменти та можливості, щоб змінити цей світ. Незабаром, нас чекає багато важливої

роботи. Але для цього нам не вистачає талановитих людей.

Важко описати словами що відбувалось далі. Бо слів не було! Ми дивились одна одній в очі. Марія зрозуміла, що я згодна. А я зрозуміла, що зрозуміла вона. Це якийсь новий рівень комунікації. Думаю, що така навичка спілкування точно знадобиться. Адже попереду на нас чекає багато спільної роботи. Зазвичай, це займає роки, щоб люди навчилися розуміти одне одного без слів. Нам вистачило однієї вечери. Марія підняла келих і сказала:

- Ласкаво просимо до нового світу!

Наші келихи вдарились один з одним. Цей дзвін був особливим – саме з цього моменту починається моє нове життя. Я підвела голову і подивилась на зіркове безхмарне небо.

Космос такий великий, нескінченний. А ми такі малі. Навіть найскладніші проблеми здаються незначними, коли дивишся на зірки. Навіть найсміливіші мрії здаються здійсненними.

Цей світ можна змінити на краще. І я буду брати в цьому участь.

Все лише починається...

Гра в карму

Якщо ви дочитали до кінця, то, мабуть, книга вам сподобалась. Принаймні, ви отримали незвичайні емоції і цікаво провели час. Спитайте себе: як часто ви отримуєте такі емоції від прочитання книги?

Спитали?

Відповіли?

А тепер пограємо в карму 😊 1, 2, 3...

- 1) Тут мав би бути номер моєї картки з проханням підтримати мою божевільну творчість. Натомість, я прошу вас задонатити чарівні 322 грн до фонду [Повернись Живим](#). Або у будь-який інший фонд, який допомагає Українській армії. Зараз це важливо, як ніколи.
- 2) Обов'язково (так, обов'язково) поділіться посиланням на книгу із подружками [room322.com](#). Якщо книга вам сподобалась, то швидше за все, сподобатися й іншим.
- 3) Надішліть свій відгук на dr.x.message@gmail.com

Ну і підпишіться на мій телеграм канал: [@drx_kiev](#) (why not?)

Якщо ви не зробили нічого з перерахованого вище - ви програли. Карма вас наздожене і боляче відшльопає по голій попі.

Шльопа... Шльопа... Шльопа...

Про автора

Мене називають Dr. X. Я живу у Києві. Вже багато років я займаюсь еротичним масажем для жінок - допомагаю отримати нові відчуття і розслабитись на масажному столі.

За роки практики, мої клієнтки неодноразово ділилися своїми сексуальними фантазіями. У мене виникла ідея проілюструвати деякі з них у книзі. Одного разу мене накрыла муза і почав закручуватись сюжет - так з'явилась "Кімната 322".

Буду радий почути ваші враження. У тому числі й критику dr.x.message@gmail.com

Як записатись на масаж до Dr X?

Якщо ви хочете потрапити до мене на масаж, напишіть у телеграм: [@drxmsg](https://t.me/drxmsg) або на пошту: dr.x.message@gmail.com

Деталі на сайті: forher.kiev.ua

Звернення автора

Насолоджуйтесь красою та енергією свого тіла, поки ви молоді. У будь-які часи, навіть у важкі. Ви не зрозумієте ціну молодості, поки її не втратите. Через 20 років ви подивитесь на свої фото зовсім по-іншому. Виявляється, ви чудово виглядаєте, з вас б'є енергія, а перед вами безліч можливостей. Зараз багато суму та хвилювання за майбутнє. Але, важливо усвідомити, що саме по собі хвилювання впливає на ситуацію приблизно, як жування гумки. Допмагайте Українській армії, допомагайте постраждалим, але не забувайте жити. Кожного дня робіть те, що завжди відкладали. Кожного дня робіть те, що вас лякає. Україна це домівка найсміливіших. Не витрачайте час на заздрість, не витрачайте час на ревності. Насолоджуйтесь своїм тілом, користуйтеся ним як можете. Танцюйте, навіть якщо ви не вмієте. Ваше тіло, це найкращий інструмент який вам подарувала природа. Насолоджуйтесь життям, іншого у вас не буде.

Dr X

Якщо ви чоловік

Ця книга розрахована на жіночу аудиторію. Звісно, її також можуть читати й чоловіки. Якщо ви до таких належите – інформація для вас.

Дійсно, багато жінок фантазують про насильницький секс. Але це не означає, що вони насправді хочуть бути зґвалтованими. Існує **величезна різниця**, між фантазіями та реальністю.

Жінки, які фантазують про зґвалтування, ніколи не хочуть, щоб це сталось насправді.

Жінки, які пережили сексуальне насильство, ніколи не хотіли б повторити цей досвід.

Не намагайтесь відтворити сцени цієї книги в реальному житті. Це художній твір з вигаданим сюжетом.

Єдиний виняток – це рольові ігри за **взаємною згодою**.

Запам'ятайте. Ні – означає ні.

Насильницький секс – це **кримінальна відповідальність**.

Ліцензія та правила використання

Оригінал книги (цей файл) можна поширювати без обмежень. Кожна копія повинна містити контакти автора та ці правила використання.

Використання уривків з книги дозволяється тільки із зазначенням посилання на офіційний сайт оригіналу (room322.com)

Змінювати будь-який текст у книзі – заборонено.

Книжка є безкоштовною. Продаж заборонено.

Задонаті на ЗСУ.

Прямо зараз.